

เป้าหมายการพัฒนา จังหวัดพัทลุง 20 ปี

สำนักงานจังหวัดพัทลุง
กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูล
เพื่อการพัฒนาจังหวัด
โทรศัพท์/โทรสาร 074 613 409
phatthalung@moi.go.th

สารบัญ

	หน้า
๑. สถานการณ์การพัฒนาของจังหวัดโดยสรุป	๒
๒. ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนา	๕
๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม	๖
๔. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘)	๗
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วง ๕ ปี	๘
๖. แผนการดำเนินงานที่สำคัญ/แผนที่นำทาง (Roadmap)	๑๒
๗. ภาคผนวก	๑๕
- ๑) รายละเอียดข้อมูลสถานการณ์การพัฒนาจังหวัดด้านต่างๆ ย้อนหลังระยะ ๕-๑๐ ปี	
- ๒) รายละเอียดข้อมูลผลการพัฒนาจังหวัดในด้านต่างๆ โดยนำเสนอผลตัวชี้วัดการพัฒนา หรือผลการปฏิบัติที่สำคัญ	
- ๓) ตารางเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดในระยะทุก ๕ ปี	
- ๔) แหล่งอ้างอิงข้อมูลปัจจัย และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนา	
- ๕) รายละเอียดข้อมูลการสำรวจความต้องการ หรือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดโดย ก.บ.จ.ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด (ตามมาตรา ๒๐ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)	
- ๖) รายละเอียดข้อมูลการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อรับฟังความเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปีโดยผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีขึ้น (ตามมาตรา ๒๔ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)	
- ๗) รายละเอียดข้อมูลการนำเสนอเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปีให้ ก.น.บ.พิจารณาให้ความเห็นชอบ (ตามมาตรา ๒๐ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)	

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพัทลุง ๒๐ ปี
(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๘๕)

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดพัทลุง ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๘๕)

๑. สถานการณ์การพัฒนาของจังหวัดโดยสรุป

๑.๑ ภาพรวมผลการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาที่สำคัญของจังหวัดในระยะเวลาที่ผ่านมา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

๑.๑.๑ จุดเน้นการพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาในระยะเวลาที่ผ่านมา

การดำเนินงานที่ผ่านมาในแผนการพัฒนาจังหวัดพัทลุงได้ มีจุดเน้นในการพัฒนาในด้านเศรษฐกิจฐานการเกษตร เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าสูงและสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่มีคุณภาพมาตรฐาน แข่งขันได้ และการเพิ่มมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแบบครบวงจร การพัฒนาสถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวกปลอดภัย เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวชุมชนและเส้นทางการเกษตร การท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม และจังหวัดยังได้เน้นการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และคุณภาพชีวิตที่มีความเสมอภาคในทั่วทุกพื้นที่ ดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ประชาชนกลุ่มเปราะบางทุกคนอย่างทั่วถึง เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ลดปัญหาหนี้ครัวเรือน และเพิ่มรายได้ต่อหัว การฟื้นฟูสภาพทางสังคม การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สังคมแห่งความสงบเรียบร้อย สันติสุข ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเน้นไปที่การป้องกัน ปราบปรามและฟื้นฟูการบุกรุกพื้นที่ป่า ส่งเสริมการป้องกันและแก้ปัญหาการบุกรุกทำลายป่าเพื่อการทำประโยชน์ทางการเกษตร เติบโตความอุดมสมบูรณ์ให้กับนิเวศป่าเขาและนิเวศชุ่มน้ำ และอนุรักษ์พื้นที่อนุบาลแหล่งที่อยู่ของสัตว์น้ำ การจัดการขยะมูลฝอยถูกต้องตามหลักวิชาการ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนพลังงานสะอาดในพื้นที่จังหวัดพัทลุง

๑.๑.๒ ผลการดำเนินงานพัฒนาตามประเด็นการพัฒนาของจังหวัดที่ประสบความสำเร็จ

การพัฒนาจังหวัดพัทลุงที่ผ่านมาตามวิสัยทัศน์และจุดเน้นดังกล่าว เกิดผลสำเร็จที่สำคัญประกอบด้วย

(๑) **ด้านเศรษฐกิจ** จังหวัดพัทลุงมีจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากกระแสการท่องเที่ยวธรรมชาติ โดยมีนักท่องเที่ยวเพิ่มจำนวน ๓๐๑,๕๐๔ คน และรายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๒๖๓ ล้านบาท การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เส้นทางคมนาคมให้มีความสะดวกปลอดภัยเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวพัฒนาซ่อมแซมเส้นทางคมนาคมในพื้นที่อำเภอต่างๆ จำนวน ๑๒ เส้นทาง และให้การสนับสนุนกลุ่มผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อม (SMEs) และวิสาหกิจชุมชน ด้านเกษตร จังหวัดสามารถขับเคลื่อนพัทลุงเกษตรปลอดภัย/อินทรีย์ วิถียั่งยืน และเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน จำนวน ๔๘,๔๖๓.๘๖ ไร่ (เกษตร ประมง ปศุสัตว์) พัฒนาการเกษตรให้กลุ่มเกษตรกรสู่การรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เพื่อพัฒนากระบวนการผลิตทำให้สามารถเพิ่มปริมาณและสร้างมูลค่าให้กับผลผลิตและกลุ่มเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น เกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ Organic Thailand PGS ๖๐ ราย ๗๑ แปลง, GAP พืช ๒,๐๐๐ ราย+ประมง ๒๐๐ ฟาร์ม+ปศุสัตว์ ๗๐๐ ฟาร์ม) พัฒนาเศรษฐกิจฐานการเกษตรและอุตสาหกรรมเกษตรแบบครบวงจร ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ ๑๒๓ แปลง สนับสนุนและส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรเป็นกลไกหลักในระดับชุมชน เกษตรกรได้รับประโยชน์ ๑๙,๑๔๐ คน สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี

(๒) ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต และการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

จังหวัดได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาศักยภาพคน โดยได้รับการแก้ไขให้ประชาชนกลุ่มเปราะบางมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงปลอดภัย จำนวน ๕๖๔ ราย สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และคุณภาพชีวิตที่มีความเสมอภาคมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น การดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ประชาชนกลุ่มเปราะบาง เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ลดปัญหาหนี้ครัวเรือน เพิ่มรายได้ต่อหัว โดยการเพิ่มมูลค่าจากทุนมนุษย์ ทุนปัญญา ทุนชุมชนด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)

(๓) ด้านความมั่นคง ปลอดภัยและความสงบเรียบร้อย ปัญหาอาชญากรรมเกี่ยวกับความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของจังหวัดลดลง การแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มขึ้น มีผู้เสพยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น การจัดระบบโครงสร้างเมืองด้านงานผังเมืองเพื่อเอื้อต่อความเป็นอยู่และระเบียบต่อการจัดการพื้นที่ ส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ส่งเสริมความรักในชาติ ศาสนาและพระมหากษัตริย์

(๔) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยโครงการการป้องกันอุทกภัย และกัดเซาะ ปรับปรุงทางน้ำ เชื่อน ป้องกันตลิ่งแก้ปัญหาน้ำท่วม น้ำแล้ง เป็นแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรและแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค ได้สำรวจการถือครองพื้นที่ พร้อมจัดทำแผนที่แนวการครอบครองครอบคลุมพื้นที่จังหวัดพัทลุง สามารถนำพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลาย คืนกลับได้ไม่น้อยกว่า ๒๑๔-๓-๗๗.๖๘ ไร่ และปลูกเพิ่มพื้นที่สีเขียวในป่าต้นไม้อีก ๓,๕๙๔.๐๕ ไร่ การอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและอนุรักษ์สัตว์ทะเลหายากในทะเลสาบ พัทลุง - สงขลา โดยจัดให้มีกิจกรรมอบรมให้ความรู้เพื่อปลูกจิตสำนึกให้ประชาชนเยาวชนอนุรักษ์โลมาอริวดี เกิดความรักและหวงแหนทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการที่คำนึงถึงระบบนิเวศ และการจัดการที่เป็นสากล สามารถเพิ่มมูลค่าในการทำการประมงในทะเลสาบสงขลาได้ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ล้านบาท และสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนโดยการสร้างชุมชนประมงยั่งยืน ๑๐ ชุมชน สามารถนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ได้เกิน ๕๐% ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงมีการใช้พลังงานทดแทนพลังงานสะอาดไม่น้อยกว่า ๒๐ MW

๑.๑.๓ ผลการดำเนินงานพัฒนาที่จำเป็นต้องผลักดันต่อไป

การพัฒนาจังหวัดพัทลุงยังมีประเด็นที่เป็นปัญหาและยังต้องการการผลักดันต่อไป ดังนี้

๑) ด้านเศรษฐกิจ ในด้านการท่องเที่ยวต้องเน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกและสร้างแรงจูงใจ และจัดทำแผนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น การพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้ชัดเจน เช่น เส้นทางท่องเที่ยวสายธรรมชาติ ภูเขา ทะเล (ทางบก ทางน้ำ) การสร้าง Land Mark เพื่อเป็นจุด Check-in เช่น หนึ่งตำบลหนึ่งแลนด์มาร์ค การพัฒนาชุมชนเมืองแห่งการท่องเที่ยวให้เป็น Smart city เทศกาลด้านการท่องเที่ยวให้เป็นงานเทศกาลประจำปีให้เป็นรูปแบบนานาชาติ เช่น งานแข่งโพนนานาชาติ การส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ๕F Food Film Fashion Fighting Festival การพัฒนาพัทลุงให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Phatthalung city of gastronomy และศูนย์กลางอาหาร ฮาลาลคุณภาพ และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์ให้มีมาตรฐานการเชื่อมโยงอย่างมีระบบรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจและการขยายตัวของเมือง และการจัดสร้างท่าอากาศยานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว (คนไทยและต่างชาติ) และด้านการเกษตรเน้นการต่อยอดเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๘๐% ของพื้นที่ทางการเกษตร การผลักดันทุกภาคส่วนการเกษตรให้เข้าถึงมาตรฐาน ร้อยละ ๑๐๐ และการสร้างคุณค่าเพิ่มจากการต่อยอดพัฒนาเป็นเกษตรเวชสำอางหรือเวชภัณฑ์สุขภาพ และต่อยอดการพัฒนาเกษตรแปลงใหญ่สู่กลุ่มเกษตรเข้มแข็ง การเสริมสร้างศักยภาพเกษตรกร การยึดการพัฒนาเกษตรกรรมที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง พร้อมทั้งต้องยกระดับศักยภาพสถาบันเกษตรกรให้เป็นศูนย์กลาง การค้า การส่งออกสินค้าการเกษตร พร้อมทั้ง สนับสนุนบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิตสินค้าเกษตร การต่อยอดการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย และการเชื่อมโยงกับตลาดนานาชาติ

เพื่อต่อยอดการทำธุรกิจ และการต่อยอดการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง ต้นแบบเมืองระดับประเทศในการสร้างมูลค่าเพิ่มการเกษตรสิ่งป้อนทางภูมิศาสตร์ สร้างเมืองแห่งความมั่นคงทางอาหารพึ่งตนเองทางอาหารและโดดเด่นด้านเกษตรอินทรีย์

๒) ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต เน้นการยกระดับสู่เมืองแห่งการเรียนรู้ที่ยั่งยืน เมืองการศึกษาคุณภาพ การจัดการสถานศึกษาทุกแห่งที่มีคุณภาพมาตรฐานทุกมิติของจังหวัด เป็นแหล่งบ่มเพาะนวัตกรรม เมืองอุดมปัญญาในระดับชุมชนทุกแห่งตามบริบทของพื้นที่ทุกแห่ง และมีความสมบูรณ์ในทักษะสากล (ภาษา ดิจิทัล ความเป็นมนุษย์) เพิ่มบทบาทท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาต่อเนื่อง จัดสร้างระบบสวัสดิการชุมชนเพื่อการพึ่งตนเอง พึ่งกันเอง ตั้งแต่เกิดจนตลอดชีวิต ต้นแบบการพัฒนาจังหวัดที่โดดเด่นขององค์กรภาคประชาสังคมและองค์กรภาคประชาชนระดับประเทศ จัดตั้งมหาวิทยาลัยกีฬาวิทยาเขตพัทลุงรองรับการเป็นเมืองกีฬาพัฒนาเป็นการศึกษา ศูนย์การศึกษาในระดับภูมิภาค และด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เน้นการดูแลประชาชนกลุ่มเปราะบางได้รับการสร้างหลักประกันให้ทุกคน การสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และคุณภาพชีวิตที่มีความเสมอภาค การคุ้มครองสิทธิอย่างทั่วถึง เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และลดปัญหาหนี้สินครัวเรือน เพิ่มรายได้ต่อหัว โดยการเพิ่มมูลค่าจากทุนมนุษย์ ทุนปัญญา ทุนชุมชน ด้วยผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยการใช้นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าให้เป็นสินค้าพรีเมียม และนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติระดับครัวเรือน

๓) ด้านความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย เน้นการรักษา ต่อยอดการพัฒนา หมู่บ้านสีขาว หมู่บ้านเข้มแข็ง เพื่อการฟื้นฟูสภาพทางสังคม การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด การส่งเสริมความปลอดภัยทางถนน การพัฒนาระบบการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข และการสร้างหลักประกันความปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจโดยการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง - และการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข การส่งเสริมความรักในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

๔) ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เน้นการป้องกัน ปราบปราม และฟื้นฟู การบุกรุกพื้นที่ป่า การจัดระบบโครงสร้างเมืองด้านงานผังเมืองเพื่อเอื้อต่อความเป็นอยู่และระเบียบต่อการจัดการพื้นที่ และเร่งสำรวจ ขยายการปฏิบัติการเชิงรุกเพื่อฟื้นฟูพื้นที่บุกรุกป่าเขา และพื้นที่ป่าต้นน้ำ ในทั่วทุกพื้นที่ การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อความมั่นคงทางน้ำ เพื่อการเกษตร คุณภาพชีวิต และความสมดุลธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งใช้กลไกทางกฎหมายและมวลชนแบบมีส่วนร่วม พร้อมทั้งส่งเสริม รักษา ฟื้นฟูทรัพยากรประมงในทะเลสาบสงขลาเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มครอบคลุมทุกมิติ และส่งเสริมผลักดันให้ชุมชนมีการจัดการขยะในพื้นที่จังหวัดพัทลุงอย่างยั่งยืน ส่งเสริมและผลักดันการใช้พลังงานทดแทนพลังงานสะอาด ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงไม่น้อยกว่า ๗๐ MW ในอีก ๒๐ ปี เป็นเมืองที่มีความมั่นคงทางพลังงานสูง

๑.๒ สถานการณ์การพัฒนาในมิติต่าง ๆ

๑.๒.๑ สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจที่สำคัญ

มีสถานการณ์จากรายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดพัทลุงส่วนใหญ่ มาจากการท่องเที่ยวโดยชุมชน อาทิ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวธรรมชาติ รายได้จากการท่องเที่ยวในรอบ ๖ ปี ที่ผ่านมานับปี ๒๕๖๒ มีรายได้มากที่สุด ๓,๖๑๒.๔๓ ล้านบาท และรายได้เริ่มลดลงลงในปี ๒๕๖๓ อันเนื่องมาจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-๑๙ มีรายได้ ๑,๓๕๙.๗๐ ล้านบาท ด้านการเกษตรของจังหวัด อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจขึ้นอยู่กับภาคการเกษตร โดยเฉพาะผลผลิตยางพารา อย่างไรก็ตามราคายางพาราตกต่ำมีส่วนสำคัญที่ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจลดลง และประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรมมีการปลูกพืชที่สำคัญเมื่อเทียบกับพื้นที่การเกษตรได้แก่ ยางพารา ๙๘๕,๐๔๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๗.๑๙ ขั้วนาปี ๑๔๗,๒๓๒ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๐๔ ขั้วนาปรัง ๒๘,๐๔๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑.๙๑

ปาล์มน้ำมัน ๑๐๒,๓๔๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖.๘๘ และไม้ผลที่สำคัญ ได้แก่ ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง สละ และสับปะรด มีพื้นที่รวม ๓๑,๑๘๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒.๑๒ มีการปศุสัตว์ที่สำคัญ ได้แก่ สุกร โคเนื้อ โคนม ไก่เนื้อ และไก่ไข่ ด้านประมงที่สำคัญ ได้แก่ ปลานิล ปลาดุก กุ้งขาวแวนนาไม ปลากระพงขาว และกบ มีสินค้าเด่นที่สำคัญ คือ ข้าวสังข์หยดพัทลุง (GI) ๖๓๒.๒๐ ไร่ และปลาดุกร้าทะเลน้อยพัทลุง

๑.๒.๒ สถานการณ์ด้านสังคมที่สำคัญ จังหวัดพัทลุงได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพคนในลำดับต้นๆ จากรายงานสถานการณ์ทางสังคมจังหวัด ประจำปี ๒๕๖๓ พบว่า จังหวัดพัทลุงมีปัญหาเร่งด่วนที่จะต้องได้รับการแก้ไข ๓ ประเด็น คือ ๑) ปัญหาเด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม มีการเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ๒) ปัญหาครอบครัวอ่อนแอ ๓) ปัญหาประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมีฐานะยากจนอยู่ตามลำพัง และ ๔) สภาพที่อยู่อาศัยไม่มั่นคงแข็งแรง

๑.๒.๓ สถานการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญ มีปัญหาน้ำท่วมในช่วงฤดูฝนจะเกิดภาวะน้ำป่าไหลหลากเข้าท่วมพื้นที่ และกระแสน้ำไหลแรงเกิดการกัดเซาะตลิ่ง ทำให้ทรัพย์สินของราชการด้านสาธารณสุขและสาธารณสุขการ รวมทั้งทรัพย์สินประชาชนได้รับความเสียหายจากภัยพิบัติ การลดลงของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรในลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา และการขยายพื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่ป่าอนุรักษ์

๒. ปัจจัยและแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลต่อการพัฒนา

จากการวิเคราะห์เชิงคาดการณ์และนำเสนอปัจจัยเงื่อนไขที่สำคัญที่จะส่งผลต่อการพัฒนาในระยะยาวและการค้นหาสัญญาณการเปลี่ยนแปลงในระดับโลก ระดับประเทศ และระดับพื้นที่ที่มีนัยสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลง การพิจารณาหาแนวโน้มแบบและทิศทางของสัญญาณที่มีความชัดเจนและจัดจำแนกกำหนดเป็นปัจจัยและแนวโน้ม การเปลี่ยนแปลง พบว่า ภาพรวมของจังหวัดมีความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญคือ

๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ การเติบโตทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ การท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ และการขยายตัวตลาดการท่องเที่ยวต่างประเทศ การแข่งขันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี และนวัตกรรมการค้า การเพิ่มขึ้นของราคาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร ขาดแรงจูงใจในการเกษตร ภัยแล้งยาวนานขึ้น ปัญหาโลกร้อน และแหล่งน้ำทางการเกษตร ฤดูกาลเปลี่ยนและสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงส่งผลให้ผลผลิตออกนอกฤดูกาลทำให้ได้ราคาสูง ผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพและปริมาณลดลง ผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน เกษตรกรทิ้งอาชีพเกษตรกรรม ผู้ประกอบการแปรรูปการมีภาระต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มสูงขึ้นในขณะที่ราคาขายไม่สามารถเพิ่มขึ้นตามต้นทุนการผลิตได้

๒.๒ ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ ปัจจุบันจังหวัดพัทลุงมีจำนวนผู้สูงอายุร้อยละ ๒๐.๔๗ ซึ่งมีการเติบโตจาก ๕ ปีที่ผ่านมาร้อยละ ๓.๒๔ และอีกภายในอีก ๑ ปี จะมีความสมบูรณ์ของสังคมผู้สูงอายุร้อยละ ๒๐ โดยอำเภอที่มีประชากรผู้สูงอายุสูงที่สุด คือ อำเภอควนขนุน การลดลงของผลผลิตภาคทางการเกษตรและความไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ต้นทุนการดูแลสุขภาพของครัวเรือนจะเพิ่มขึ้น ผลิตภาพแรงงานของครัวเรือนจะลดลง การเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ป่วยที่เกินกำลังจะรับได้ของสถานบริการสุขภาพ

๒.๓ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม การเพิ่มขึ้นของหนี้สินภาคครัวเรือนปัจจุบันจังหวัดพัทลุงมีจำนวนครัวเรือนกลุ่มเปราะบางในระบบ TPMP ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๙,๕๘๒ ครัวเรือน และปี ๒๕๖๖ จำนวน ๔,๓๗๕ ครัวเรือน ในระบบ Thai QM จำนวน ๔,๑๒๖ ครัวเรือน ต กเกณฑ์มิติด้านรายได้ ๔,๖๔๕ ครัวเรือน ส่งผลให้การลงทุนของครัวเรือนลดลง มีหนี้สินนอกระบบเพิ่มขึ้น เกิดภาวะความเครียดในครัวเรือนส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต ความเป็นเมืองในชุมชนวิถีการคิดแบบชุมชนเมืองของชาวบ้านทำให้วิถีเปลี่ยนแปลงไป

๒.๔ ด้านความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย การเพิ่มขึ้นและแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน มีการผลิตยาเสพติดเพิ่มขึ้นและการเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายและมากยิ่งขึ้น ทั้งรูปของยาและสารเสพติด ทำให้เกิดปัญหาผู้เสพยาใหม่ที่มีอายุลดลงส่งผลกระทบต่อสติปัญญา การศึกษา และปัญหาครอบครัวที่นำไปสู่ปัญหาสังคม อาชญากรรมที่เพิ่มมากขึ้น การขาดประชากรแรงงานที่มีคุณภาพลดโอกาสการเกิดประชากรคุณภาพด้านแรงงานส่งผลต่อการทำงาน การเพิ่มขึ้นของภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีดิจิทัลประชาชนมีการเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย สะดวก และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง การเพิ่มขึ้นของแนวคิดการแสดงความคิดเห็น การวิจารณ์ การนำเสนอที่มีเนื้อหารุนแรงมากยิ่งขึ้น มีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้ความเคารพต่อสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำชาติ มีกระบวนการสร้างความตระหนักถึงความเป็นมาของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ อย่างต่อเนื่อง

๒.๕ ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การเกิดภัยแล้งที่ยาวนานขึ้นจากปัญหาโลกร้อนและการขาดแคลนน้ำเพื่อรองรับทางการเกษตรปริมาณน้ำไม่เพียงพอ คุณภาพของน้ำเสื่อมโทรม การลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำ พื้นที่ป่า และความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ แหล่งเพาะสัตว์น้ำลดลง การบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ ส่งผลต่อการเข้มงวดการบังคับใช้กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง การกัดเซาะชายฝั่งและการตื่นเงินของลำคลองสายหลักและพื้นที่ชุ่มน้ำ การที่วัชพืชขยายตัวอย่างรวดเร็วในพื้นที่ชุ่มน้ำทำให้คุณภาพของน้ำเสื่อมโทรมโดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลน้อย ๑,๓๐๐ ไร่ และในคลองหลัก ๗ คลอง ความไม่สามารถรองรับได้ตามศักยภาพของท้องถื่น มีปริมาณขยะมูลฝอยเกิดขึ้นประมาณ ๕๑๖ ตัน/วัน หรือประมาณ ๑๘๘,๓๔๐ ตัน/ปี มีปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสม จำนวน ๕๖,๖๓๑.๐๒ ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ประมาณ ๓๗๕ ตัน/วัน หรือ ๗๒ % ซึ่งมีกิจกรรมการนำกลับมาใช้ประโยชน์ เช่น กิจกรรมรับซื้อขยะรีไซเคิล ขยะแลกของ ทำปุ๋ยหมักน้ำหมักชีวภาพ คัดแยกที่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอยเป็นต้น และมีความต้องการพลังงานไฟฟ้าในพื้นที่จังหวัดพัทลุงเฉลี่ยเพิ่มขึ้น

๓. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของจังหวัดพัทลุง เพื่อประกอบการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ๒๐ ปี พบว่ามีศักยภาพ และโอกาส สำคัญดังนี้

ศักยภาพของจังหวัด จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่เหมาะสมต่อการทำการเกษตร (Zoning) และเป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่มีความหลากหลาย สามารถสร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด มีสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรที่เป็นเอกลักษณ์สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรมของจังหวัดที่โดดเด่น มีสถานศึกษาในทุกระดับ มีมหาวิทยาลัยในพื้นที่มีแหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีปราชญ์เกษตรที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ มีโครงการพระราชดำรินในพื้นที่ที่เป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชน เป็นแหล่งส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อการเรียนรู้ ท่าเลที่ตั้งจังหวัดอยู่กึ่งกลางของภาคใต้สามารถเชื่อมโยงกับจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางการค้าการท่องเที่ยวในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ฝั่งอันดามัน จังหวัดภาคใต้ตอนล่าง และการเดินทางสู่ภูมิภาคอาเซียนและผานการพัฒนาเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ได้ เป็นจังหวัดที่มีอากาศดีมีความชุ่มชื้น มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติที่หลากหลายทั้งนิเวศน์ป่าเขา พื้นที่ชุ่มน้ำ แหล่งอารยธรรม ประวัติศาสตร์ และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทางศาสนา มีกิจกรรมการท่องเที่ยวจากวิถีชุมชน ตลาดชุมชน และการเติบโตของการท่องเที่ยววิถีชุมชนที่เติบโตมากที่สุดในประเทศ (พ.ศ.๒๕๖๑) ทรัพยากรทางธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์ ดินดี น้ำพอเพียง มีพื้นที่ป่าเป็นแหล่งต้นน้ำและเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar site) แห่งแรกของประเทศที่มีความอุดมสมบูรณ์คงความหลากหลายทางชีวภาพมีสมุนไพรและพันธุ์พืชที่หลากหลาย และเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของจังหวัด มีเส้นทางสายหลักตัดผ่านทั้งระบบรางและถนนทำให้เกิดความสะดวกในการคมนาคม การขนส่งการเดินทางรองรับการท่องเที่ยว และการรองรับการพัฒนาจังหวัด พื้นที่สามารถเชื่อมโยงการเดินทางการคมนาคมไปยังฝั่งอันดามัน อ่าวไทย และจังหวัดชายแดนภาคใต้

โอกาสของจังหวัด ทั้งจากนโยบายของรัฐบาลที่มีการส่งเสริมด้านโลจิสติกส์เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัดและอาเซียน ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ตามนโยบายรัฐบาล (Southern economic corridor : SEC) และนโยบายทางการเมือง ผลักดันการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมทางบก ทางอากาศ เชื่อมโยงกับจังหวัดและประเทศใกล้เคียง การพัฒนาของเทคโนโลยีสมัยใหม่ สื่อดิจิทัล อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลการเรียนรู้ได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น การขับเคลื่อนโครงการตามแนวพระราชดำริ การพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของจังหวัดที่มีต้นทุนทางสังคม กระแสการพัฒนาเกษตรสีเขียว (Green City) ของโลก การอาศัยจุดเด่นทางภูมิศาสตร์ในการเชื่อมโยงผลผลิตและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร การบริการการท่องเที่ยวเกี่ยวกับประชาคมอาเซียนทำให้นักท่องเที่ยวจากประเทศมาเลเซีย สิงคโปร์ และประเทศอื่นๆ เข้ามาในพื้นที่มากขึ้น การเติบโตของการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยววิถีชีวิต การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวแบบเดินทางด้วยตนเอง และยังมีโอกาสในการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวกับจังหวัดใกล้เคียง ทั้งฝั่งอ่าวไทยและอันดามัน การเชื่อมโยงทิศทางการพัฒนาประเทศจังหวัดใกล้เคียง (สงขลา ตรัง นครศรีธรรมราช) มีอุตสาหกรรมทางการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องทางการเกษตร ซึ่งเป็นแหล่งรองรับผลผลิตทางการเกษตรของจังหวัด กระแสการบริโภคอาหารปลอดภัย และการเติบโตของการบริโภคอาหารคุณภาพ ผลผลิตทางการเกษตรเฉพาะกลุ่ม (ผู้สูงอายุ ผู้รักสุขภาพ และกลุ่มผลิตภัณฑ์เวชสำอาง และอาหารเสริม) เป็นโอกาสสำคัญในการพัฒนาการเกษตรอินทรีย์ และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ของจังหวัด และการเลี้ยงควายปลัก พื้นที่ระบบนิเวศน์ในพื้นที่ชุ่มน้ำทะเลน้อยได้รับการประกาศให้จังหวัดพัทลุงเป็นมรดกโลกทางการเกษตร จากองค์การอาหารและเกษตรแห่งสหประชาชาติด้วย

จังหวัดยังมีจุดอ่อนที่สำคัญที่ต้องเร่งจัดการคือ การจัดการผลผลิตทางอุตสาหกรรมเกษตร และการสร้างมูลค่าเพิ่ม ยังขาดการบริหารจัดการ การวิจัย เทคโนโลยี และการเพิ่มมูลค่าทำให้ขาดโอกาสทางการแข่งขัน เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดใกล้เคียงหรือประเทศเพื่อนบ้าน การผลิตทางการเกษตรที่มุ่งเน้นการบริโภคในครัวเรือน และการจำหน่ายผลผลิตเหลือจากการบริโภคมีข้อจำกัดในภาคอุตสาหกรรมเกษตร เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นกลุ่มเกษตรกรรายย่อย เกษตรกรทำการเกษตรรูปแบบเชิงเดี่ยว (ยางพารา) ส่งผลต่อภาวะความเสี่ยงจากความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ด้านการท่องเที่ยวยังมีจุดอ่อนด้านแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพัทลุงยังไม่ได้รับการพัฒนาให้มีมาตรฐาน การท่องเที่ยวนานาชาตินักท่องเที่ยวต่างชาติยังมีน้อย การพัฒนาเพื่อรองรับการท่องเที่ยวอารยสถาปัตย์ยังไม่ได้มีการพัฒนา และการจัดการอนามัยสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างความมั่นใจของนักท่องเที่ยวจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโคโรนาไวรัส ๒๐๑๙ ยังไม่ได้มาตรฐานที่ดี เส้นทางหลักมีอุบัติเหตุบ่อยเนื่องจากความไม่มีมาตรฐานของเส้นทางและถนนชำรุด และการไม่มีวินัยจราจรของผู้ขับขี่ มีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ปัญหาของเยาวชน และการมีหนี้สินจากการมีวิถีชีวิตที่ปรับเปลี่ยนไป ปัญหาน้ำท่วมซ้ำซาก ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรเสียหาย การบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพ ปัญหาขยะในชุมชนเริ่มมีมากขึ้นมีปัญหามลพิษจากบึงทำลายป่าจากการขยายพื้นที่ทำการเกษตรในพื้นที่นิเวศน์ป่าเขา และพื้นที่ชุ่มน้ำ

๔. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๖๘)

“เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ สังคม ความมั่นคง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(Sustainability Phatthalung)”

โดยกำหนดนิยามของเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด ดังนี้

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านเศรษฐกิจ หมายถึง การเร่งฟื้นคืนสภาพเศรษฐกิจจากวิกฤติโคโรนาไวรัส ๒๐๑๙ ในมิติชุมชนสามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ ให้การช่วยเหลือเพื่อการเดินทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ทัวถึง เศรษฐกิจจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่องจากการเกษตร ยึดหลักการผลิต การแปรรูป การพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์เพิ่มมูลค่าที่เหมาะสมกับระบบนิเวศน์ เกิดแบรนด์ทางการเกษตรในระดับประเทศและส่งออก ผลผลิตมีหลากหลายเพียงพอต่อการดำรงชีวิตและความมั่นคงทางอาหารของจังหวัด วัฒนธรรม ภูมิปัญญา ประเพณี ผลผลิตจากภูมิปัญญาของจังหวัด

สามารถสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัด มุ่งสู่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และการท่องเที่ยวเพื่อการส่งเสริมสุขภาพแบบครบวงจร มีแหล่งจุดใจทางการท่องเที่ยวที่ได้รับการสร้างสรรค์ และพัฒนาขึ้น (Tourism Land Mark) จังหวัดพัทลุงเป็นต้นแบบของโมเดลเศรษฐกิจที่ให้ความสำคัญกับเรื่องของเทคโนโลยีชีวภาพ การหมุนเวียนใช้ซ้ำเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดและการดูแลสิ่งแวดล้อม (BCG Model) ของประเทศ จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่เศรษฐกิจใหม่จากการท่องเที่ยว การบริการ การโลจิสติกส์ การเกษตร การแพทย์ การบริการผู้สูงอายุ การศึกษา ที่เกิดขึ้นกระจายครอบคลุมทั่วทั้งจังหวัดเชื่อมโยงเศรษฐกิจภาคใต้ฝั่งอันดามัน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จังหวัดชายแดนภาคใต้ และสามารถกระจายการเติบโตทางเศรษฐกิจทั้งในส่วนของการพัฒนาตลอดเส้นทางหลัก แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ แหล่งเศรษฐกิจชุมชนสำคัญ สามารถสร้างงานอาชีพและรายได้ที่มั่นคงให้กับชุมชนและประชาชน ระบบโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งและโลจิสติกส์มีมาตรฐานเชื่อมโยงฝั่งอันดามัน อ่าวไทย และจังหวัดชายแดนภาคใต้ พัฒนาชุมชนเมืองแห่งท่องเที่ยวให้เป็น Smart city และมีความก้าวหน้าในสร้างสนามบินในจังหวัด

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านสังคม หมายถึง คนพัทลุงมีความรักทางวัฒนธรรมและวิถีดั้งเดิมที่มีคุณค่า มีทักษะศตวรรษที่ ๒๑ มีความภาคภูมิใจในจังหวัด มีความสามารถสร้างสรรค์นวัตกรรม เป็นเมืองแห่งความเข้มแข็งของวิถีชีวิต ต้นตอทางการเรียนรู้ เป็นเมืองการศึกษา ใฝ่รู้ สถานศึกษาทุกระดับมีคุณภาพมาตรฐาน เกิดแหล่งเรียนรู้ในชุมชนที่หลากหลายรองรับเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต สุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงทุกมิติ ได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการสุขภาวะตนเอง สถานบริการสุขภาพมีมาตรฐานในการเข้ารับบริการ ประชาชนเข้าถึงบริการด้วยความเชื่อมั่นปลอดภัย เป็นศูนย์กลางของการส่งเสริมสุขภาพ มีความพร้อมในการเป็นศูนย์บำบัดและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุที่มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากล ดำเนินชีวิตด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชุมชนระดับประเทศ สร้างคุณค่าทางการท่องเที่ยว มีรายได้เพียงพอต่อการดำรงชีวิต มีหลักประกันความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับความคุ้มครองอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม มีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ โดดเด่นการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันหลักของชาติ (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) เป็นเมืองจิตอาสาทำดีด้วยหัวใจ และมีความเข้มแข็งของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุข

เมืองแห่งความยั่งยืนด้านความมั่นคง หมายถึง พัทลุงเป็นเมืองที่มีความสงบ คนมีความเข้มแข็งตระหนักในเรื่องความมั่นคง จงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่กระทบต่อความมั่นคง มีระบบติดตามเฝ้าระวัง ป้องกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ รักษาความมั่นคงและประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม มีความเข้มแข็งของกลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบบูรณาการ มีนวัตกรรมความมั่นคงระดับชุมชนเพื่อการจัดการตนเองและพึ่งกันเอง

๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วง ๕ ปี

จังหวัดพัทลุงได้กำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดที่จะบ่งบอกถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จ และคำนึงถึงความสอดคล้องกับตัวชี้วัดและเป้าหมายการพัฒนาในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นที่เกี่ยวข้องและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในหมวดหมายที่เชื่อมโยงกันเพื่อเกิดความสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน ดังนี้

๑) เป้าหมายการพัฒนาด้านเศรษฐกิจยั่งยืนที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖-๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑-๒๕๘๕
ต่อยอดการท่องเที่ยว และการเกษตรสู่เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การท่องเที่ยวชุมชนและจิตวิญญาณ และเกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีอาชีพ	สร้างโอกาสจากนวัตกรรมทางการค้า การบริการ การลงทุน ต่อเนื่อง จาก การเกษตร การท่องเที่ยว และเมืองแห่งผู้ประกอบการใหม่ และ SMEs	พัฒนาสู่ศูนย์กลางอาหารคุณภาพอาหารปลอดภัย และตลาดการเกษตรและโลจิสติกส์ในระดับนานาชาติ	พัฒนาสู่เมืองแห่งคลังอาหารที่สำคัญของภาคใต้ และอาเซียนได้ ที่มีศักยภาพในระดับนานาชาติ

๒) เป้าหมายการพัฒนาด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืนที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖-๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑-๒๕๘๕
เสริมสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบเมืองแห่งการเรียนรู้ที่เติบโตจากชุมชน และเพิ่มพื้นที่สำหรับการประกอบกิจกรรมอุตสาหกรรมและคลังสินค้าในการจัดการเมืองรวมจังหวัดพัทลุง"	เสริมสร้างความสมบูรณ์ในการเป็นเมืองการศึกษาในระดับชาติและนานาชาติ	ยกระดับสู่เมืองที่คนมีสุขภาพดี เมืองน่าอยู่ของทุกคน และศูนย์กลางการอภิบาลผู้สูงอายุของประเทศ	เสริมสร้างศักยภาพในการพึ่งตนเองทางอาหาร สัมมาชีพ และต้นแบบเมืองแห่งความพอเพียงที่พึ่งตนเอง พึ่งกันเองได้

๓) เป้าหมายการพัฒนาด้านความมั่นคงที่ยั่งยืนที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖-๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑-๒๕๘๕
มุ่งจัดภัยคุกคาม และปัญหาจากความเปลี่ยนแปลงที่กระทบต่อการพัฒนาจังหวัด	เพิ่มปริมาณหมู่บ้านปลอดภัย เสพติดทุกชนิดที่เข้มแข็ง	ยกระดับชุมชน หมู่บ้านสู่การจัดการตนเองด้านความสงบเรียบร้อยในทุกมิติ	พัฒนาสู่เมืองน่าอยู่ สงบสุขที่ยั่งยืน

๔) เป้าหมายการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖-๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑-๒๕๘๕
- การสร้างความอุดมสมบูรณ์และระบบนิเวศในลำน้ำหลักทั้ง ๗ ลำน้ำ มุ่งเน้นการสร้างความมั่นคงทางอาหารแก่ชุมชนเป็นสำคัญ - ส่งเสริมการซื้อขายคาร์บอนเครดิตภาคป่าไม้	การจัดการความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศลำน้ำ ตลอดทั่วทั้งลำน้ำ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายทางสู่พื้นที่ชุ่มน้ำ มุ่งจัดการบุงรุก มุ่งสร้างแหล่งที่อยู่สัตว์น้ำ และเติมพืชน้ำประจำถิ่น	การสร้างระบบธนาคารน้ำใต้ดินและแหล่งเก็บกักน้ำสาขาขนาดเล็ก เพื่อเป็นหลักประกันความเพียงพอของน้ำทางการเกษตรและอุปโภคบริโภคของชุมชน	สร้างและพัฒนาสู่เมืองที่มีความมั่นคงด้านทรัพยากรน้ำ พลังงาน และเป็นเมืองอากาศดีระดับโลก

๕) เป้าหมายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนที่สำคัญ

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐	พ.ศ. ๒๕๗๑-๒๕๗๕	พ.ศ. ๒๕๗๖-๒๕๘๐	พ.ศ. ๒๕๘๑-๒๕๘๕
ปรับปรุง พัฒนาเส้นทางให้มีความปลอดภัย ยกระดับสู่ Smart road สามารถนำเทคโนโลยีบริหารจัดการเมืองและเชื่อมโยงเครือข่ายและโครงสร้างพื้นฐาน	- การสร้างสนามบิน การสร้างเส้นทางใหม่เชื่อมโยงพัทลุง อ่าวไทย อันดามัน ผังตอนเหนือ (ตรัง) และตอนใต้ (สตูล) - สร้างแลนด์มาร์คเมืองเพื่อการท่องเที่ยว - พัฒนาเส้นทาง ทางน้ำ เชื่อมโยง ๓ จังหวัด (พัทลุง สงขลา นครศรีธรรมราช)	- ขยายเส้นทางหลัก ๘ เลน ในพื้นที่ชุมชนเศรษฐกิจหลักตลอดเส้นทางหลัก - สร้างแลนด์มาร์คเมืองเพื่อการท่องเที่ยว	การจัดสร้างถนนเลียบริมทางรถไฟ และขยายพื้นที่การค้าชุมชนในสถานีรถไฟ

โดยมีตัวชี้วัดในแต่ละเป้าหมาย ดังนี้

๑) เป้าหมายการพัฒนาเศรษฐกิจมั่งคั่งที่สำคัญ

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระยะที่ ๑ (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	เป้าหมายระยะที่ ๒ (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	เป้าหมายระยะที่ ๓ (๒๕๗๖-๒๕๘๐)	เป้าหมายระยะที่ ๔ (๒๕๘๑-๒๕๘๕)
๑.๑ ผลผลิตกันต์มวลรวมเฉลี่ยจังหวัดด้านการเกษตร*	๑๒,๖๕๙ ล้านบาท	๑๓,๒๙๑ ล้านบาท	๑๓,๙๕๕ ล้านบาท	๑๔,๖๕๓ ล้านบาท
๑.๒ ผลผลิตกันต์มวลรวมเฉลี่ยจังหวัดด้านการท่องเที่ยว**				
(๑) รายได้จากการท่องเที่ยว(รายได้จากการท่องเที่ยวย้อนหลังเฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕= ๗๒๘.๖๗ ล้านบาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๗๖๕.๑ ล้านบาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๘๐๓.๓๕ ล้านบาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๘๔๓.๕๒ ล้านบาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๘๘๕.๗ ล้านบาท)
(๒) จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัด (จำนวนนักท่องเที่ยวในจังหวัดย้อนหลังเฉลี่ย ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕ = ๔๑๘,๙๓๘ คน)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๔๓๙,๘๘๕ คน)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๔๖๑,๘๘๐ คน)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๔๘๔,๙๓๔ คน)	เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ (๕๐๙,๒๒๓ คน)
๑.๓ ผลผลิตกันต์มวลรวมเฉลี่ยจังหวัดด้านอุตสาหกรรม ***	๔,๗๗๙ ล้านบาท	๕,๐๑๗ ล้านบาท	๕,๒๖๘ ล้านบาท	๕,๕๓๒ ล้านบาท
๑.๔ รายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากร ***	๘๐,๑๓๖ ล้านบาท	๘๔,๑๔๓ ล้านบาท	๘๘,๓๕๐ ล้านบาท	๙๒,๗๖๗ ล้านบาท

๒) เป้าหมายการพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิตและความมั่งคั่งทางธรรมชาติที่ยั่งยืนที่สำคัญ

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระยะที่ ๑ (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	เป้าหมายระยะที่ ๒ (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	เป้าหมายระยะที่ ๓ (๒๕๗๖-๒๕๘๐)	เป้าหมายระยะที่ ๔ (๒๕๘๑-๒๕๘๕)
๒.๑ ดัชนีการพัฒนาคูณภาพทรัพยากรมนุษย์****				
(๑) ร้อยละการแก้ไขปัญหาด้านที่อาศัยของกลุ่มเปราะบางที่ยื่นขอรับบริการช่วยเหลือ	ดำเนินการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางที่ยื่นขอรับบริการช่วยเหลือร้อยละ ๘๐	ดำเนินการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางที่ยื่นขอรับบริการช่วยเหลือร้อยละ ๘๕	ดำเนินการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางที่ยื่นขอรับบริการช่วยเหลือร้อยละ ๙๐	ดำเนินการให้ความช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางที่ยื่นขอรับบริการช่วยเหลือร้อยละ ๙๕
(๒) ร้อยละความเข้มแข็งของครอบครัว	ความเข้มแข็งของครอบครัวเป็นร้อยละ ๘๐	ความเข้มแข็งของครอบครัวเป็นร้อยละ ๘๕	ความเข้มแข็งของครอบครัวเป็นร้อยละ ๙๐	ความเข้มแข็งของครอบครัวเป็นร้อยละ ๙๕

หมายเหตุ : * หน่วยจัดเก็บข้อมูล * สำนักงานคลังจังหวัดพัทลุง **สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด

พัทลุง ***สำนักงานคลังจังหวัดพัทลุง ****สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดพัทลุง

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระยะที่ ๑ (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	เป้าหมายระยะที่ ๒ (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	เป้าหมายระยะที่ ๓ (๒๕๗๖-๒๕๘๐)	เป้าหมายระยะที่ ๔ (๒๕๘๑-๒๕๘๕)
๒.๒ ดัชนีความอยู่เป็นสุขของประชาชนจังหวัดพัทลุง *				
(๑) ร้อยละของครัวเรือนยากจนมีรายได้ต่ำกว่าเกณฑ์จปฐ. คงเหลือ	น้อยกว่าร้อยละ ๑๐	น้อยกว่าร้อยละ ๙	น้อยกว่าร้อยละ ๘	น้อยกว่าร้อยละ ๗
(๒) ร้อยละของคนจนเป้าหมายในระบบ TPMAP ที่ได้รับการตรวจสอบข้อมูลและได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นตามสภาพปัญหา	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐	ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐
๒.๓ ดัชนีวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อม**				
(๑) คุณภาพน้ำ	ระดับดี (ค่าเฉลี่ย) (Water Quality Index : WQI ๗๑-๙๐)	ระดับดี (ทุกฤดูกาล) (Water Quality Index :WQI ๗๑-๙๐)	ระดับดี (ทุกฤดูกาล) (Water Quality Index : WQI ๗๑-๙๐)	ระดับดี (ทุกฤดูกาล) (Water Quality Index : WQI ๗๑-๙๐)
(๒) คุณภาพอากาศ	ระดับดีมาก (Air Quality Index : AQI ๒๕)	ระดับดีมาก (Air Quality Index : AQI ๒๕)	ระดับดีมาก (Air Quality Index : AQI ๒๕)	ระดับดีมาก (Air Quality Index : AQI ๒๕)
(๓) พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น (เทียบจากรอบปีที่ผ่านมา)	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๑	ร้อยละ ๑
(๔) พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้น (เทียบจากรอบปีที่ผ่านมา)	ร้อยละ ๕	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓	ร้อยละ ๓
๒.๔ ดัชนีวัดความก้าวหน้าทางสังคม***				
(๑) พัฒนาสุขภาพทุกกลุ่มวัย				
(๑.๑) ร้อยละของเด็กอายุ ๐-๕ ปี มีพัฒนาการสมวัย	≥ ๙๐	≥ ๙๕	≥ ๙๗	≥ ๙๘
(๑.๒) อัตราผู้ป่วยเบาหวานรายใหม่จากกลุ่มเสี่ยงฯ (ร้อยละ)	< ๒.๐๔	< ๑.๙๒	< ๑.๘๐	< ๑.๖๘
(๑.๓) อัตราผู้ป่วยความดันโลหิตสูงรายใหม่ลดลง (ร้อยละ)	> ๓ (จากข้อมูลพื้นฐาน ปี ๒๕๖๕)	> ๓ (จากข้อมูลพื้นฐาน ปี ๒๕๗๐)	> ๓ (จากข้อมูลพื้นฐาน ปี ๒๕๗๕)	> ๓ (จากข้อมูลพื้นฐาน ปี ๒๕๘๐)
(๑.๔) อัตราผู้สูงอายุที่ช่วยเหลือตนเองได้ (ร้อยละ)	เพิ่มขึ้นหรือคงที่	เพิ่มขึ้นหรือคงที่	เพิ่มขึ้นหรือคงที่	เพิ่มขึ้นหรือคงที่

หมายเหตุ : * หน่วยจัดเก็บข้อมูล * สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดพัทลุง **สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง ***สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพัทลุง

ตัวชี้วัด	เป้าหมายระยะที่ ๑ (๒๕๖๖-๒๕๗๐)	เป้าหมายระยะที่ ๒ (๒๕๗๑-๒๕๗๕)	เป้าหมายระยะที่ ๓ (๒๕๗๖-๒๕๘๐)	เป้าหมายระยะที่ ๔ (๒๕๘๑-๒๕๘๕)
(๒) พัฒนาด้านการศึกษาทุกกลุ่มวัย				
(๒.๑) เด็ก ๐-๕ ปีที่มีพัฒนาการสมวัย (ร้อยละ)	๘๕	๙๐	๙๐	๙๐
(๒.๒) ร้อยละการอ่านของคนไทย (อายุตั้งแต่ ๖ ปีขึ้นไป) เพิ่มขึ้น	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐
(๒.๓) ประชากรวัยแรงงาน(๑๕-๕๙ปี) มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยเพิ่มขึ้น	๙	๑๐	๑๑	๑๒

** หมายเหตุ : หน่วยจัดเก็บข้อมูลสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดพัทลุง

โดยสามารถจำแนกเป้าหมายการพัฒนา และตัวชี้วัดค่าเป้าหมายในทุก ๕ ปี ตามเอกสารแนบในตารางภาคผนวก

๖. แผนการดำเนินงานที่สำคัญ/แผนที่นำทาง (Roadmap)

จังหวัดได้กำหนดแนวทางการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ถ่ายทอดในแต่ละช่วง ๕ ปี โดยอาจแบ่งเป็นแผนงาน โครงการด้านต่างๆ ที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อการผลักดันและการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อบรรลุเป้าหมาย ระยะ ๒๐ ปี ดังนี้

๑) แผนงานการพัฒนาเศรษฐกิจมั่งคั่ง มีแผนงานโครงการสำคัญ คือ

- (๑) โครงการก่อสร้างสนามบินจังหวัดพัทลุง
- (๒) โครงการเมืองเกษตรอัจฉริยะ เกษตรอินทรีย์มูลค่าสูง
- (๓) โครงการเมืองแห่งการท่องเที่ยวชุมชนและจิตวิญญาณระดับโลก
- (๔) โครงการเมืองปศุสัตว์ครบวงจร
- (๕) โครงการตลาดกลาง และโลจิสติกส์การเกษตรอาเซียน
- (๖) โครงการก่อสร้างศูนย์ประชุมนานาชาติ
- (๗) โครงการเมือง SMEs
- (๘) โครงการก่อสร้างศูนย์ Sport Tourism กีฬาพื้นบ้าน (วู้ชน) ที่ได้มาตรฐานระดับโลก
- (๙) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำเชื่อมโยงสามจังหวัด (นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา)
- (๑๐) โครงการก่อสร้างอาคารแหล่งท่องเที่ยวพืชรักษ์มรดกโลก
- (๑๑) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาอาหารพื้นถิ่น (Gastronomy) ให้ได้มาตรฐานระดับโลก
- (๑๒) โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนธรรมชาติรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติ
- (๑๓) โครงการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่
- (๑๔) โครงการพัฒนาระบบขนส่งครบวงจรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- (๑๕) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) และธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม (SME) เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
- (๑๖) โครงการเพิ่มขีดความสามารถด้านประมงอย่างครบวงจร

- ๒) แผนงานการพัฒนาสู่เมืองแห่งคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน มีแผนงานโครงการสำคัญ คือ**
- (๑) โครงการยกระดับมหาวิทยาลัยทักษิณให้เป็นระดับ International และมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์
 - (๒) โครงการจัดสร้างโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานานาชาติ
 - (๓) โครงการพัฒนาโรงพยาบาลพัทลุงสู่โรงพยาบาลศูนย์การแพทย์ในระดับภูมิภาค
 - (๔) โครงการมหาวิทยาลัยกีฬาประจำจังหวัดพัทลุง
 - (๕) โครงการจัดตั้งศูนย์อภิบาลและฟื้นฟูสุขภาพแบบครบวงจรเพื่อการรองรับผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง และผู้ป่วยระยะท้าย
 - (๖) โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุในระดับนานาชาติและการแพทย์เฉพาะทาง
 - (๗) โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้การพัฒนาคุณค่าคนพิการ คนด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
 - (๘) โครงการพัฒนาเป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาค
 - (๙) โครงการพัทลุง Smart City
 - (๑๐) โครงการยกระดับพลังงานทดแทนเพื่อลดภาวะโลกร้อน
 - (๑๑) โครงการพัฒนาโครงข่ายการแจ้งเตือนภัยธรรมชาติแบบครบวงจร
 - (๑๒) โครงการพัฒนา Smart Health ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลสุขภาพ
 - (๑๓) โครงการยกระดับโรงพยาบาลสุขภาพประจำตำบลเทียบเท่าโรงพยาบาลประจำอำเภอ และยกระดับโรงพยาบาลอำเภอให้เทียบเท่าโรงพยาบาลประจำจังหวัด
- ๓) แผนงานการพัฒนาความมั่นคงที่ยั่งยืน มีแผนงานโครงการสำคัญคือ**
- (๑) โครงการระบบบริหารจัดการน้ำลำน้ำหลัก และป่าต้นน้ำที่ยั่งยืน
 - (๒) โครงการพัฒนาชุมชนมั่นคงทางอาหาร
 - (๓) โครงการเมืองปลอดภัย ชุมชนสันติสุข วิถีพอเพียง
 - (๔) โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งออกสินค้าเกษตรในระดับนานาชาติ
 - (๕) โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติ
 - (๖) โครงการส่งเสริม พัฒนา อนุรักษ์ ระบบการเกษตรในพื้นที่มรดกโลกทางการเกษตรชุ่มน้ำทะเลน้อย
- ๔) แผนงานการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนมีแผนงานโครงการสำคัญคือ**
- (๑) โครงการพัฒนาชลประทานทางท่อสู่แปลงเกษตร
 - (๒) โครงการธนาคารน้ำใต้ดินเพื่อความมั่นคงทางน้ำของพื้นที่เกษตรหลักของจังหวัด
 - (๓) โครงการสร้างบ้านที่ยั่งยืนแกโกลมาฮิรวดี สัตว์คุ้มครองของโลก
 - (๔) โครงการฝายเก็บกักน้ำขนาดเล็กตลอดลำน้ำหลัก
 - (๕) โครงการพัฒนาทะเลน้อย ทะเลหลวงที่ยั่งยืน
 - (๖) โครงการจัดตั้งศูนย์การจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรของจังหวัดพัทลุง
 - (๗) โครงการพลังงานสะอาดเพื่อการเกษตร
 - (๘) โครงการพัทลุงเมืองอัจฉริยะด้านพลังงานแบบครบวงจร

ภาพการพัฒนาทั้งหมดโดยเฉพาะรายละเอียดโครงการสามารถแสดงรายละเอียดในตารางแผนดำเนินงานที่สำคัญและโครงการที่จำเป็นต้องผลักดันในภาคผนวกและโครงการที่จำเป็นต้องผลักดันตามแผนการดำเนินงานสำคัญของจังหวัด ดังแสดงตามภาพ

๒๕๗๑ - ๒๕๗๕

๒๕๘๐ - ๒๕๘๕

เป้าหมายย่อย

เมืองแห่งการศึกษา ชุมชนแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ นวัตกรรมเศรษฐกิจการเกษตร

แผนงานสำคัญ

- โครงการยกระดับมหาวิทยาลัยทักษิณให้เป็นระดับ International และมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์
- โครงการจัดสร้างโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานานาชาติ
- โครงการมหาวิทยาลัยกีฬาประจำจังหวัดพัทลุง
- โครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start Up) และธุรกิจขนาดกลางขนาดย่อม (SME) เพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน
- โครงการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติ
- โครงการจัดตั้งศูนย์การจัดการขยะมูลฝอยแบบครบวงจรของจังหวัดพัทลุง
- โครงการก่อสร้างศูนย์ Sport Tourism กีฬาพื้นบ้าน (วิวชน) ที่ได้มาตรฐานระดับโลก
- โครงการก่อสร้างสนามบินจังหวัดพัทลุง
- โครงการก่อสร้างศูนย์ประชุมนานาชาติ
- โครงการพัฒนาเป็นเมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาค

เป้าหมายย่อย

เมืองแห่งคลังอาหาร การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ และชุมชนพึ่งพาตนเองได้

แผนงานสำคัญ

- โครงการคลังอาหารภาคใต้ และอาเซียนใต้
- โครงการชุมชนความมั่นคงทางอาหาร
- โครงการยกระดับโรงพยาบาลสุขภาพประจำตำบลให้เทียบเท่าโรงพยาบาลประจำอำเภอ และยกระดับโรงพยาบาลอำเภอเทียบเท่าโรงพยาบาลจังหวัด และยกระดับโรงพยาบาลจังหวัดให้เป็นศูนย์การแพทย์ในระดับภูมิภาค
- โครงการตลาดกลาง และโลจิสติกส์การเกษตรอาเซียน
- โครงการจัดตั้งศูนย์ส่งออกสินค้าเกษตรในระดับนานาชาติ
- โครงการพลังงานสะอาดเพื่อการเกษตร
- โครงการจัดตั้งศูนย์อภิบาลและฟื้นฟูสุขภาพแบบครบวงจรเพื่อการรองรับผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง และผู้ป่วยระยะท้าย
- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุในระดับ

เป้าหมายย่อย

การท่องเที่ยว และการเกษตรสู่เมืองท่องเที่ยว และเกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมืออาชีพ

แผนงานสำคัญ

- โครงการเมืองเกษตรอินทรีย์
- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบ่อน้ำร้อนธรรมชาติรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติ
- โครงการเมืองเกษตรอัจฉริยะ เกษตรอินทรีย์มูลค่าสูง
- โครงการเมืองแห่งการท่องเที่ยวชุมชนและจิตวิญญาณระดับโลก
- โครงการเมืองปศุสัตว์ครบวงจร
- โครงการตลาดกลางเกษตรอาเซียน
- โครงการพัทลุง Smart City
- โครงการยกระดับพลังงานทดแทนเพื่อลดภาวะโลกร้อน
- โครงการเมืองปลอดภัย ชุมชนสันติสุข วิถีพอเพียง
- โครงการสร้างบ้านที่ยั่งยืนแก่โคม่าอิรวดี สัตว์คุ้มครองของโลก
- โครงการระบบบริหารจัดการน้ำลำน้ำหลัก และป่าต้นน้ำที่ยั่งยืน

เป้าหมายย่อย

เมืองแห่งนวัตกรรม ทันสมัย เชื่อมโยงอ่าวไทย อันดามัน อาเซียนใต้

แผนงานสำคัญ

- โครงการตลาด และโลจิสติกส์การเกษตรนานาชาติ
- โครงการเมือง SMEs
- โครงการตลาดกลาง และโลจิสติกส์การเกษตรอาเซียน
- โครงการพัทลุงเมืองอัจฉริยะด้านพลังงานแบบครบวงจร
- โครงการส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยการพัฒนาอาหารพื้นถิ่น (Gastronomy) ให้ได้มาตรฐานระดับโลก
- โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางน้ำเชื่อมโยงสามจังหวัด (นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา)
- โครงการพัฒนา Smart Health ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลสุขภาพ
- โครงการพัฒนาโครงการจ้างเดือนภัยธรรมชาติแบบครบวงจร
- โครงการพัฒนาขนส่งครบวงจรเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

๗. ภาคผนวก

- ๑) รายละเอียดข้อมูลสถานการณ์การพัฒนาจังหวัดด้านต่างๆ ย้อนหลังระยะ ๕-๑๐ ปี
- ๒) รายละเอียดข้อมูลผลการพัฒนาจังหวัดในด้านต่างๆ โดยนำเสนอผลตัวชี้วัดการพัฒนาหรือผลการปฏิบัติที่สำคัญ
- ๓) ตารางเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดในระยะทุก ๕ ปี
- ๔) แหล่งอ้างอิงข้อมูลปัจจัย และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนา
- ๕) รายละเอียดข้อมูลการสำรวจความต้องการ หรือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัดโดย ก.บ.จ.ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด (ตามมาตรา ๒๐ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)
- ๖) รายละเอียดข้อมูลการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับทุกภาคส่วนเพื่อรับฟังความเห็นเกี่ยวกับเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปีโดยผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีขึ้น (ตามมาตรา ๒๔ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)
- ๗) รายละเอียดข้อมูลการนำเสนอเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยี่สิบปีให้ ก.น.บ.พิจารณาให้ความเห็นชอบ (ตามมาตรา ๒๐ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)

ภาคผนวก

ตารางการวิเคราะห์สัญญาณการเปลี่ยนแปลง แนวโน้ม และการส่งผลกระทบต่อการพัฒนาจังหวัด

สัญญาณ	แนวโน้ม รูปแบบ ทิศทางการเปลี่ยนแปลง	ส่งผลกระทบต่อพัฒนา (ด้านบวกและด้านลบ)
ด้านเศรษฐกิจ		
เติบโตทางการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณ และการขยายตัวตลาดการท่องเที่ยวต่างประเทศ	ปัจจุบันการท่องเที่ยวจังหวัดพัทลุงมีทรัพยากรการท่องเที่ยวที่หลากหลาย ประกอบไปด้วย แหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติ เชิงนิเวศน์ เชิงวัฒนธรรม โบราณสถาน รวมถึงศิลปะ	
การเพิ่มขึ้นของราคาปัจจัยการผลิตทางการเกษตร	ราคาปัจจัยการผลิตด้านการเกษตรมีราคาสูงขึ้นจากปีที่ผ่านมา ร้อยละ ๒๐๐ เช่น ราคาปุ๋ยเคมี ปุ๋ยอินทรีย์ ราคาเมล็ดพันธุ์ ราคาอาหารสัตว์	ด้านบวก -มีโอกาสส่งเสริมการผลิตปุ๋ยใช้เอง และผลิตปุ๋ยสังเคราะห์หรือผสมปุ๋ยใช้เอง ด้านลบ -ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ราคาผลผลิตตกต่ำ ขาดแรงจูงใจในการเกษตร ส่งผลกระทบต่อปัญหาหนี้สินครัวเรือน มีปัญหาหลักขโมย -ผู้ประกอบการมีการมีภาระต้นทุนวัตถุดิบเพิ่มสูงขึ้นในขณะที่ราคาขายไม่สามารถเพิ่มขึ้นตามต้นทุนการผลิตได้
ภัยแล้งยาวนานขึ้น ปัญหาโลกร้อน และแหล่งน้ำทางการเกษตร	ฤดูกาลเปลี่ยนและสภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง	ด้านบวก -ส่งผลให้ผลผลิตออกนอกฤดูกาลทำให้ได้ราคาสูง ด้านลบ -ส่งผลกระทบต่อผลผลิตทางการเกษตรมีคุณภาพและปริมาณลดลง -ผลผลิตทางการเกษตรไม่แน่นอน -ส่งผลให้เกษตรกรทิ้งอาชีพเกษตรกรรม
อัตราค่าจ้างเจ้าหน้าที่ด้านปฏิบัติงานน้อยลง	การพัฒนาด้านบุคลากรขาดความต่อเนื่อง	ไม่มีเจ้าหน้าที่ที่ลงไปปฏิบัติงาน
ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตและการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม		
การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ	ปัจจุบันจังหวัดพัทลุงมีจำนวนผู้สูงอายุร้อยละ.. ซึ่งมีการเติบโตจาก ๕ ปีที่ผ่านมาจะมีความสมบูรณ์ของสังคมผู้สูงอายุร้อยละ ๒๐ โดยอำเภอที่มีประชากรผู้สูงอายุสูงที่สุดคือควนขนุน	๑) การลดลงของผลิตภาพทางการเกษตรและ ความไม่สามารถปรับตัวได้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ๒) ต้นทุนการดูแลสุขภาพของครัวเรือนจะเพิ่มขึ้น ผลิตภาพแรงงานของครัวเรือนจะลดลง ๓) การเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ป่วยที่เกินกำลังจะรับได้ของสถานบริการสุขภาพ
การก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ	ปัจจุบันจังหวัดพัทลุงมีประชากรผู้สูงอายุคิดเป็นร้อยละ ๒๒ ซึ่งเติบโตจาก ๕ ปีที่ผ่านมา ภายในอีก ... ปี จะมีความสมบูรณ์ของสังคมผู้สูงอายุร้อยละ ... โดยอำเภอที่มีประชากรผู้สูงอายุที่สูงที่สุดคืออำเภอควนขนุน	๑) การลดลงของประสิทธิภาพทางการเกษตร และความสามารถปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ๒) ต้นทุนการดูแลสุขภาพของครัวเรือนจะเพิ่มขึ้น ผลิตภาพแรงงานของครัวเรือนจะลดลง ๓) การเพิ่มขึ้นของปริมาณผู้ป่วยที่เกินกำลังจะรับได้ของสถานบริการสุขภาพ
การเพิ่มขึ้นของหนี้สินภาคครัวเรือน	ปัจจุบันจังหวัดพัทลุงมีจำนวนครัวเรือนกลุ่มเปราะบาง ในระบบTPMAP ปี ๒๕๖๕ จำนวน ๙,๕๘๒ ครัวเรือน และปี ๒๕๖๖ จำนวน ๔,๓๗๕ ครัวเรือน ในระบบ Thai QM จำนวน ๔,๑๒๖ ครัวเรือน ตกเกณฑ์มิติด้านรายได้ ครัวเรือน	๑) การลงทุนของครัวเรือนลดลง ๒) มีหนี้สินนอกระบบเพิ่มขึ้น ๓) ภาวะความเครียดในครัวเรือน ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิต
ความเป็นเมืองในชุมชนวิธีการคิดแบบชุมชนเมืองของชาวบ้านทำให้วิถีเปลี่ยนแปลงไป	ความเป็นเมืองในชุมชนวิธีการคิดแบบชุมชนเมืองของชาวบ้าน ทำให้วิถีเปลี่ยนแปลงไป ได้แก่ - ค่านิยมด้านการศึกษา ส่งลูกเข้าเรียนในตัวเมืองเพิ่มมากขึ้น - ค่านิยมด้านการบริโภค ซื่ออาหารสำเร็จรูปมาบริโภคมากกว่าการทำอาหารเอง	๑) คุณธรรม จริยธรรม ความกตัญญูลดน้อยลง ๒) ค่านิยมทางสังคมยึดถือวัตถุนิยม

สัญญาณ	แนวโน้ม รูปแบบ ทิศทางการเปลี่ยนแปลง	ส่งผลกระทบต่อพัฒนา (ด้านบวกและด้านลบ)
การเพิ่มขึ้นและแพร่ระบาดของยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงาน	มีการผลิตยาเสพติดเพิ่มขึ้นและมีการเข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายและมากยิ่งขึ้น ทั้งรูปของยาและสารเสพติด	๑) เกิดปัญหาผู้เสพยาใหม่ที่อายุลดลง ๒) ส่งผลกระทบต่อสติปัญญา การศึกษาและปัญหาครอบครัวที่นำไปสู่ปัญหาสังคม อาชญากรรม ที่เพิ่มมากขึ้น ๓) ขาดประชากรแรงงานที่มีคุณภาพ ลดโอกาสการเกิดประชากรคุณภาพด้านแรงงาน การทำงาน
การเพิ่มขึ้นของภัยคุกคามด้านเทคโนโลยีดิจิทัล	ประชาชนมีการเข้าถึงเทคโนโลยีได้ง่าย สะดวก และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ช่วงอายุของการเข้าถึง กว้างกว่าเดิม	๑) จำนวนผู้เสียหาย มูลค่าความเสียหายเพิ่มมากขึ้น จาก ๒) การดูแลด้านภัยดิจิทัลที่ไม่ทั่วถึง อีกทั้ง กลยุทธ์ในการสร้างความเสียหาย เกิดขึ้นใหม่ในหลากหลายวิธี ๓) ขาดความรู้เท่าทันภัยทางด้านดิจิทัล เช่น ระบบคอลเซ็นเตอร์ มัลแวร์ ระบบการพนันออนไลน์ และสื่อสังคมโซเชียลมีเดีย
การเพิ่มขึ้นของแนวคิดต่อสถาบันพระมหากษัตริย์ของประชากรรุ่นใหม่	มีแนวความคิดที่แตกต่างจากชนบธรรมเนียมที่มีมา สอดแทรกแนวคิดการปกครองรูปแบบอื่นเพิ่มมากขึ้น	๑) การมุ่งเน้นสิทธิในการแสดงความคิดเห็น การวิจารณ์ การนำเสนอที่มีเนื้อหารุนแรงมากยิ่งขึ้น ๒) การให้ความเคารพต่อสัญลักษณ์และอัตลักษณ์ประจำชาติลดลง ๓) การตระหนักถึงความเป็นมาของชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ลดลง
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		
ภัยแล้งที่ยาวนานขึ้น และปัญหาโลกร้อน และการขาดแคลนน้ำเพื่อรองรับทางการเกษตร	ปริมาณน้ำไม่เพียงพอ คุณภาพของน้ำเสื่อมโทรมการผลิตลดลง คุณภาพต่ำ ต้นทุนการผลิตสูงขึ้นสุขภาพของประชาชน	- จัดหาแหล่งต้นทุนให้เพียงพอต่อความต้องการใช้ในด้านต่างๆ - ผลักดันให้มีการเก็บค่าบำบัดน้ำเสีย - ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่การเกษตรเพื่อลดผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้ง
การลดลงของทรัพยากรสัตว์น้ำ พื้นที่ป่า และความอุดมสมบูรณ์ของระบบนิเวศ	แหล่งเพาะสัตว์น้ำลดลงการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้	- เข้มงวดการบังคับใช้กฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้องอย่างจริงจัง - จัดทำอวกาศยานไร้คนขับ (UAV) เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันรักษาป่า
การกัดเซาะชายฝั่งและการตื้นเขินของลำคลองสายหลักและพื้นที่ชุ่มน้ำ	วัชพืชขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในพื้นที่ชุ่มน้ำ คุณภาพของน้ำเสื่อมโทรม โดยเฉพาะพื้นที่ชายฝั่งทะเลน้อย ๑,๓๐๐ ไร่ และในคลองหลัก ๗ คลอง	จัดหาเครื่องจักรกลขนาดใหญ่ในการกำจัดวัชพืชและการนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดทำเป็นปุ๋ยอินทรีย์เพื่อส่งการทำเกษตรอินทรีย์อย่างยั่งยืน
การเพิ่มขึ้นของมลพิษทางน้ำ อากาศ และปัญหาขยะมูลฝอย และความสามารถรองรับได้ตามศักยภาพของท้องถิ่น	ปริมาณขยะของจังหวัดพัทลุง ๕๑๖ ตัน/วัน หรือประมาณ ๑๘๘,๓๔๐ ตัน/ปี ปริมาณขยะมูลฝอยตกค้างสะสม จำนวน ๕๖,๖๗๑.๐๒ ตัน และมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น	เพิ่มศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหามลพิษด้านสิ่งแวดล้อม (ทางน้ำ อากาศ และขยะมูลฝอย) ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
วิทยาการรถไฟฟ้าการเพิ่มขึ้นของราคาพลังงาน	- ปัจจุบันมีสถานีชาร์จรถไฟฟ้าอยู่ที่ ๕ สถานี และมีแนวโน้มครอบคลุมทุก ๑๑ อำเภอ อำเภอละ ๓๐ สถานี เป็น ๓๓๐ สถานี อีก ๒๐ ปีข้างหน้า - ปัจจุบันมีความต้องการพลังงานไฟฟ้าในพื้นที่จังหวัดพัทลุงเฉลี่ยอยู่ที่ ๗๐ MW แนวโน้มอีก ๒๐ ปี จะมีการปรับเปลี่ยนเป็นการใช้ไฟฟ้าจากพลังงานทดแทนพลังงานสะอาด เฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๗๐ MW	ประชาชนในพื้นที่เข้าถึงการใช้สถานีชาร์จรถไฟฟ้าและการใช้พลังงานที่เพียงพอ

ตารางแสดงผลการดำเนินงานและความสำเร็จที่สำคัญ และการพัฒนาต่อไป

ผลการดำเนินงานพัฒนาที่ประสบความสำเร็จ	ผลการดำเนินงานพัฒนาที่ต้องผลักดันต่อไป
ด้านเศรษฐกิจ	
<p>๑) มีการประชาสัมพันธ์จังหวัดด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น</p> <p>๒) มีงานเทศกาลที่เป็นงานประจำปีมากขึ้น</p> <p>๓) กระแสการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๔) ภาคเอกชนมีความตื่นตัว ขับเคลื่อนการท่องเที่ยวของพลัง</p> <p>๕) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพิ่มขึ้น เช่น ถนน สะพานข้ามแยก ไฟฟ้าส่องสว่าง</p> <p>๖) สนับสนุนผลิตภัณฑ์ของชุมชน และมีการเพิ่มความรู้ประสิทธิภาพของผู้ประกอบการ วิชาทักชุมชน</p>	<p>๑) ประชาสัมพันธ์เชิงรุกและสร้างแรงจูงใจและจัดทำแผนเพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวต่างชาติเพิ่มมากขึ้น</p> <p>๒) พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวให้ชัดเจน เช่น เส้นทางท่องเที่ยวสายธรรมชาติ ภูเขา ทะเล (ทางบก ทางน้ำ)</p> <p>๓) สร้าง Landmark เพื่อเป็นจุด Check-in เช่นหนึ่งตำบลหนึ่งแลนด์มาร์ค</p> <p>๔) พัฒนาชุมชนเมืองแห่งท่องเที่ยวให้เป็น Smart city เช่นการท่องเที่ยวสายครีเอทีฟ จิตวิญญาณ ภูมิปัญญาชาวบ้าน วิถีชีวิตแบบดั้งเดิมที่กำลังจะลหายไ</p> <p>๕) พัฒนาท่าอากาศยานเพื่อรองรับการท่องเที่ยว (คนไทยและต่างชาติ)</p> <p>๖) สร้างเทศกาลด้านการท่องเที่ยวให้เป็น event ประจำปีให้เป็นรูปแบบนานาชาติ เช่นงานแข่งโพนนานานาชาติ</p> <p>๗) พัฒนาพลังให้เป็นเมืองสร้างสรรค์ด้านอาหาร Phatthalung city of gastronomy</p> <p>๘) ผลักดันการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐและเอกชนให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน</p> <p>๙) ระบบโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคมขนส่ง และโลจิสติกส์ มีมาตรฐานการเชื่อมโยงอย่างมีระบบรองรับการเติบโตของเศรษฐกิจและการขยายตัวของเมือง</p>
<p>๑) เกษตรกรรมยั่งยืน ๔๗,๐๐๐ ไร่ (เกษตร ประมง ปศุสัตว์)</p> <p>๒) เกษตรกรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ Organic Thailand... PGS ๖๐ ราย ๗๑ แปลง, GAP พืช ๒,๐๐๐ ราย+ประมง ๒๐๐ ฟาร์ม+ปศุสัตว์ ๗๐๐ ฟาร์ม)</p> <p>๓) ข้าวสังข์หยดอินทรีย์และ GI (ข้าวสังข์หยด ปลายดุกร้า) ผลไม้(สละ มังคุด ทูเรียน จำปาตะ) ส่งเสริมการแปรรูปสัตว์น้ำ</p> <p>๔) ส่งเสริมเกษตรแปลงใหญ่ ๑๒๓ แปลง</p> <p>๕.๑) สนับสนุนและส่งเสริมให้สถาบันเกษตรกรเป็นกลไกหลักในระดับชุมชนในการอำนวยความสะดวกให้แก่สมาชิกสหกรณ์และเกษตรกรทั่วไปในการรวบรวมจัดเก็บและแปรรูปผลผลิตการเกษตรโดยการสนับสนุนปัจจัยโครงสร้างพื้นฐานและอุปกรณ์การตลาด มูลค่า ๓๓,๗๕๖,๔๗๐ บาท ทำให้ปริมาณธุรกิจเพิ่มขึ้น ๕,๐๖๘,๘๔๓ บาท เกษตรกรได้รับประโยชน์ ๑๙,๑๔๐ คน</p> <p>๕) สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตทางการเกษตรไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖ ต่อปี</p> <p>๖) การส่งเสริมการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p>	<p>๑) ต่อยอดเพิ่มพื้นที่เกษตรกรรมยั่งยืน ๘๐ ไร่เพิ่มขึ้นของพื้นที่ทางการเกษตร</p> <p>๒) ผลักดันทุกภาคส่วนการเกษตรให้เข้าถึงมาตรฐาน ร้อยละ ๑๐๐</p> <p>๓) ต่อยอดพัฒนาเป็นเกษตรเวชสำอางหรือเวชภัณฑ์สุขภาพ</p> <p>๔) ต่อยอดการพัฒนาแปลงใหญ่สู่กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็ง</p> <p>๕.๑) ยกระดับศักยภาพสถาบันเกษตรกรให้เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิตสินค้าเกษตร</p> <p>๕) ต่อยอดการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าทางการเกษตรโดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย</p> <p>๖) ต่อยอดการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีการผลิตสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง</p>
ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเสมอภาคทางสังคม	
<p>๑) ประชาชนกลุ่มเปราะบางมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงปลอดภัย</p> <p>๒) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และคุณภาพชีวิตที่มีความเสมอภาคมีอาชีพและรายได้เพิ่มขึ้น</p> <p>๓) ดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ประชาชนกลุ่มเปราะบาง เพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>๔) ลดปัญหาหนี้ครัวเรือน เพิ่มรายได้ต่อหัว โดยการเพิ่มมูลค่าจากทุนมนุษย์ ทุนปัญญา ทุนชุมชนด้วยการพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP)</p>	<p>๑) ประชาชนกลุ่มเปราะบางได้รับการสร้างหลักประกันให้ทุกคนเข้าถึงที่อยู่อาศัยและบริการที่เพียงพอ ปลอดภัย</p> <p>๒) สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำทางรายได้ และคุณภาพชีวิตที่มีความเสมอภาคตลอดจนการสร้างอาชีพ และรายได้ที่ยั่งยืนในทั่วทุกพื้นที่ของจังหวัด</p> <p>๓) ดูแลผู้ด้อยโอกาสทางสังคม ประชาชนกลุ่มเปราะบางทุกคนอย่างทั่วถึงเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์</p> <p>๔) ลดปัญหาหนี้ครัวเรือน เพิ่มรายได้ต่อหัว โดยการเพิ่มมูลค่าจากทุนมนุษย์ ทุนปัญญา ทุนชุมชนด้วยผลิตภัณฑ์ชุมชน (OTOP) โดยการใช้นวัตกรรมเพิ่มมูลค่าให้เป็นสินค้าพรีเมียม และนำมอบหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่การปฏิบัติระดับครัวเรือน</p>
<p>๑) งานโครงการป้องกันอุทกภัยและกัดเซาะ ปรับปรุงทางน้ำ เชื้อนป้องกันตลิ่ง</p> <p>๒) การจัดระบบโครงสร้างเมืองด้านงานผังเมืองเพื่อเอื้อต่อความเป็นอยู่และระเบียบต่อการจัดการพื้นที่</p> <p>๓) การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง (โคกหนองนาโมเดล ศูนย์วิสาหกิจชุมชน ศูนย์เรียนรู้)</p> <p>๔) การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>๕) การส่งเสริมความรักในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์</p>	<p>๑) งานโครงการป้องกันอุทกภัยและกัดเซาะ เชื้อนป้องกันตลิ่ง</p> <p>๒) การจัดระบบโครงสร้างเมืองด้านงานผังเมืองเพื่อเอื้อต่อความเป็นอยู่และระเบียบต่อการจัดการพื้นที่</p> <p>๓) หมู่บ้านสีขาว หมู่บ้านเข้มแข็ง เพื่อการฟื้นฟูสภาพทางสังคม การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ๔) การป้องกัน ปราบปรามและฟื้นฟู การบุกรุกพื้นที่ป่า</p> <p>๕) การส่งเสริมความปลอดภัยทางถนน</p> <p>๖) ระบบการติดตาม เฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสาธารณสุข</p> <p>๗) การส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียง (โคกหนองนาโมเดล ศูนย์วิสาหกิจชุมชน ศูนย์เรียนรู้)</p> <p>๘) การส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข</p> <p>๙) การส่งเสริมความรักในชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์</p>

ผลการดำเนินงานพัฒนาที่ประสบความสำเร็จ	ผลการดำเนินงานพัฒนาที่ต้องผลักดันต่อไป
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	
<p>๑.๑) ได้สำรวจการถือครองพื้นที่ พร้อมจัดทำแผนที่แนวการครอบครองครอบครองพื้นที่จังหวัดพัทลุง</p> <p>๑.๒) สามารถนำพื้นที่ป่าที่ถูกบุกรุกทำลายคืนกลับได้ไม่น้อยกว่า ... ไร่ และปลูกเพิ่มพื้นที่สีเขียวในป่าต้นไม้อีก ๓,๕๔๔.๐๕ ไร่</p> <p>๒) สามารถเพิ่มมูลค่าในการทำการประมงในทะเลสาบสงขลาได้ไม่น้อยกว่า ๔๐๐ ล้านบาท และสร้างจิตสำนึกให้กับประชาชนโดยการสร้างชุมชนประมงยั่งยืน ๑๐ ชุมชน</p> <p>๓) สามารถนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ประโยชน์ได้เกิน ๕๐%</p> <p>๔) ในพื้นที่จังหวัดพัทลุงมีการใช้พลังงานทดแทนพลังงานสะอาดไม่น้อยกว่า ๒๐ MW</p>	<p>๑) เร่งสำรวจ ขยายการปฏิบัติการเชิงรุกเพื่อยึดคืนพื้นที่ที่ถูกบุกรุกป่าเขา และพื้นที่ป่าต้นน้ำในทุกพื้นที่ พร้อมทั้งการใช้กลไกทางกฎหมายและมวลชนแบบมีส่วนร่วม</p> <p>๒) ส่งเสริม รักษา พื้นที่ทรัพยากรประมงในทะเลสาบสงขลาเพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มครอบคลุมทุกมิติ พร้อมทั้งมีการใช้ประโยชน์ทางอ้อมของพื้นที่ป่า เช่น การท่องเที่ยว การเดินป่า เป็นต้น</p> <p>๓) ส่งเสริม ผลักดันให้ชุมชนมีการจัดการขยะในพื้นที่จังหวัดพัทลุงอย่างยั่งยืน ๑๐๐%</p> <p>๔) ส่งเสริมและผลักดันการใช้พลังงานทดแทนพลังงานสะอาดในพื้นที่จังหวัดพัทลุงไม่น้อยกว่า ๗๐ MW ในอีก ๒๐ ปี</p>

ตารางแสดงการกำหนดตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ ๒๐ ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วง ๕ ปี

การถ่ายทอดแต่ละช่วง ๕ ปี	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
๑. เป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ				
ด้านการท่องเที่ยว	มุ่งส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ เพื่อการท่องเที่ยวในระดับชุมชน โดยการใช้ soft power ให้ครบทุก ๕F (ด้านการเกษตร วัฒนธรรม การเรียนรู้ เชิงนิเวศน์ เชิงสุขภาพ เชิงจิตวิญญาณ) ท่องเที่ยววัฒนธรรมสร้างสรรค์ “ชุมชนยลวิถี” วิสาหกิจชุมชนเพื่อการท่องเที่ยวและวัฒนธรรมการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการสถาบันเกษตรกรด้านการท่องเที่ยวเชิงอัตลักษณ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและชุมชน	การสร้างแลนด์มาร์ค “หนึ่งอำเภอ หนึ่งแลนด์มาร์ค” (นำของดีของแต่ละชุมชนมารวมกันอยู่ในที่เดียว) เพื่อนำไปสู่เส้นทางท่องเที่ยวในชุมชน การเปิดและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่เพื่อรองรับการท่องเที่ยวสฟารีแบบเปิดอย่างครบวงจร ในบริเวณเทือกเขาบรรทัด หอคอยดูนกทะเลน้อย ๓๖๐ องศา สกายวอร์คสะพานเชื่อม (ควนไช้หุด)	ยกระดับจังหวัดสู่การเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวครบวงจร เป็นเมืองน่าเที่ยว น่าชม น่ามอง สะดวกและปลอดภัย และความทันสมัยของระบบเทคโนโลยีอัจฉริยะในทุกแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัด	ยกระดับจังหวัดให้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงจิตวิญญาณและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ระดับโลก มีกิจกรรมประจำปีที่ยิ่งใหญ่ที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวจากทั่วโลกมารวมกัน
ด้านการค้าและบริการ	มุ่งส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ความรู้ความเข้าใจ และความร่วมมือของภาครัฐและเอกชน ให้มีประสิทธิภาพและใช้งานได้จริง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันทางการค้า	การพัฒนาระบบนิเวศน์ทางเศรษฐกิจ การค้าและบริการให้มีประสิทธิภาพมีมาตรฐานและเป็นธรรม	การขยายตลาดสินค้าและบริการของจังหวัดพัทลุงสู่ตลาดต่างประเทศ	ส่งเสริมการค้า การเจรจาการค้าและการพัฒนาความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับกลุ่มประเทศต่างๆ
ด้านโครงสร้างพื้นฐานและโครงข่ายคมนาคม	ทำแผนอนาคตขนส่งของจังหวัดพัทลุง ท่องเที่ยวเมืองรอง (foresight) จัดทำแผนอนาคตการขนส่ง โดยการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) จากทุกภาคส่วนของจังหวัดพัทลุงมุ่งพัฒนาโครงข่ายทางหลวงเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวและเส้นทางโลจิสติกส์ให้มีความสะดวกและปลอดภัย	ยกระดับทางหลวงสายหลักเชื่อมโยงระหว่างภาคเพื่อรองรับความเร็ว ๑๒๐ กิโลเมตรต่อชั่วโมง เพื่อลดเวลาในการเดินทางก่อสร้างสนามบินนานาชาติเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว ก่อสร้างท่าเรือฝั่งทะเลสาบเชื่อมโยงการเดินทางระหว่างจังหวัดพัทลุงและสงขลา	ยกระดับจังหวัดพัทลุงเป็นเมืองที่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ปลอดภัยและทันสมัย “SMART ROAD” บ่ายบอกทางอัจฉริยะ	ปฏิรูประบบขนส่งในจังหวัดภูมิภาคใกล้เคียง ให้มีความเชื่อมโยงระหว่างทางบก ทางราง ทางน้ำและทางอากาศให้มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

การถ่ายทอดแต่ละช่วง ๕ ปี	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
๑. เป้าหมายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ				
๑) พัทลุงเป็นจังหวัดที่พัฒนาแล้วทางเศรษฐกิจด้านการเกษตรเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน มีขีดความสามารถในการแข่งขันทางด้านการเกษตรมูลค่าสูงและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและเป็นคลังอาหารคุณภาพมูลค่าสูงฝั่งอ่าวไทย ฝั่งอันดามันอาเซียนตอนใต้ และมีขีดความสามารถเชื่อมโยงกับนานาชาติ	- เป็นเมืองหลวงการปศุสัตว์คุณภาพของอ่าวไทยและอันดามัน และเป็นศูนย์กลางการผลิตรวบรวมแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์โคเนื้อ ไก่ชน ควาย ไก่คอล่อน หมูชีวาภาพ แบบครบวงจร - การสร้างคุณค่าเศรษฐกิจเชิงสร้าง (Soft Economy) โดยการใช้วัวชนเป็นฐานเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรกีฬาและท่องเที่ยวแบบบูรณาการ (กิจกรรมต้นน้ำ การผลิตหญ้า การพัฒนาสายพันธุ์ - การพัฒนาขีดความสามารถผู้เลี้ยง) โครงการก่อสร้างศูนย์ Sport Tourism กีฬาพื้นบ้าน (วัวชน) ที่ได้มาตรฐานระดับโลก	- การขยายศักยภาพการปศุสัตว์เพื่อการเชื่อมการตลาดในการผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์ในตลาดมุสลิมและการพัฒนาฟาร์มปศุสัตว์แบบปราณีตทันสมัยเพื่อป้อนสู่ตลาด - การมีโรงพยาบาลวัวชนแบบครบวงจร - การพัฒนาคุณภาพสวัสดิภาพของวัวชน ฯลฯ * การสร้างโรงแรมวัวชน * ศูนย์ฟื้นฟูอนุรักษ์พันธุ์และพัฒนาสายพันธุ์ * ศูนย์พัฒนาการวัวชน * ศูนย์ฅาปนกิจวัวชน - จัดสร้างสนามกีฬาวัวชนระดับมาตรฐานโลก	- การวิจัยพัฒนาสายพันธุ์ด้านปศุสัตว์โคเนื้อ ควาย ไก่คอล่อน หมูชีวาภาพ เพื่อเป็นศูนย์กลางและการผลิตจำหน่ายภายใต้พันธุ์พัทลุงเชื่อมโยงตลาดทั่วโลก - จัดกิจกรรมกีฬาวัวชนรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติระดับอาเซียนและพัฒนาระบบการแข่งขันด้วยนวัตกรรมที่เทียบเคียงได้กับสากล	- การยกระดับจังหวัดพัทลุงให้เป็นเมืองปศุสัตว์ระดับโลกที่มีความเข้มแข็งของแบรนด์ปศุสัตว์คุณภาพ เป็นแหล่งศูนย์กลางของการจัดงานมหกรรมงานวิชาการปศุสัตว์ - การต่อยอดกีฬาวัวชนรองรับการท่องเที่ยวนานาชาติระดับโลกและพัฒนาระบบการแข่งขันด้วยนวัตกรรมที่เทียบเคียงได้กับสากลในรูปแบบของลีกแชมเปียนชิปในการแข่งขัน
	เมืองหลวงการสัตว์น้ำคุณภาพของอ่าวไทย และการเป็นศูนย์กลางการผลิต รวบรวมแปรรูป และการพัฒนาผลิตภัณฑ์แบบครบวงจร	การขยายศักยภาพการสัตว์น้ำเพื่อการเชื่อมการตลาดในการผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำในตลาดสากลและการพัฒนาธนาคารสัตว์น้ำเพื่ออนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำ	การวิจัยพัฒนาสายพันธุ์สัตว์น้ำ เพื่อพัฒนาสายพันธุ์สัตว์น้ำคุณภาพ เป็นศูนย์กลางการผลิตจำหน่ายพันธุ์สัตว์น้ำคุณภาพของพัทลุงเชื่อมโยงตลาดภาคใต้	การยกระดับจังหวัดพัทลุงให้เป็นเมืองสัตว์น้ำระดับภาคใต้ที่มีความเข้มแข็ง เป็นแหล่งศูนย์กลางของการจัดงานมหกรรมงานวิชาการสัตว์น้ำภาคใต้
	การยกระดับการผลิตด้านการเกษตรที่มีคุณภาพปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และพืชผัก) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรสู่ผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพ ที่มีคุณภาพสูง โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย	การวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรเป็นอัตลักษณ์ของพัทลุงเพื่อต่อยอดเป็นผลิตภัณฑ์สุขภาพสู่ระดับสากลภายใต้แบรนด์พัทลุงเชื่อมโยงตลาดทั่วโลก	การยกระดับจังหวัดพัทลุงให้เป็นเมืองเกษตรอัตลักษณ์ระดับโลกที่มีความเข้มแข็งของแบรนด์เกษตรคุณภาพ เป็นแหล่งเป็นศูนย์กลางของการจัดมหกรรมงานวิชาการเกษตร
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				
เป้าหมายการพัฒนาทางด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต				
๑) มีจิต ใจ ดี จิต สาธารณะ รับผิดชอบ มีคุณธรรม รักษาความเป็นไทยยอมรับความแตกต่างของมนุษยชาติของโลก	เสริมสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนจากภูมิปัญญาท้องถิ่นในรูปแบบวิทยาลัยภูมิปัญญาที่ทันสมัยและครบวงจร	สร้างอุทยานการเรียนรู้ประจำอำเภอทุกอำเภอและการสร้างมูลค่าจากปราชญ์ชาวบ้านประจำตำบล	พัฒนาโรงเรียนทุกแห่งให้เป็นโรงเรียนอัจฉริยะ (Smart school) ระดับอำเภอการสร้างมูลค่าจากปราชญ์ชาวบ้านประจำหมู่บ้าน	พัฒนาโรงเรียนทุกแห่งให้เป็นโรงเรียนอัจฉริยะ (Smart school) ทุกโรงเรียน

การถ่ายทอดแต่ละช่วง ๕ ปี	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
เป้าหมายการพัฒนาทางด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต				
๒) ภายถึงพร้อม ๑) มีพัฒนาการที่ตีกรอบด้านตั้งแต่อยู่ในครรภ์ ๒) มีสุขภาพที่ดีในทุกช่วงวัย มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรง เป็นเมือ ง กิ ฬ า และประชาชนมีสุขภาพที่ดี ชุมชนพึ่งตนเองทางสุขภาพ	-เพิ่มประชากรทุกกลุ่มวัยให้มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ ลดการเจ็บป่วย/ตายด้วยโรคติดต่อไม่เรื้อรัง (NCD) ของจังหวัดพัทลุง พัฒนาศักยภาพ - เสริมสุขภาพแม่และเด็กมุ่งสร้างแม่คุณภาพเพื่อให้ได้ประชากรคุณภาพ เด็กมีพัฒนาการสมวัย พัฒนาวัยเรียนวัยรุ่นให้มีพฤติกรรมสุขภาพที่พึงประสงค์ มินิสัยการรักการออกกำลังกาย พัฒนาสุขภาพวัยทำงาน มุ่งลดโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง และการเพิ่มประชากรผู้สูงอายุสุขภาพดี	พัฒนาศักยภาพโรงพยาบาลประจำจังหวัด ให้เป็นโรงพยาบาลศูนย์ และพัฒนาศักยภาพโรงพยาบาลประจำอำเภอให้เป็นโรงพยาบาลที่เด่นเฉพาะทาง	เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพปฐมภูมิในการจัดบริการสาธารณสุขพื้นฐานของจังหวัดและเป็นหน่วยรับส่งต่อประจำชุมชนที่มีความพร้อมในการรองรับการดูแลสุขภาพต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life Long Health Care)	
	พัฒนาทักษะกีฬาสู่ความเป็นเลิศในระดับอาชีพระดับ	สร้างมหาวิทยาลัยกีฬา เป็นวิทยาเขตจังหวัดพัทลุง มหาวิทยาลัยกีฬาพัทลุง	เป็นแหล่งผลิตนักกีฬาสู่ความเป็นเลิศ	มีการแข่งขันกีฬารายการกีฬานานาชาติ
สติปัญญาสมบูรณ์ ๑) มีขีดความสามารถปรับตัวตามความเปลี่ยนแปลงของโลกมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามได้ มีนิสัยรักการเรียนรู้และพัฒนาตนเองตลอดเวลา มีเด็กและเยาวชนอัจฉริยะเพื่ออนาคตของจังหวัดพัทลุง ๒) ครอบครัวพัทลุงจะต้องมีการส่งสอนดูแลเยาวชนในครอบครัวได้ เป็นสังคมที่ไม่ยอมรับการทุจริตการคอร์รัปชัน ๓) ระบบนิเวศน์ที่สนับสนุนการเรียนรู้สังคมมีความสุขเป็นอุดมปัญญาอย่างยั่งยืน	ส่งเสริมและพัฒนาแรงงานให้มีความรู้สูงเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน เพิ่มประชากรที่มีคุณภาพทุกช่วงวัยและมุ่งเน้นการส่งเสริมการคลอดอย่างมีคุณภาพเพื่อสร้างประชากรคุณภาพในอนาคต สนับสนุนศูนย์พัฒนาการเด็กคุณภาพมาตรฐานระดับสากลในทุกตำบล ส่งเสริมสนับสนุนการเป็นเมืองที่เท่าเทียมกันทางเพศ สร้างความยอมรับและความเข้าใจในความแตกต่างในความเป็นมนุษย์ ส่งเสริมบทบาทสตรีและคนรุ่นใหม่ ให้โอกาสแก่ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส	การเสริมสร้างสมรรถนะดิจิทัลแก่ประชาชน	ปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม การสร้างเมืองแห่งการเรียนรู้ สู่สังคมอุดมปัญญา และเสริมสร้างความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนจากภูมิปัญญาท้องถิ่น	
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				
เป้าหมายการพัฒนาในด้าน การสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม				
เป้าหมายการพัฒนา ด้านสังคมแห่งการไม่ทอดทิ้งกัน	ครัวเรือนเปราะบางในจังหวัดพัทลุงมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความเสมอภาค และลดความเหลื่อมล้ำทุกมิติ คนพิการทุกคนที่มีศักยภาพ มีงานทำ มีอาชีพที่มั่นคง ผู้ป่วยติดเตียงทุกคนได้รับการฟื้นฟูสุขภาพ	พัฒนาจังหวัดให้มีความพร้อมในการเป็นศูนย์อภิบาลและฟื้นฟูสุขภาพแบบครบวงจร เพื่อการรองรับผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง และผู้ป่วยระยะท้าย	การยกระดับจังหวัดให้เป็นศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุในระดับนานาชาติ	ศูนย์สร้างสรรค์เศรษฐกิจและศูนย์เรียนรู้การพัฒนาคุณค่าคนพิการ คนด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				
เป้าหมายการพัฒนาในด้านความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย				
ด้านการเสริมสร้างการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยในระดับหมู่บ้าน/ชุมชน สนับสนุนการสร้างยุวชนประชาธิปไตยในทุกหมู่บ้าน สนับสนุนกิจกรรมเพื่อความสามัคคีปรองดองในระดับหมู่บ้าน	ส่งเสริมสนับสนุนศูนย์เรียนรู้ การพัฒนาและโครงการอื่น เนื่องมาจากพระราชดำริและ กิจกรรมอื่นที่แสดงซึ่งความจงรักภักดีต่อพระมหากษัตริย์ และพระบรมวงศานุวงศ์ทุกพระองค์	การรณรงค์ส่งเสริม และ ปกป้องสถาบันหลักของชาติ และการสร้างแนวคิดที่ถูกต้องแก่คนรุ่นใหม่และการเฝ้าระวังภัยคุกคามทั้งภายใน และภายนอกที่จะกระทบต่อความมั่นคงสถาบันหลักของชาติ	สร้างและการเพิ่มประชากร วิถีพอเพียง เพิ่มหมู่บ้านวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้ครอบคลุมทั่วทุกหมู่บ้านอย่างเข้มข้น
ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย				
เป้าหมายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
เป้าหมายการพัฒนา ด้าน ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	การสร้างความอุดมสมบูรณ์ และระบบนิเวศในลำน้ำหลักทั้ง ๗ ลำน้ำ มุ่งเน้นการสร้าง ความมั่นคงทางอาหารแก่ชุมชนเป็น สำคัญ	การจัดการความอุดมสมบูรณ์ ของระบบนิเวศลำน้ำ ตลอด ทั้งทั้งลำน้ำ ตั้งแต่ต้นน้ำจนถึง ปลายทางสู่พื้นที่ชุ่มน้ำ มุ่งขจัด การบุกรุก มุ่งสร้างแหล่งที่อยู่ สัตว์น้ำ และเติมพีชีน้ำประจำ ถิ่น	การสร้างระบบธนาคารน้ำใต้ ดินและแหล่งเก็บกักน้ำสาขา ขนาด เล็ก เพื่อ เป็น หลักประกันความเพียงพอ ของน้ำทางการเกษตรและ อุปโภคบริโภคของชุมชน	การขยายพื้นที่รับน้ำบริเวณ ปลายน้ำ ขุดลอกป้องกัน ลด การตื้นเขินและการสร้างที่ กักเก็บน้ำตลอดลำน้ำทั้ง ๗ แห่ง เพื่อป้องกันการเกิดน้ำท่วมและการมีน้ำสำรองใช้ ในช่วงฤดูแล้งตลอดทั้งปี
	<ul style="list-style-type: none"> - การเฝ้าระวังและเติมความ อุดม สมบูรณ์ ของ ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ของจังหวัดพัทลุง - เพิ่มพื้นที่สีเขียว ร้อยละ ๕๕ ของพื้นที่จังหวัดพัทลุง - สร้างแหล่งอนุบาลสัตว์น้ำ ตลอดแนวชายฝั่งพื้นที่ทะเล น้อยและทะเลหลวง - อนุรักษ์ พื้นฟูพันธุ์สัตว์ป่า ประจำถิ่น สัตว์หายาก อย่าง น้อย จำนวน ๔ สายพันธุ์ (นก กาบบัว โลมาอิรวดี สมเสร็จ เลียงผา) 	การสร้างระบบติดตามการ เปลี่ยนแปลงสภาพพื้นที่ป่า และการอนุรักษ์สัตว์ป่าหายาก สัตว์ป่าประจำถิ่น โดยใช้ เทคโนโลยีที่ทันสมัย	ยกระดับการใช้ ประโยชน์ ทรัพยากร ธรรมชาติอย่างคุ้มค่า ทางด้านเศรษฐกิจสังคม และ สิ่งแวดล้อมภายใต้ความยั่งยืน เพื่อ การ ท่อง เที ยว (International open safari)	ยกระดับพัทลุงให้เป็นศูนย์ เรียนรู้ระดับนานาชาติเพื่อ การอนุรักษ์และจัดการสัตว์ ป่าหายาก แหล่งพื้นที่อนุบาล สัตว์น้ำแบบครบวงจร เพื่อ การท่องเที่ยว
	ส่งเสริมการจัดการขยะมูลฝอย อย่างครบวงจร ในพื้นที่ที่มีขยะ ตกค้าง และสร้างต้นแบบ เทคโนโลยีระดับสูง เพื่อการ จัดการขยะประสิทธิภาพสูง	ยกระดับ อปท. ทุกแห่ง ให้มี ระบบการจัดการขยะที่ได้ มาตรฐานและมีศักยภาพใน การจัดการขยะของตนเองได้ อย่างมีประสิทธิภาพ	การสร้างมูลค่าเพิ่มทาง เศรษฐกิจและคุณค่าทาง สิ่งแวดล้อมจากการจัดการ ขยะ	พัทลุงเป็นต้นแบบเมืองน่าอยู่ สะอาด สภาพแวดล้อมดี
ส่งเสริมการใช้พลังงาน ทดแทนและพลังงาน สะอาด	ส่งเสริมการนำพลังงานทดแทน มาใช้ในภาคครัวเรือนและ อุตสาหกรรม และสร้างการ รับรู้ ความเข้าใจในการนำ พลังงานทดแทนมาผลิตเป็น พลังงานไฟฟ้า	ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัลมา ใช้กับเทคโนโลยีพลังงานใน ภาคการเกษตรแบบครบวงจร พร้อมทั้งผลักดันและส่งเสริม ให้เกิดการผลิตพลังงานไฟฟ้า จากพลังงานทดแทนไม่น้อย กว่าร้อยละ ๓๐ ของการใช้ พลังงานทั้งหมดในจังหวัด	ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัล มาใช้กับเทคโนโลยีพลังงานใน ภาคการเกษตรแบบครบ วงจร พร้อมทั้งผลักดันและ ส่งเสริม ให้ เกิดการผลิ ต พลังงานไฟฟ้า จากพลังงาน ทดแทนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของการใช้พลังงาน ทั้งหมดในจังหวัด	ส่งเสริมการนำระบบดิจิทัล มาใช้กับเทคโนโลยีพลังงาน ในภาคการเกษตรแบบครบ วงจร พร้อมทั้งผลักดันและ ส่งเสริม ให้ เกิดการผลิ ต พลังงานไฟฟ้า จากพลังงาน ทดแทนไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐๐ ของการใช้พลังงาน ทั้งหมดในจังหวัด เป็นเมือง ต้นแบบพลังงานสะอาด ระดับโลก

แผนการดำเนินงานที่สำคัญ	๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	๒๕๗๑ - ๒๕๗๕	๒๕๗๖ - ๒๕๘๐	๒๕๘๑ - ๒๕๘๕
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต				
เมืองแห่งการเรียนรู้สู่สังคมอุดมปัญญา	เสริมสร้างมาตรฐานการเรียน การให้กลุ่มนักเรียนทุกช่วงวัย ให้สมบูรณ์แบบทุกด้าน สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และเตรียมความพร้อมสู่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานานาชาติ	สร้างมหาวิทยาลัยทักษิณให้เป็น ระดับ International และมหาวิทยาลัยที่สมบูรณ์แบบทั้งด้านสังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และมีโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานานาชาติ	มหาวิทยาลัยกีฬาประจำจังหวัดพัทลุงและพัฒนาเป็น เมืองศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาค	ศูนย์กลางการศึกษาในระดับภูมิภาค
พัฒนาศักยภาพหน่วยบริการสาธารณสุข	- เพิ่มประชากรทุกกลุ่มวัย ให้มีความรอบรู้ด้านสุขภาพ ลดการเจ็บป่วย/ตายด้วยโรคติดต่อไม่เรื้อรัง (NCDs) ของจังหวัด พัทลุง - พัฒนาศักยภาพโรงพยาบาลประจำจังหวัด ให้เป็นโรงพยาบาลศูนย์ และพัฒนาศักยภาพโรงพยาบาลประจำอำเภอให้เป็นโรงพยาบาลเฉพาะทางและโรงพยาบาลระดับโรงพยาบาลศูนย์	- เสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบสุขภาพปฐมภูมิในการจัดบริการสาธารณสุขที่นฟูของจังหวัดและเป็นหน่วยรับส่งต่อประจำชุมชนที่มีความพร้อมในการรองรับการดูแลสุขภาพต่อเนื่องตลอดชีวิต (Life Long Health Care) และโรงพยาบาลระดับโรงพยาบาลศูนย์	-การจัดตั้งศูนย์อภิบาลและฟื้นฟูสุขภาพแบบครบวงจร เพื่อการรองรับผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง และผู้ป่วยระยะท้ายพร้อมระดับโรงพยาบาลสุขภาพประจำตำบลให้เทียบเท่าโรงพยาบาลประจำอำเภอ และยกระดับโรงพยาบาลอำเภอให้เป็นโรงพยาบาลศูนย์การแพทย์ในระดับภูมิภาค	การพัฒนา Smart Health ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการดูแลสุขภาพ และยก - การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพโดยการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุในระดับนานาชาติ และการแพทย์เฉพาะทาง
ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต				
แผนงานพัฒนาคนทุกช่วงวัย	โครงการพัฒนาคุณภาพชีวิตทุกช่วงวัย	โครงการจัดตั้งศูนย์อภิบาลและฟื้นฟูสุขภาพแบบครบวงจรเพื่อการรองรับผู้ป่วยที่มีภาวะพึ่งพิง และผู้ป่วยระยะท้าย	โครงการจัดตั้งศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและฟื้นฟูสุขภาพผู้สูงอายุในระดับนานาชาติ	โครงการจัดตั้งศูนย์สร้างสรรค์เศรษฐกิจและศูนย์เรียนรู้การพัฒนาคุณค่าคนพิการ คนด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ
ด้านความมั่นคง ปลอดภัย และความสงบเรียบร้อย				
ด้านการเสริมสร้างความมั่นคง และหลักประกันในชีวิตแก่ประชาชน	โครงการระบบการป้องกันภัยทางธรรมชาติ	โครงการลดการบุกรุกพื้นที่สาธารณะในบริเวณพื้นที่เนวศ	โครงการชุมชนปลอดภัยด้วยพลังชุมชน ๑ ตำบล ๑ smart city	โครงการอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติและการเสริมสร้างความเข้มแข็งสถาบันทางสังคมด้วยพลังบวร
ด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	โครงการพัฒนาระบบติดตามเผ่าระวัง แจ้งเตือน สาธารณภัยอัจฉริยะ	โครงการเสริมสร้างความปลอดภัยในสังคมดิจิทัล เพื่อให้ประชาชนรู้เท่าทัน และจัดการตนเองได้จากภัยคุกคามบนสื่อสังคม	โครงการพัฒนาดนอัจฉริยะ	โครงการเสริมสร้างระบบการพึ่งตนเอง และพึ่งกันเองของหมู่บ้านเพื่อการเผ่าระวังป้องกันภัย
ด้านการเสริมสร้างความสงบเรียบร้อย สามัคคีปรองดองเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	โครงการสนับสนุนการพัฒนาชุดรักษาความสงบเรียบร้อยประจำหมู่บ้าน	โครงการเสริมสร้างหมู่บ้านต้นแบบการต่อต้านยาเสพติดในทุกหมู่บ้าน	โครงการเผ่าระวังภัยคุกคามและภัยจากความเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศ	โครงการ ๑ หมู่บ้าน ๑ กลุ่มกีฬา
ด้านการเสริมสร้างการปกครองในระบบประชาธิปไตยอันมีระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	โครงการสร้างยุวชนประชาธิปไตยในทุกหมู่บ้าน	โครงการศูนย์เรียนรู้การพัฒนาและโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	โครงการส่งเสริม และปกป้องสถาบันหลักของชาติ	โครงการหมู่บ้านพอเพียง
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				
แผนงานการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบเพื่อเป็นหลักประกันความเพียงพอและการใช้ประโยชน์ที่ยั่งยืน	๑.โครงการปรับระบบนิเวศเดิมความสมบูรณ์ลำน้ำหลักจังหวัดพัทลุง (๕๐ ล้านบาท) ๒.โครงการผันน้ำเพื่อการเกษตรของจังหวัดพัทลุง (๑๐ ลบ.)	๑.โครงการสร้างบ้านที่ยั่งยืนแกโโลมาอวตีสต์ควัมครองของโลก (๕๐ ล้านบาท) ๒.โครงการจัดการทรัพยากรพื้นที่ชุ่มน้ำมูลค่าสูงและการใช้ประโยชน์เชื่อมโยงการท่องเที่ยว (๕๐ ลบ.)	๑.โครงการธนาคารน้ำใต้ดินเพื่อความมั่นคงทางน้ำของพื้นที่เกษตรหลักของจังหวัด (๕๐ ลบ.) ๒.โครงการฝายเก็บกักน้ำขนาดเล็กตลอดลำน้ำหลัก	๑.โครงการพัฒนาทะเลน้อย
ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม				

ชยะ	โครงการจัดตั้งศูนย์การจัดการ ขยะมูลฝอยแบบครบวงจรของ จังหวัดพัทลุง (๕๐ ลบ.)		โครงการก่อสร้างโรงไฟฟ้า จากการขยะมูลฝอย	
พลังงาน	<p>๑.โครงการส่งเสริมการนำระบบโซลาร์เซลล์ผลิตกระแสไฟฟ้า (๕๐ ลบ.)</p> <p>๒.โครงการสร้างการรับรู้ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการร่วมคิด ออกแบบ การผลิตไฟฟ้าจากพลังงานทดแทน (๑๐ ลบ.)</p>	<p>๑.พลังงานอัจฉริยะขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียว (๕๐ ลบ)</p> <p>๒.โครงการส่งเสริม ผลักดันให้เกิดสถานีชาร์จไฟฟ้าครอบคลุมทุกอำเภอ (๒๐ลบ.)</p>	๑.พลังงานอัจฉริยะขับเคลื่อนเศรษฐกิจสีเขียว (๑๐๐ ลบ)	๑.พัทลุงเมืองอัจฉริยะด้านพลังงานแบบครบวงจร (๑๒๐ ลบ.)

ตารางแสดงจำนวนประชากร ในพื้นที่จังหวัดพัทลุง
แผนอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดพัทลุง

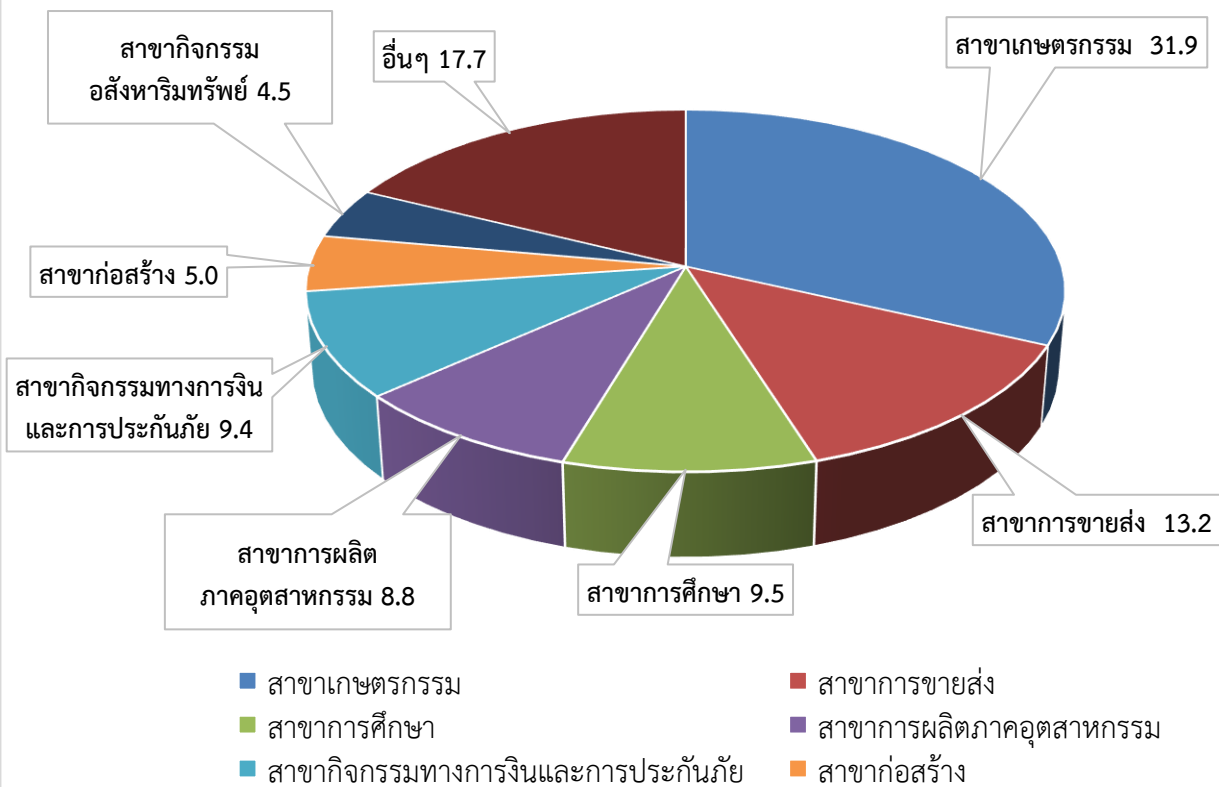
อำเภอ	ระยะทาง ห่างจาก จังหวัด (ก.ม.)	พื้นที่ (ตร.กม.)	อบต.	จำนวน ตำบล	เทศบาล	จำนวน หมู่บ้าน	ราษฎร ชาย	ราษฎร หญิง	รวม ราษฎร
เมืองพัทลุง	0	436.80	4	13	10	144	56,962	63,474	120,436
กงหรา	40	255.85	1	5	4	45	18,281	18,464	36,745
เขาชัยสน	28	268	3	5	3	58	21,898	22,947	44,845
ตะโหมด	39	264.26	-	3	5	33	15,824	16,251	32,075
ควนขนุน	17	453.96	3	12	11	129	39,750	43,264	83,014
ปากพะยูน	66	433.3	2	7	6	65	24,821	25,748	50,569
ศรีบรรพต	35	218.5	3	3	-	30	9,010	9,059	18,069
ป่าบอน	50	380.84	5	5	1	50	23,574	24,098	47,672
บางแก้ว	40	113.45	2	3	2	34	12,721	13,096	25,817
ป่าพะยอม	38	248.43	2	4	2	39	17,410	18,240	35,650
ศรีนครินทร์	16	252.14	-	4	4	43	13,550	13,217	26,767
รวม	369	3,325.53	25	64	48	670	253,801	267,858	521,659

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดพัทลุง
(ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565)

ข้อมูลด้านเศรษฐกิจ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี 2563 โดยเฉลี่ยสาขาการเกษตร การป่าไม้ และการประมง มีสัดส่วนสูงสุด ร้อยละ 31.9 ของสัดส่วนเฉลี่ยทั้ง 19 สาขาการผลิตและบริการ รองลงมาได้แก่ สาขาการขนส่ง ขยายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ และจักรยานยนต์ สาขาการศึกษา มีสัดส่วนร้อยละ 13.2 และ 9.5 ตามลำดับ ในปี 2563 จังหวัดพัทลุงมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ณ ราคาประจำปี ทั้งสิ้น 38,126 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2562 จำนวน 539 ล้านบาท เป็นลำดับที่ 12 ของภาคใต้ และลำดับที่ 60 ของประเทศ อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดพัทลุง หดตัวร้อยละ 0.9 หดตัวจากที่ขยายตัวร้อยละ 1.9 ประชากรมีรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ในปี 2563 เท่ากับ 77,516 บาท เพิ่มขึ้นจากปี 2562 จำนวน 1,097 บาท เป็นลำดับที่ 12 ของภาคใต้ และลำดับที่ 62 ของประเทศ รายได้ส่วนใหญ่ของจังหวัดพัทลุง มาจากการผลิตทางด้านเกษตร โดยเฉพาะยางพารา ข้าว ปาล์ม น้ำมัน ไม้ผล ปศุสัตว์ รวมทั้งประมง ทั้งนี้ ศักยภาพโดยรวมเหมาะแก่การเกษตร ทิศตะวันตกเป็นที่อกเขาบรรทัด แหล่งต้นน้ำลำธาร (พื้นที่ลาดเอียงไม่มาก) และทิศตะวันออกเป็นที่ราบลุ่มทะเลสาบสงขลา ทะเลน้อย

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดพัทลุง

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)

ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2566

โครงสร้างเศรษฐกิจหลักของจังหวัดพัทลุง เป็นภาคบริการ ซึ่งในปี 2563 จังหวัดพัทลุงมีส่วน
 สัดส่วนโครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัด ดังนี้ ภาคบริการสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 52.7 ภาคเกษตรมีสัดส่วน
 โครงสร้างร้อยละ 36.7 และภาคอุตสาหกรรมมีสัดส่วนโครงสร้างร้อยละ 10.6 โดยมูลค่าการผลิตส่วนใหญ่ของ
 เกษตรกรรมมาจากพืชเศรษฐกิจหลัก คือ ยางพารา ข้าว ปาล์มน้ำมัน และไม้ผลต่างๆ สำหรับภาคบริการมีการ
 ขยายตัวของธุรกิจด้านการค้าส่ง ค้าปลีก เป็นต้น

ตารางแสดงโครงสร้างเศรษฐกิจของจังหวัดพัทลุง ณ ราคาประจำปี 2563

หน่วย : ล้านบาท/ร้อยละ

ภาคการผลิต	2559	2560	2561	2562	2563
ภาคเกษตรกรรม	11,921	12,067	11,361	12,027	12,150
	32.7	33.0	31.4	32.0	31.9
ภาคอุตสาหกรรม	4,090	4,670.1	4,439	4,301	4,283
	11.2	12.8	12.2	11.4	11.2
ภาคบริการ	20,425	19,792.1	20,439	21,260	21,694
	56.1	54.2	56.4	56.6	56.9
ผลิตภัณฑ์มวลรวม จังหวัด	36,435	36,529	36,239	37,587	38,126
	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)/สำนักงานคลังจังหวัดพัทลุง

ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2566

ตารางผลิตภัณฑ์จังหวัดพัทลุง จำแนกตามสาขาการผลิต พ.ศ. 2559-2563

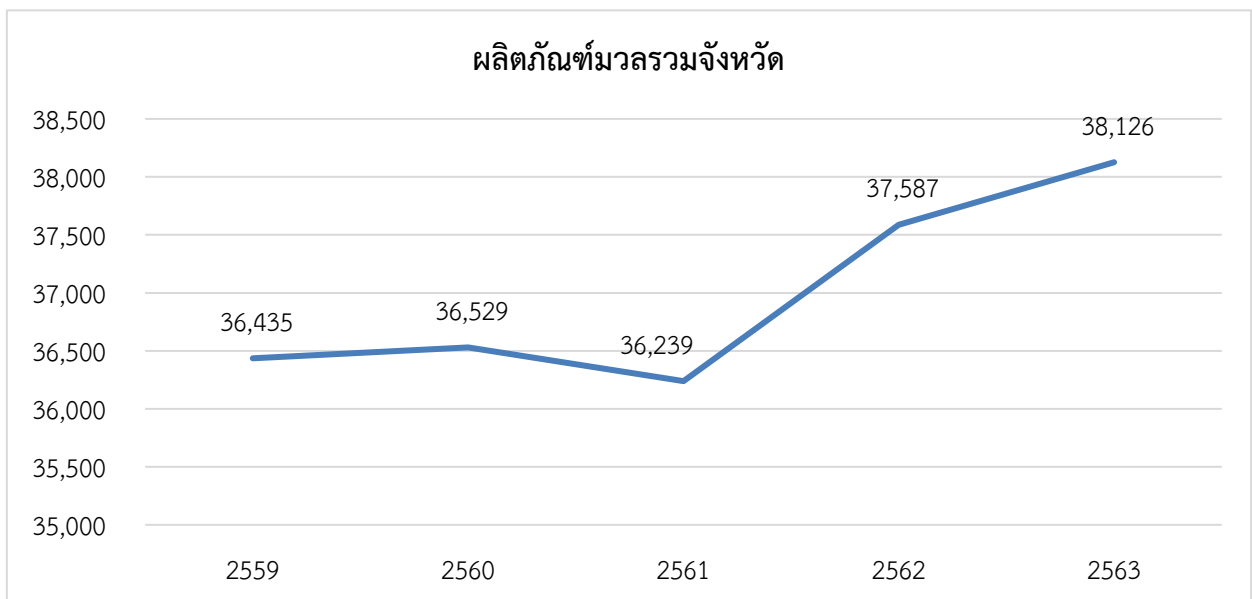
สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)				
	พ.ศ.2559r	พ.ศ.2560r	พ.ศ.2561r	พ.ศ.2562r	พ.ศ.2563p
ภาคเกษตร	11,921	12,067	11,361	12,027	12,150
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	11,921	12,067	11,361	12,027	12,150
ภาคนอกเกษตร	24,514	24,462	24,815	25,583	25,583
ภาคอุตสาหกรรม	4,090	4,670	4,439	4,301	4,283
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	199	213	207	213	218
การผลิต	3,315	3,860	3,674	3,419	3,357
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	493	509	464	493	523
การจัดการน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสียของเสียและสิ่งปฏิกูล	82	88	94	176	184
ภาคบริการ	20,425	19,792	20,439	21,260	21,694
การก่อสร้าง	1,589	1,484	1,551	1,687	1,892
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนต์	4,574	4,772	4,720	4,922	5,049
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	710	813	834	914	848
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	115	125	141	153	115
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	483	557	594	647	658
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	3,037	3,151	3,328	3,584	3,599
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	2,185	1,731	1,682	1,614	1,713
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	21	20	17	25	25
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	86	98	110	114	51
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคม	2,229	1,823	1,988	2,060	2,130
การศึกษา	3,718	3,515	3,613	3,566	3,611
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	1,385	1,396	1,527	1,623	1,678

สาขาการผลิต	มูลค่า (ล้านบาท)				
	พ.ศ.2559r	พ.ศ.2560r	พ.ศ.2561r	พ.ศ.2562r	พ.ศ.2563p
ศิลปะความบันเทิงและนันทนาการ	53	63	73	87	78
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	241	245	259	264	245
Gross Provincial Product (GPP)	36,435	36,529	36,239	37,587	38,126
GPP Per capita (Baht)	74,507	74,488	73,686	76,419	77,516
Population (1,000 persons)	489	490	492	492	492

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
 หมายเหตุ : r หมายถึง Revised หรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง
 P หมายถึง Preliminary หรือ ค่ารายปีที่ได้รับการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น
 ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2566

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี 2559 - 2563

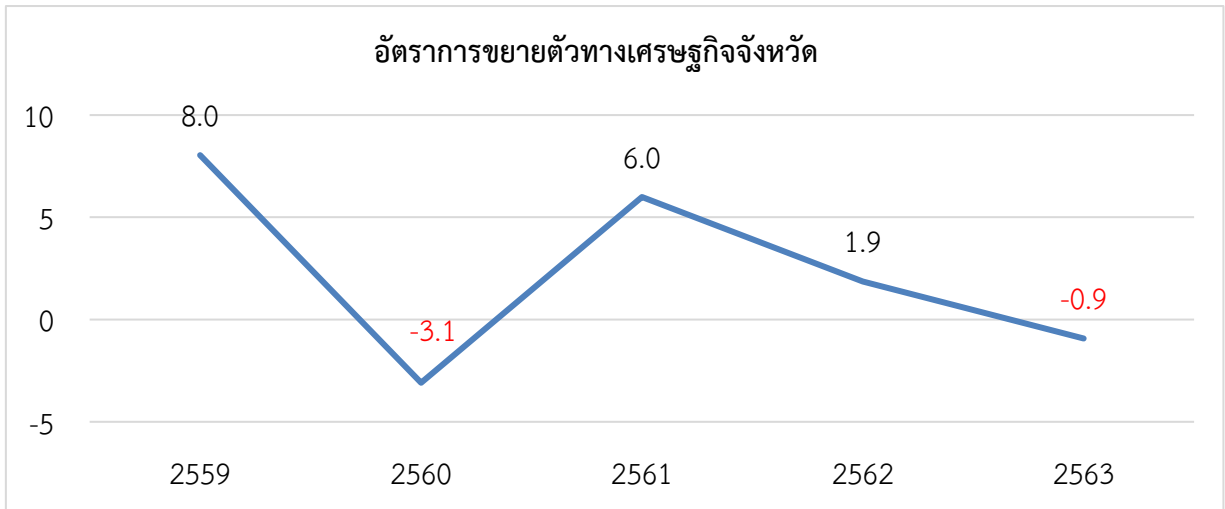
หน่วย : ล้านบาท

อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจังหวัดพัทลุง ในปี 2563 หดตัวร้อยละ 0.9 หดตัวจากปี 2561 และ 2562 ที่ขยายตัวร้อยละ 6.0 และ 1.9 ตามลำดับ ซึ่งสาขาที่ลดลงมาก ได้แก่ สาขากิจกรรมการบริหาร และการบริการสนับสนุน และสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร เป็นต้น

ภาพแสดงอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจจังหวัด ปี 2559 - 2563

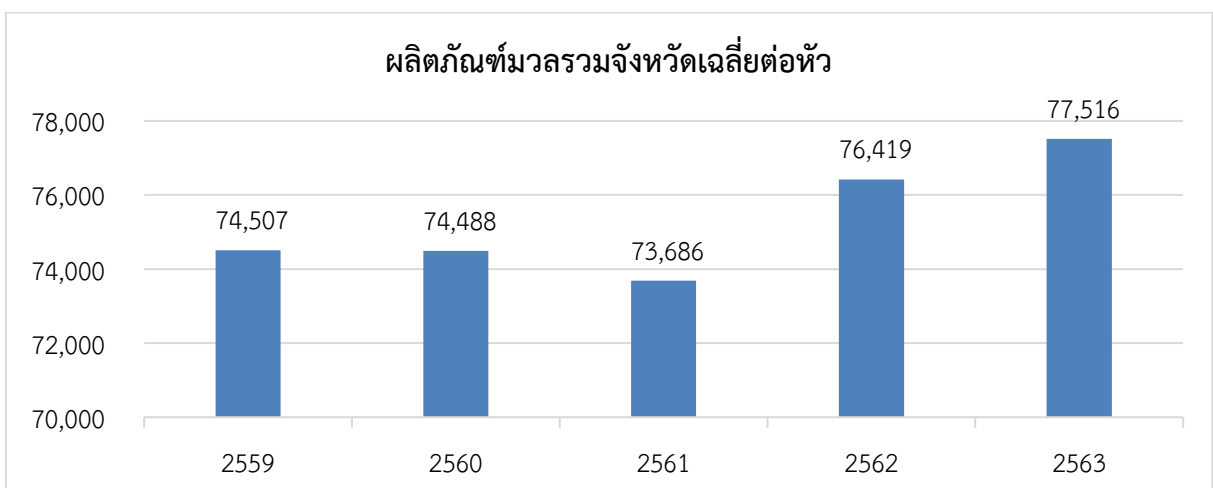
หน่วย : ร้อยละ

ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว (GPP Per Capita) ในปี 2563 จังหวัดพัทลุงมี GPP เฉลี่ยต่อหัว 77,516 บาท คิดเป็นลำดับที่ 62 ของประเทศ และคิดเป็นลำดับที่ 12 ของภาคใต้ หากพิจารณาแนวโน้มรายได้เฉลี่ยต่อหัวของประชากรจังหวัดพัทลุง จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ปี 2561 - 2563 ค่าเฉลี่ยรายได้ต่อหัวของประชากรจังหวัดพัทลุงมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ภาพแสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดเฉลี่ยต่อหัว ปี 2559 - 2563

หน่วย : บาท

ตารางผลิตภัณฑ์มวลรวมรายจังหวัด

NO.	จังหวัด	GPP 2020p (Million Baht)	POPULATION 2020p (1,000 Persons)	PER CAPITA 2020p (Baht)
60	0313 PHATTHALUNG	38,126	492	77,516

ลำดับ GPP ภาคใต้

NO.	จังหวัด	GPP 2020p (Million Baht)	POPULATION 2020p (1,000 Persons)	PER CAPITA 2020p (Baht)
1	0308 SONGKHLA	233,733	1,663	140,562
2	0307 NAKHON SI THAMMARAT	178,504	1,515	117,801
3	0302 SURAT THANI	178,385	1,150	155,156
4	0301 PHUKET	134,616	595	226,158
5	0306 CHUMPHON	125,364	500	250,823
6	0305 KRABI	69,208	424	163,070
7	0311 TRANG	66,601	632	105,449
8	0304 PHANGNGA	54,859	250	219,867
9	0314 PATTANI	48,929	646	75,779
10	0310 YALA	48,816	475	102,821
11	0312 NARATHIWAT	40,415	729	55,417
12	0313 PHATTHALUNG	38,126	492	77,516
13	0309 SATUN	32,902	295	111,682
14	0303 RANONG	30,738	279	110,240

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : r หมายถึง Revised หรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

P หมายถึง Preliminary หรือ ค่ารายปีที่ได้รับการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

ลำดับรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี

NO.	จังหวัด	GPP 2020p (Million Baht)	POPULATION 2020p (1,000 Persons)	PER CAPITA 2020p (Baht)
62	0313 PHATTHALUNG	38,126	492	77,516

ลำดับรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปี ภาคใต้

NO.	จังหวัด	GPP 2020p (Million Baht)	POPULATION 2020p (1,000 Persons)	PER CAPITA 2020p (Baht)
1	0306 CHUMPHON	125,364	500	250,823
2	0301 PHUKET	134,616	595	226,158
3	0304 PHANGNGA	54,859	250	219,867
4	0305 KRABI	69,208	424	163,070
5	0302 SURAT THANI	178,385	1,150	155,156
6	0308 SONGKHLA	233,733	1,663	140,562
7	0307 NAKHON SI THAMMARAT	178,504	1,515	117,801
8	0309 SATUN	32,902	295	111,682
9	0303 RANONG	30,738	279	110,240
10	0311 TRANG	66,601	632	105,449
11	0310 YALA	48,816	475	102,821
12	0313 PHATTHALUNG	38,126	492	77,516
13	0314 PATTANI	48,929	646	75,779
14	0312 NARATHIWAT	40,415	729	55,417

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

หมายเหตุ : r หมายถึง Revised หรือการปรับปรุงข้อมูลย้อนหลัง

P หมายถึง Preliminary หรือ ค่ารายปีที่ได้รับการประมวลผลข้อมูลเบื้องต้น

สถานการณ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง

๑. ทรัพยากรป่าไม้

จังหวัดพัทลุง มีพื้นที่ป่าไม้ที่เป็นป่าสงวนแห่งชาติ ๓๑ ป่า เนื้อที่ตามกฎกระทรวง ๗๕๖,๔๖๘.๗๕ ไร่ ส่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) จำนวน ๑๙ ป่า เนื้อที่ ๑๕๓,๖๗๔.๙๙ ไร่ และผนวกกับพื้นที่ป่าอนุรักษ์ เนื้อที่ ๕๕๓,๓๑๖.๕๐ ไร่ คงเหลือป่าสงวนแห่งชาติที่ไม่ทับซ้อนกับป่าอนุรักษ์ จำนวน ๔๙,๔๗๗.๒๖ ไร่ คงเหลือป่าที่สมบูรณ์ ๓๙๒,๕๙๔.๕๖ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๒๗ ของพื้นที่ทั้งหมด (ข้อมูล ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๔) ซึ่งจำแนกประเภทได้ ดังนี้

ตารางสรุปพื้นที่ป่าไม้ในจังหวัดพัทลุง แยกตามประเภทของพื้นที่ป่า

พื้นที่ป่า	จำนวน	พื้นที่ (ไร่)
๑. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ	๒๗ ป่า	๔๙,๔๗๗.๒๖ ไร่
๒. พื้นที่ป่าอนุรักษ์	๗ แห่ง	๘๙๑,๙๔๖.๗๘ ไร่
(๑) อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า		๑๖๖,๗๖๐.๐๐ ไร่
(๒) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด		๒๕๘,๗๕๐.๐๐ ไร่
(๓) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย		๑๐๔,๓๗๕.๕๕ ไร่
(๔) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง		๒๐๗,๗๓๑.๒๓ ไร่
(๕) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลสาบสงขลา		๑๔๖,๓๕๕.๐๐ ไร่
(๖) วนอุทยานเมืองเก่าชัยบุรี		๑,๘๗๕.๐๐ ไร่
(๗) สวนพฤกษศาสตร์พนาตุ่ง		๖,๑๐๐.๐๐ ไร่
๓. พื้นที่ป่าชุมชนตามพระราชบัญญัติป่าชุมชน พ.ศ. ๒๕๖๒	๖๐ ป่าชุมชน	๘,๒๒๐.๘๒ ไร่

ตารางเปรียบเทียบพื้นที่ป่าไม้จังหวัดพัทลุงในรอบ ๑๐ ปี (ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔)

ปี พ.ศ.	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	พื้นที่ป่าไม้ (ไร่)	ร้อยละของจังหวัด
๒๕๕๕	๖๒๔.๙๒	๓๙๐,๕๗๕.๐๐	๑๖.๑๙
๒๕๕๖	๖๒๔.๙๒	๓๙๐,๕๗๔.๘๙	๑๖.๑๙
๒๕๕๗	๖๑๕.๔๐	๓๘๔,๖๒๒.๙๑	๑๕.๙๔
๒๕๕๘	๖๑๕.๖๕	๓๘๔,๗๗๗.๖๐	๑๕.๙๔
๒๕๕๙	๖๑๓.๒๗	๓๘๓,๒๘๘.๑๘	๑๕.๘๘
๒๕๖๐	๖๑๖.๑๕	๓๘๕,๐๙๓.๔๑	๑๕.๙๖
๒๕๖๑	๖๒๑.๙๔	๓๘๘,๗๑๒.๑๖	๑๖.๑๑
๒๕๖๒	๖๒๘.๓๖	๓๙๒,๗๑๙.๘๑	๑๖.๒๗
๒๕๖๓	๖๒๗.๙๔	๓๙๒,๔๕๙.๔๗	๑๖.๒๖
๒๕๖๔	๖๒๘.๑๖	๓๙๒,๕๙๔.๕๖	๑๖.๒๗

** ข้อมูลพื้นที่ป่าไม้จาก <http://forestinfo.forest.go.th/> และสำนักจัดการที่ดินป่าไม้ กรมป่าไม้

๒. ทรัพยากรสัตว์ป่า พืชพันธุ์ และความหลากหลายทางชีวภาพ

จังหวัดพัทลุง มีทรัพยากรสัตว์ป่า พืชพันธุ์ และความหลากหลายทางชีวภาพมากมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศวิทยาป่าบก และความหลากหลายทางชีวภาพในระบบนิเวศวิทยาป่าพรุและทะเลสาบ ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ได้แก่

๑) อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ตรัง และพัทลุง ในพื้นที่ตำบลชุมพล ลำสินธุ์ และบ้านนา อำเภอศรีนครินทร์ ตำบลตะพาน และเขาปู่ อำเภอศรีบรรพต ตำบลเกาะเต่าและลานข่อย อำเภอป่าพะยอม ตำบลหงาว ชะรัดและคลองทรายขาว อำเภอกงหรา ห่างจากจังหวัดพัทลุง ๓๗ กิโลเมตร โดยได้ ประกาศให้เป็นพื้นที่ “อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า” เมื่อปี ๒๕๒๕ นับเป็นอุทยานแห่งชาติ ลำดับที่ ๔๒ ของประเทศไทย

ลักษณะภูมิประเทศ/ภูมิอากาศ เป็นเทือกเขาสูงพื้นที่โดยส่วนใหญ่จะอยู่ในบริเวณป่าเทือกเขาบรรทัดมีภูเขาสูงสลับซับซ้อนมากมายมี “เขาหินแท่น” เป็นยอดเขาสูงสุด มีความสูงประมาณ ๘๗๗ เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางเป็นจุดแบ่งเขต ระหว่างจังหวัดพัทลุงและตรัง สภาพธรณีประกอบไปด้วยเทือกเขาหินปูน จัดอยู่ในกลุ่ม หินปูนทุ่งสง ยุคออร์โดวิเซียนถึงยุคไทรแอสซิกจูราสสิก อายุประมาณ ๑๕๐ - ๔๕๐ ล้านปี มาแล้ว

พื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า เป็นต้นน้ำของแม่น้ำตรังและแม่น้ำปากพนัง โดยในฝั่งจังหวัดพัทลุงเป็นแหล่งกำเนิดคลองลาไม คลองไม้เสียบ คลองน้ำใส ซึ่งจะไหล รวมเป็นคลองชะอวดและแม่น้ำปากพนัง ส่วนในฝั่งจังหวัดตรังเป็นต้นกำเนิดของ คลองลำภูรา คลองละมอ ซึ่งเป็นต้นน้ำของแม่น้ำตรัง

สภาพพืชพรรณ/สัตว์ป่า ส่วนใหญ่เป็นป่าดิบชื้น ประมาณ ๖๐% ของพื้นที่ มีพรรณไม้หลายชนิด ขึ้นอยู่อย่างหนาแน่น ได้แก่ ไม้ยาง ตะเคียน หลุมพอ กระบาก จำปาป่า พิกุล ไข่เขียว นาคบุตร พญาไม้ เป็นต้น

สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม พบประมาณ ๖๐ กว่าชนิด ได้แก่ เลียงผา เสือปลา พญากระรอกเหลือง พญากระรอกดำ เก้ง กวาง กระจง หมูป่า ค่างแว่นถิ่นใต้ ชะนี อีเห็นลายพาด หมีคน หนูผีจิว ค้างคาวแม่ไก่ป่าฝน ค้างคาวปีกถุงเคราดำ ค้างคาวมงกุฎเล็ก เป็นต้น

นกพบประมาณ ๒๘๖ ชนิด อาทิเช่น นกแซวสวรรค์ นกกางเขนดง นกกินปลี สีเรียบ นกจับแมลง สีส้ม นกขุนแผนอกส้ม นกกระบังรอก นกเงือกหัวหงอก นกเขาเขียว เหยี่ยวรุ้ง นกโพระดก นกกระเต็นแดง นกกระจับกระหม่อมแดง เป็นต้น

สัตว์เลื้อยคลาน พบประมาณ ๖๗ ชนิด อาทิเช่น งูดินมลายู เหาข้าง งูจงอาง กิ้งก่าบินหัวสีฟ้า ตุ๊กแกป่าใต้ งูใบ้ ตุ๊กตุ้ ตะกวด ตะพาน้ำ เป็นต้น

สัตว์สะเทินน้ำสะเทินบก เช่น กบหนองมลายู กบเขาหลังตอง กบอ่อง จงโคร่ง อึ่งกรวยมลายู กบชะง่อนหินเมืองใต้ กบตะนาวศรี กบวอก อึ่งกรายลายจุด อึ่งกราย หัวแหลม คางคกแคระ เขียดบัว เป็นต้น

แมลง พบประมาณ ๗๐ ชนิด อาทิเช่น ผีเสื้อหลวง จักจั่นวงมวนแดง ตัวงว้าง ห้าขา ผีเสื้อพอมด ผีเสื้อช่างร้อน ผีเสื้อหางติ่งอสิวร ผีเสื้อพระเสาร์ใหญ่ ผีเสื้อ ดาราไพโรปกษีใต้ ผีเสื้อเจ้าป่า เป็นต้น

สถานที่ท่องเที่ยวในพื้นที่อุทยานเขาปู่-เขาย่า ได้แก่ น้ำตกเหรียญทอง ถ้ำริน เทพนิมิต (ถ้ำตาปู่) และถ้ำมัจฉาปลาวน

๒) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เป็นอุทยานนกน้ำที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย ได้มีการสำรวจเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๗ และได้รับการประกาศจัดตั้งเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๘ นับเป็นเขตห้ามล่าสัตว์ป่าแห่งแรกของประเทศไทย

อาณาเขตครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด คือ บางส่วนของตำบลพนาสูง และ ตำบลทะเลน้อย อำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง ตำบลบ้านขาว ตำบลเครียะ อำเภอ ระโนด จังหวัดสงขลา ตำบลขนหาด ตำบลนางหลง ตำบลเสม็ด ตำบลชะอวด อำเภอ ชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช มีเนื้อที่ประมาณ ๔๕๗ ตารางกิโลเมตรหรือ ๒๘๕,๖๒๕ ไร่ (พื้นดิน ๔๒๙ ตร.กม. ประมาณ ๒๖๘,๑๒๕ ไร่ และพื้นน้ำ ๒๘ ตร.กม. ประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่)

เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลน้อย ขึ้นชื่อว่าเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสมบูรณ์และสำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของไทย โดยเฉพาะพื้นที่บริเวณพรุควนขี้เสียนได้รับการจดทะเบียน เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำโลก หรือแรมซาร์ไซต์แห่งแรกของประเทศไทย และเป็นลำดับที่ ๑๑๐ ของโลก เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๑

ทะเลน้อยเป็นที่อยู่อาศัยของนกน้ำหลากพันธุ์ ประมาณ ๒๘๗ ชนิด สัตว์เลื้อยคลาน ๒๖ ชนิด สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ๖ ชนิด มีนกที่ประจำถิ่นและนอกอพยพมาจากที่อื่นตามฤดูกาล เช่น นกกาบบัว นกกุลานกกระสานวล นกกระสาแดง นกกาเล็กน้ำ นกแขวก นกเป็ดน้ำ นกกระทง นกนางนวล นกกระเด็น นกกระสาแดง ฯลฯ โดยช่วงเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายนเป็นช่วงเวลาที่นกชุกชุมมากที่สุด และมีพืชไม้นานาพันธุ์มากมาย เช่น ลำพู กุ่มน้ำ จิกพรุ เสม็ดขาว บัวสาย บัวลินจง ฯลฯ

๓) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ตั้งอยู่ที่บ้านนาวงตำบลบ้านนา อำเภอ ศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง ติดกับถนนเพชรเกษม (ทางหลวงหมายเลข ๔) จากจังหวัดพัทลุง - จังหวัดตรัง ห่างจากตัวเมืองจังหวัดพัทลุง ประมาณ ๒๗ กิโลเมตร และ ห่างจากตัวเมืองจังหวัดตรัง ประมาณ ๓๑ กิโลเมตร

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปเป็นเทือกเขาประกอบด้วยภูเขาสูงหลายลูกสลับ ซับซ้อนเรียงกันเป็นแนวยอดเขาที่สำคัญคือ เขาหลัก สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๗๐๐ เมตร เป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารที่ไหลรวมกันเป็นทะเลสาบสงขลาในพื้นที่ ๔ จังหวัด คือ พัทลุง ตรัง สตูล และสงขลา

ชนิดป่าและพรรณไม้พื้นที่ของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบชื้น ประมาณ ๘๐% ของพื้นที่ทั้งหมดพื้นที่ภูเขามีลักษณะเป็น ดินมากกว่าหินพรรณไม้ที่มีค่าและสำคัญของพื้นที่ ได้แก่ ไม้ตระกูลยาง หลุมพอ ตะเคียนต่าง ๆ ไช้เขียว ขานาง ฯลฯ นอกจากป่าดิบชื้นแล้วยังประกอบด้วยป่าดิบเขา ซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๐% ของพื้นที่

พื้นที่ป่าของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเขาบรรทัด เป็นป่าดงดิบชื้น จึงมีสัตว์ป่าชุกชุมทั้งสัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์ปีก เช่น นกเงือก นกกางเขน นกหัว เป็นต้น สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เช่น กวาง เสือ สมเสร็จ กระเจิง เลียงผา เม่น เก้ง ชะนี ลิง ค่างบ่าง กระรอก ฯลฯ และสัตว์เลื้อยคลานหลากหลายชนิด

สถานที่ท่องเที่ยว คือ น้ำตกลานหม่อมจ้อย อยู่ในพื้นที่ของหน่วยพิทักษ์ป่าบ้านตะโหมด อำเภอ ตะโหมด จังหวัดพัทลุง น้ำตกไพรวัลย์อยู่ในพื้นที่ของหน่วยพิทักษ์ป่าบ้านพุด อำเภอกงหรา จังหวัดพัทลุง น้ำตกโดนแพรทองอยู่ในพื้นที่ของหน่วยพิทักษ์ป่าบ้านโดน อำเภอศรีนครินทร์ จังหวัดพัทลุง

๔) **เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง** เดิมรู้จักกันในนาม “อ่าวบางเต็ง” โดยกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของพื้นที่ เพื่อจะดำเนินการจัดตั้งเป็น เขตห้ามล่าสัตว์ป่า ตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๖๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๗๕,๐๐๐ ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ ๒ จังหวัด คือ พัทลุง และสงขลา สำนักงานตั้งอยู่ เลขที่ ๑๕๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลจองถนน อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง

ภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นพื้นน้ำ ประมาณ ๙๐% พื้นดินและเกาะกลางทะเล ประมาณ ๑๐% มีเกาะน้อยใหญ่ทั้งหมดอยู่ ๑๒ เกาะ

เกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุด คือ เกาะสี่ - เกาะห้า ซึ่งมีลักษณะเป็นเขาหินปูนที่สูงชัน และเป็นแหล่งรังนกนางแอ่นที่ดีและมีคุณภาพ มีการสัมปทานเพื่อนำรังนกไปจำหน่าย สภาพธรรมชาติของเกาะสี่ - เกาะห้าสวยงามมาก แนวโน้มอาจเป็นจุดขายด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่สำคัญของจังหวัดพัทลุงและเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ “ตามรอยประพาสสมเด็จพระพุทธเจ้าหลวง”

ชนิดป่าและพรรณไม้พื้นที่ของเขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง ส่วนใหญ่เป็นป่าดงดิบชื้น ป่าพรุ และป่าชายเลน พันธุ์ไม้ที่พบ ได้แก่ เสม็ด ลำพู คุระ จิก ฯลฯ

สัตว์ป่าที่พบ ได้แก่ โลมาอิรวดี นกอีโคง เป็ดคับแค เป็ดแดง ฯลฯ

โลมาอิรวดี เป็นสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม เลือดอุ่น หายใจด้วยปอด ลำตัวสีเทาดำ หัวกลมมนคล้ายบาตรพระ ไม่มีจงอยปาก มีครีบหลังหนึ่งครีบค่อนไปทางหาง ตัวเต็มวัยขนาดลำตัวที่พบ ๑.๘ - ๒.๗๕ เมตร เป็นสัตว์สังคม ชอบอยู่รวมกันเป็นฝูง พบในพื้นที่เขตห้ามล่าสัตว์ป่าทะเลหลวง สถานการณ์ความอยู่รอดของโลมาอิรวดีในประเทศไทยมีแนวโน้มจำนวนลดลง ปัจจุบันเหลือเพียง ๑๔ - ๒๐ ตัว สาเหตุหลัก คือ โลมาติดอวนชาวประมง โดยเฉพาะอวนปลาบึก ,การผสมพันธุ์กันเองในกลุ่ม (แบบเลือดชิด) ,การสะสมสารพิษในทะเลสาบ และลักษณะทางชีววิทยาหรือพฤติกรรมของโลมาอิรวดีมีความเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์สูง เช่น ความต้องการพื้นที่อาศัยที่มีลักษณะเฉพาะ หรือการตกถูกเพียงคราวละ ๑ ตัว ประมาณ ๒-๓ ปี/ครั้ง

๓. ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

ตารางจำแนกพื้นที่ป่าชายเลนในจังหวัดพัทลุง

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	ป่าชายเลนตามมติ (ไร่)	ป่าชายเลนคงสภาพ (ไร่)
พัทลุง	เขาชัยสน	จองถนน	๒,๙๕	๒,๙๕
พัทลุง	บางแก้ว	นาปะขอ	๑๐,๖๓	๐
พัทลุง	ปากพะยูน	ปากพะยูน	๙๕๖,๙๑	๐
รวม			๙๗๐,๔๙	๒,๙๕

** ข้อมูลพื้นที่ป่าชายเลนจาก เว็บไซต์ <https://km.dmcr.go.th> ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

การใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลน การเปลี่ยนแปลงพื้นที่ป่าชายเลนในจังหวัดพัทลุง เกิดจากการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ป่าชายเลนเพื่อกิจกรรมอื่นๆ เช่น การเกษตร นาุ้ง และทำเทียบเรือ เป็นต้น จากโครงการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลน พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้จำแนกเขตการใช้ประโยชน์พื้นที่ป่าชายเลนออกเป็นพื้นที่ต่างๆ

รูปแบบการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลนจังหวัดพัทลุง ปี พ.ศ. ๒๕๕๗

การใช้ประโยชน์ที่ดินจังหวัดพัทลุง	พื้นที่ (ไร่)
ป่าชายเลน(ป่าคงสภาพ)	๒.๙๕
ป่าชายหาด	๐.๐๐
ป่าพรุ	๐.๐๐
ป่าบก	๐.๐๐
พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๐.๐๐
นาเกลือ	๐.๐๐
เกษตรกรรม	๙๖๖.๘๓
เมืองและสิ่งก่อสร้าง	๐.๐๐
ทำเทียบเรือ	๐.๐๐
เลนงอก/หาดเลน	๐.๐๐
หาดทราย	๐.๐๐
พื้นที่เปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่ง*	๐.๗๑
พื้นที่ทิ้งร้าง	๐.๐๐
รวม	๙๗๐.๕๙

** ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินป่าชายเลนจาก เว็บไซต์ <https://km.dmr.go.th> ของกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

การศึกษาการเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งของจังหวัดพัทลุง

จังหวัดพัทลุงมีพื้นที่ติดชายฝั่งทะเลสาบสาบ ตามผลการแปลงความยาวชายฝั่งภาพถ่ายทางอากาศ ปี พ.ศ.๒๕๔๕ ความยาวประมาณ ๒๑๔.๙๓ กิโลเมตร และตามผลการแปลงความยาวชายฝั่งภาพถ่ายทางอากาศ ปีพ.ศ.๒๕๖๓ ความยาวประมาณ ๒๒๐.๓๙ กิโลเมตร และระยะทางยาวประมาณ ๒๐๙.๒๕ กิโลเมตร ซึ่งครอบคลุมพื้นที่ชายฝั่งทั้ง ๒ เกาะ ได้แก่ เกาะหมาก และเกาะนางค้ำ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งด้วยการแปลภาพถ่ายทางอากาศสีเชิงเลข มาตราส่วน ๑ : ๒๕,๐๐๐ ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ กับการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียมไทยโชต ชนิด Pan-Sharpned/Orthorectification ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ และการลงพื้นที่สำรวจตรวจสอบสถานภาพชายฝั่งจังหวัดพัทลุง พบว่า พื้นที่ชายฝั่งทะเลสาบสาบ จังหวัดพัทลุงมีการเปลี่ยนแปลงสถานภาพชายฝั่ง จำนวน ๒๒๐ จุด โดยแบ่งออกเป็น พื้นที่ที่มีตะกอนทับถม จำนวน ๑๖๔ จุด และพื้นที่ที่มีการกัดเซาะชายฝั่ง จำนวน ๕๖ จุด โดยมี รายละเอียดดังตารางที่ ๓

อำเภอ	ตำบล	พื้นที่ทับถม		พื้นที่กัดเซาะ		สถานภาพ (จุด)	
		ตารางเมตร	ไร่	ตารางเมตร	ไร่	ทับถม	กัดเซาะ
อ.ควนขนุน	ต.ทะเลน้อย	๒๘๘.๑๔	๐.๑๘	-๙๗,๕๖๙.๘๗	-๖๐.๙๘	๒	๓
	ต.พนาตุ่ง	๑,๔๔๓.๔๑	๐.๙๐	-๓๖๑,๖๔๖.๐๗	-๒๒๖.๐๓	๒	๓
อ.เมืองพัทลุง	ต.ลำปำ	๒๘๙,๓๙๘.๕๐	๑๘๐.๘๗	-๒๐๕,๓๕๘.๔๗	-๑๒๘.๓๕	๒๒	๒๕
อ.เขาชัยสน	ต.ทานโพนี	๗๘,๕๕๒.๗๗	๔๙.๑๐	-๒๕,๙๒๗.๙๙	๑๖.๒๐	๑๕	๑๐
	ต.จองถนน	๑๑๐,๗๕๕.๔๗	๖๙.๒๒	-๒,๓๑๕.๕๘	-๑.๔๕	๒๑	๓
อ.บางแก้ว	ต.นาปะขอ	๑๒๓,๖๒๘.๕๓	๗๗.๒๗	-๒,๑๑๖.๐๙	-๑.๓๒	๑๙	๒
อ.ปากพะยูน	ต.ฝาละมี	๘๕,๘๔๙.๒๕	๕๓.๖๖	-๓,๗๕๖.๔๗	-๒.๓๕	๑๓	๒
	ต.ปากพะยูน	๑๔,๗๖๔.๘๙	๙.๒๓	-๓,๗๕๖.๔๗	-๒.๓๕	๒	๑
	ต.เกาะหมาก	๒๓๗,๕๒๘.๙๔	๑๔๘.๔๖	-๙,๖๔๑.๖๗	-๖.๐๓	๓๘	๗
	ต.เกาะนางค้ำ	๑๑๑,๘๕๕.๗๑	๖๙.๙๑	๐	๐.๐๐	๓๐	๐
รวม		๑,๐๕๔,๐๖๕.๖๑	๖๕๘.๘๐	-๗๑๒,๐๘๘.๖๘	-๔๔๕.๐๖	๑๖๔	๕๖

จากตารางการวิเคราะห์ข้อมูลการเปลี่ยนแปลงแนวชายฝั่งด้วยการแปลภาพถ่ายทางอากาศสี่ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ถึง ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่า

- พื้นที่ที่มีตะกอนทับถม รวม ๑,๐๕๔,๐๖๕.๖๑ ตร.ม. หรือ ๖๕๘.๘๐ ไร่ โดยพบมากที่สุดที่
 - ต.ลำปำ ๑๘๐.๘๗ ไร่ ต.เกาะหมาก ๑๔๘.๔๖ ไร่ และต.นาปะขอ ๗๗.๒๗ ไร่
- พื้นที่ที่มีการกัดเซาะชายฝั่ง รวม -๗๑๒,๐๘๘.๖๘ ตร.ม. หรือ -๔๔๕.๐๖ ไร่ โดยพบมากที่สุดที่
 - ต.พนาตุ่ง -๒๒๖.๐๓ ไร่ ต.ลำปำ -๑๒๘.๓๕ ไร่ และต.ทะเลน้อย -๖๐.๙๘ ไร่

แหล่งน้ำโดยทั่วไป

ในจังหวัดพัทลุงแหล่งน้ำโดยทั่วไปของจังหวัดพัทลุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติที่สามารถนำน้ำขึ้นมาใช้ได้เช่น ทะเลสาบแม่น้ำ คูคลอง หนองบึง ลำห้วย น้ำตก น้ำซับและน้ำพุ แหล่งน้ำผิวดินที่สำคัญของจังหวัดพัทลุงได้แก่

๑) กลุ่มน้ำป่าพะยอมมีอาณาเขตครอบคลุม ๓ อำเภอ คือ อำเภอควนขนุน อำเภอศรีบรรพตและอำเภอป่าพะยอม มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๔๘๐ ตารางกิโลเมตร กลุ่มน้ำป่าพะยอม ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อยในระดับอำเภอจำนวน ๑๕ สาย ไหลผ่านพื้นที่ ๘ ตำบล ๔๐ หมู่บ้านไหลผ่านที่ราบลุ่มน้ำป่าพะยอม ออกสู่ทะเลน้อยในฤดูแล้งจะมีน้ำค่อนข้างน้อย บริเวณนี้มีคลองที่สำคัญ ได้แก่ คลองตลิ่งชัน คลองป่าพะยอม คลองเรียน คลองแหลมโตนด คลองไทร คลองปันแต เป็นต้น และมีลำห้วยซึ่งเปลี่ยนชื่อไปตามหมู่บ้านที่ไหลผ่านอีกหลายสาย

๒) กลุ่มน้ำท่าแนะ มีอาณาเขตครอบคลุม ๓ อำเภอ คือ อำเภอศรีบรรพต อำเภอควนขนุนอำเภอเมือง มีพื้นที่ทั้งหมด ๓๙๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๔๖,๗๘๕ ไร่ มีลุ่มน้ำย่อย จำนวน ๑๓สายไหลผ่านพื้นที่ ๙ ตำบล ๖๙ หมู่บ้าน กลุ่มน้ำท่าแนะไหลจากเทือกเขาบรรพตด้านทิศตะวันตก ไหลผ่านที่ราบลุ่มลงสู่ทะเลสาบที่บ้านปากประในฤดูแล้งน้ำค่อนข้างน้อย นอกจากคลองท่าแนะแล้วยังมีลำคลองสายอื่นๆ ได้แก่ คลองโงกน้ำ คลองท่าเตย คลองพังโย คลองจันนา คลองห้วยไทร คลองปรางหมู่คลองทำน่านาว คลองเรือ และคลองประ เป็นต้น

๓) กลุ่มน้ำนาท่อมมีอาณาเขตครอบคลุม ๒ อำเภอ คือ อำเภอเมือง และกิ่งอำเภอศรีนครินทร์ มีพื้นที่ทั้งหมด ๕๒๘ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๓๐,๐๐๐ ไร่ มีลำน้ำย่อย ๑๔ สาย ไหลผ่าน ๑๖ ตำบล ๑๔๓ หมู่บ้าน กลุ่มน้ำท่อมมีต้นน้ำบริเวณเทือกเขาบรรพตที่ราบลุ่มบริเวณอำเภอเมือง อำเภอศรีนครินทร์ ไหลออกสู่ทะเลสาบสงขลาที่บ้านลำปำ นอกจากคลองนาท่อม ซึ่งเป็นลำน้ำสายหลักแล้วยังมีลำน้ำอื่นๆได้แก่ คลองลำสินธุ์ คลองนาวาง คลองใหญ่ คลองลำกะ คลองท่าโพธิ์ คลองลำเบ็ดคลองลำปำ เป็นต้น

๔) ลุ่มน้ำหัวหมอน สะพานหมี มีอาณาเขตครอบคลุม ๓ อำเภอ คือ อำเภอกงหรา อำเภอเขาชัยสน และอำเภอเมือง มีพื้นที่ ๕๒๕ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๒๘,๑๒๕ ไร่ ลุ่มน้ำนี้ประกอบด้วยลำคลองย่อย จำนวน ๑๙ สาย ไหลผ่านพื้นที่ ๗ ตำบล ๕๓ หมู่บ้านลำน้ำไหลออกสู่ทะเลสาบสงขลาบริเวณสะทัง อำเภอเขาชัยสน นอกจากคลองหัวหมอนซึ่งเป็นลำคลองสายหลักแล้วยังมีคลองอื่นๆได้แก่ คลองเขาตะไคร้ คลองเฉลิม คลองชะรัด คลองหารโพธิ์ เป็นต้น

๕) ลุ่มน้ำท่าเชียด-บางแก้ว มีอาณาเขตครอบคลุม ๔ อำเภอ คือ อำเภอตะโหมด อำเภอบางแก้ว อำเภอเขาชัยสน และอำเภอป่าบอน มีพื้นที่ทั้งหมด ๖๒๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๘๗,๕๐๐ ไร่ ประกอบด้วยลุ่มน้ำย่อย จำนวน ๑๗ สาย ฤดูแล้งมีน้ำค่อนข้างน้อยคลองสายหลัก ได้แก่ คลองท่ามะเดื่อคลองโหละจังกระ คลองหัวช้าง คลองนุ้ย คลองตะโหมด เป็นต้น

๖) ลุ่มน้ำป่าบอน-พรุพ้อ มีอาณาเขตครอบคลุม ๒ อำเภอ คือ อำเภอป่าบอน อำเภอปากพะยูน มีพื้นที่ทั้งหมด ๘๖๖ ตารางกิโลเมตร หรือ ๕๔๑,๒๕๐ ไร่ ประกอบด้วย ลำน้ำสายย่อยจำนวน ๑๖ สาย ไหลออกสู่ทะเลสาบสงขลาที่บ้านฝาละมี และบ้านหัวควน มีลำน้ำสายหลัก ๒ สาย คือ คลองป่าบอนและคลองพรุพ้อ

๗) ทะเลสาบสงขลา เป็นแหล่งน้ำตามธรรมชาติขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทยครอบคลุมพื้นที่ ๒ จังหวัด คือ สงขลา และพัทลุง จากการศึกษาของกองวิเคราะห์ผลกระทบสำนักงานคณะกรรมการสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ปี ๒๕๕๒ พบว่า ทะเลสาบสงขลา มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๓๙ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๖๔๙,๓๗๕ ไร่ โดยมีความลึก ๑-๓ เมตรแบ่งเป็น ๓ ตอน คือ ทะเลสาบตอนล่าง ทะเลสาบตอนบน และทะเลน้อย

- ทะเลสาบตอนล่าง มีพื้นที่ ๒๒๓ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๑๓๙,๓๗๕ ไร่ แหล่งน้ำตอนนี้มีลักษณะเป็นน้ำเค็มและน้ำกร่อย มีอาณาเขตตั้งแต่ปากอ่าวพัทลุงถึงช่องแคบปากกระอ

- ทะเลสาบตอนบน หรือทะเลหลวง มีเนื้อที่ ๗๘๖ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๔๙๑,๒๕๐ ไร่ ตอนเหนือสุดน้ำจะจืด ตั้งแต่เขตอำเภอปากพะยูน ลงมาจนถึงช่องแคบปากกระอเป็นน้ำกร่อย แต่ภายหลังสร้างประตูน้ำปากระวะที่อำเภอระโนดปี พ.ศ.๒๔๙๔ กลายเป็น น้ำจืดเกือบตลอดปี

- ทะเลน้อย มีเนื้อที่ ๓๐ ตารางกิโลเมตร คิดเป็น ๑๘,๗๕๐ ไร่ เป็นทะเลสาบที่มีน้ำจืดตลอดปี อยู่เหนือสุดของทะเลสาบสงขลา อยู่ในอำเภอควนขนุน จังหวัดพัทลุง โดยมีคลองนางเรียม และคลองปากประ เชื่อมต่อกับทะเลหลวง (ทะเลสาบตอนบน)

น้ำผิวดิน

คุณภาพน้ำผิวดินในจังหวัดพัทลุงแบ่งได้ ๒ ลักษณะ ดังนี้

๑) คุณภาพน้ำในลำน้ำสายหลักในจังหวัดพัทลุง ได้แก่ คลองป่าพะยอม คลองท่าแนะ คลองนาท่อม คลองท่าเชียด-บางแก้ว คลองป่าบอน และคลองพรุพ้อ คุณภาพน้ำโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ดีไม่มีสภาพเป็นกรดออกซิเจนละลายน้ำมากกว่า ๔ มิลลิกรัม/ลิตร ยกเว้นป่าบอนบริเวณสะพานปากคลองป่าบอนมีออกซิเจนละลาย ๓.๔ มิลลิกรัม/ลิตร ส่วนความสกปรกในรูปบีโอดีนั้นไม่สูงมีค่าอยู่ระหว่าง ๐.๐๓๕ - ๒.๑๔ มิลลิกรัม/ลิตร โคลิฟอร์มแบคทีเรียและฟิโคลิฟอร์มไม่สูง ไม่มีปัญหาด้านความเค็ม ด้านโลหะหนัก เช่น แคดเมียม โครเมียม สังกะสี ตะกั่ว นิเกิล ทองแดง และปรอทไม่สูง

๒) คุณภาพน้ำผิวดินในทะเลสาบสงขลาบริเวณจังหวัดพัทลุง ตรวจวัดบริเวณหมู่บ้านทะเลน้อย กลางทะเลน้อย คลองนางเรียม ปากคลองลำป่า และบริเวณแหลมจองถนน ตรวจวัดโดยกรมควบคุมมลพิษตั้งแต่ปี ๒๕๓๗-๒๕๔๗ สรุปได้ว่าคุณภาพน้ำส่วนใหญ่ไม่มีลักษณะเป็นกรด ยกเว้นบริเวณบ้านทะเลน้อยในบางปีน้ำมีค่าเป็นกรด โดยมีค่าพีเอชประมาณ ๕ ในปี ๒๕๔๑ บริเวณคลองลำป่า และแหลมจองถนนมีค่านำไฟฟ้าสูงกว่าบริเวณอื่น โดยมีค่า ๒,๔๙๒ และ ๗,๐๓๙ ไมโครโมห์ ตามลำดับ ส่วนที่บ้านปากพะยูนค่านำไฟฟ้าสูงกว่า ๑๐,๐๐๐ ไมโครโมห์ ในด้านความเค็มนั้นบริเวณปากพะยูนมีค่าความเค็ม ๑๒.๓ พีพีที ออกซิเจนละลายน้ำมีค่ามากกว่า ๔ มิลลิกรัม/ลิตร บีโอดีมีค่า ๐.๖-๓.๗ มิลลิกรัม/ลิตร โคลิฟอร์มแบคทีเรียมีค่าไม่เกิน ๒,๐๐๐ NPN/๑๐๐ มิลลิลิตร ยกเว้นในบางปีบริเวณปากคลองลำป่า มีค่าโคลิฟอร์มแบคทีเรีย และฟิโคลิฟอร์มแบคทีเรีย ๒๔,๐๐๐ NPN/๑๐๐ มิลลิลิตร ฟอสเฟตและไนเตรตทุกบริเวณและทุกปีมีค่าต่ำ ส่วนของแข็งในน้ำมีค่าต่ำเช่นเดียวกัน

การบริหารจัดการน้ำผิวดิน

ตารางเปรียบเทียบน้ำผิวดินจังหวัดพัทลุงในรอบ ๑๐ ปี (ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕)

ปี พ.ศ.	จำนวน	จำนวน
๒๕๕๕	๗	แห่ง
๒๕๕๖	๗	แห่ง
๒๕๕๗	-	-
๒๕๕๘	-	-
๒๕๕๙	-	-
๒๕๖๐	-	-
๒๕๖๑	-	-
๒๕๖๒	-	-
๒๕๖๓	-	-
๒๕๖๔	๓๒	แห่ง

** ข้อมูลโดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง

ตารางเปรียบเทียบน้ำผิวดินจังหวัดพัทลุงในรอบ ๑๐ ปี (ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕)

ปี พ.ศ.	จำนวน	จำนวน
๒๕๕๕	๕	แห่ง
๒๕๕๖	๑	แห่ง
๒๕๕๗	๗	แห่ง
๒๕๕๘	๖	แห่ง
๒๕๕๙	๓	แห่ง
๒๕๖๐	๓	แห่ง
๒๕๖๑	๒	แห่ง
๒๕๖๒	๒	แห่ง
๒๕๖๓	๑	แห่ง
๒๕๖๔	๑	แห่ง

** ข้อมูลโดยสำนักงานทรัพยากรน้ำที่ ๘

น้ำใต้ดิน

แหล่งน้ำใต้ดินในจังหวัดพัทลุง ประกอบด้วย ชั้นน้ำบาดาลต่าง ๆ ดังนี้

- ๑) แหล่งน้ำบาดาลในตะกอนหินร่วน ประกอบด้วย
 - น้ำบาดาลในตะกอนชายหาด มีศักยภาพในการให้น้ำบาดาลสูงพบบริเวณด้านทิศเหนือ
 - น้ำบาดาลในตะกอนน้ำพัดพาพบบริเวณทางทิศตะวันออก และทิศใต้ของจังหวัดพัทลุง
 - น้ำบาดาลในตะกอนตะกั้น้ำระดับสูงพบบริเวณ อำเภอป่าพะยอม และอำเภอป่าบอน
 - น้ำบาดาลในตะกอนเศษหินเชิงเขา พบบริเวณเชิงเขาที่ติดต่อกับบริเวณที่ราบ
- ๒) แหล่งน้ำบาดาลในหินแข็ง ประกอบด้วย
 - ชั้นหินให้น้ำหินตะกอน พบบริเวณอำเภอเมือง และอำเภอควนขนุน
 - ชั้นหินให้น้ำกึ่งหินแปร พบในทุกอำเภอของจังหวัดพัทลุง
 - ชั้นหินให้น้ำหินแปร พบบริเวณอำเภอป่าบอน อำเภอศรีนครินทร์ อำเภอศรีบรรพต และอำเภอป่าพะยอม
 - ชั้นหินให้น้ำหินอัคนี พบบริเวณเทือกเขาสูงทางด้านทิศตะวันตกของจังหวัด

- ก) ค่าศักยภาพน้ำบาดาลในพื้นที่จังหวัดพัทลุง
- ปริมาณน้ำที่กักเก็บ ๗,๓๖๔ ล้านลูกบาศก์เมตร
 - ปริมาณน้ำที่เติมในแต่ละปี ๖๗๘ ล้านลูกบาศก์เมตร
 - ปริมาณน้ำบาดาลที่พัฒนาได้ทั้งหมด ๕๐๘ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี
 - ปริมาณน้ำบาดาลที่สามารถนำไปใช้ได้ ๔๕๑ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี
 - ปริมาณการใช้น้ำบาดาล ๓๕.๕๒ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี
 - ปริมาณน้ำบาดาลที่คงเหลือ ๓๘๘.๕๓ ล้านลูกบาศก์เมตรต่อปี

การบริหารจัดการน้ำใต้ดิน

ตารางเปรียบเทียบน้ำใต้ดินจังหวัดพัทลุงในรอบ ๑๐ ปี (ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕)

ปี พ.ศ.	อุบ้ภาค(จำนวนบ่อบ)	ธุรกิจ(จำนวนบ่อบ)	เกษตรกรรม (จำนวนบ่อบ)
๒๕๕๕	๑๑	๗	๕
๒๕๕๖	๘	๒๙	๖
๒๕๕๗	๑๘	๕๐	๑๔
๒๕๕๘	๓	๔๘	๖
๒๕๕๙	๙๑	๓๖	๒๑
๒๕๖๐	๔๒	๓๕	๑๕
๒๕๖๑	๘	๙	๔
๒๕๖๒	๖๖	๗๐	๕๔
๒๕๖๓	๑๑๗	๒๓	๑๔๕
๒๕๖๔	๙๖	๑๖	๑๐๘

** ข้อมูลโดยสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง

ด้านสิ่งแวดล้อม

๑) สถานการณ์คุณภาพน้ำ

- ทะเลน้อย

สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๔ (สุราษฎร์ธานี) ได้ติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำของทะเลน้อย (ทะเลสาบสงขลา) เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหาหมอกพิษทางน้ำที่อาจเกิดขึ้น ตั้งแต่บริเวณหมู่บ้าน ทะเลน้อย ตำบลพนางตุง จนถึง คลองนางเรียม อำเภอกวนขนุน จังหวัดพัทลุง จำนวน ๓ สถานี (SK๐๑-SK๐๓) (ตารางที่ ๑๗)

ตารางแสดงสถานีจุดเก็บตัวอย่างน้ำทะเลน้อย (ทะเลสาบสงขลา)

รหัสสถานี	จุดเก็บ	พิกัด	
		Lat	Long
SK๐๑	หมู่บ้านทะเลน้อย ต.พนางตุง อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๗.๗๘๘๙๙๔	๑๐๐.๑๒๕๑๕๗
SK๐๒	กลางทะเลน้อย อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๗.๗๘๒๗๒๒	๑๐๐.๑๕๓๑๑๑
SK๐๓	คลองนางเรียม อ.ควนขนุน จ.พัทลุง	๗.๗๗๗๘๐๖	๑๐๐.๒๐๑๓๓๓

ผลการประเมินคุณภาพน้ำทะเลน้อยในปี ๒๕๖๕ โดยใช้ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index, WQI) พบว่า คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินของสถานี SK๐๑ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๓๓ ส่วน สถานี SK๐๒ และสถานี SK๐๓ อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๖๗

ดังนั้น ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินในภาพรวมของทะเลน้อยอยู่ในเกณฑ์ดี (ตารางที่ ๑๘) โดยมีดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา (ตารางที่๒) ได้แก่

1) ปริมาณออกซิเจนละลายน้ำ โดยมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๓ กำหนดค่า DO ไม่น้อยกว่า ๔ mg/l พบว่า สถานี SK๐๑ เดือนพฤษภาคม มีค่าต่ำกว่ามาตรฐานกำหนด คือ ๒.๔ mg/l

2) ค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) โดยมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๓ กำหนดค่า BOD ไม่เกิน ๒.๐ mg/l พบว่า สถานี SK๐๑ เดือนกุมภาพันธ์ มีค่าสูงเกินมาตรฐาน คือ ๒.๑ mg/l แสดงถึงแหล่งน้ำมีความสกปรกในรูปสารอินทรีย์สูง จากน้ำเสียของกิจกรรมมนุษย์

• ทะเลหลวง

สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๔ (สุราษฎร์ธานี) ได้ติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำของทะเล หลวง (ทะเลสาบสงขลา) เพื่อเป็นการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางน้ำที่อาจเกิดขึ้น ตั้งแต่บริเวณปากคลอง ลำปำ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง จนถึง บ้านปากพะยูน อำเภอปากพะยูน จังหวัดพัทลุง จำนวน ๓ สถานี (SK๐๔- SK๐๖) (ตารางที่ ๑๙)

ตารางแสดงสถานีจุดเก็บตัวอย่างน้ำทะเลหลวง (ทะเลสาบสงขลา)

รหัสสถานี	จุดเก็บ	พิกัด	
		Lat	Long
SK๐๖	ปากคลองลำปำ อ.เมือง จ.พัทลุง	๗.๖๒๕๓๓๓	๑๐๐.๑๕๘๑๓
SK๐๗	แหลมจองถนน ต.จองถนน อ.เขาชัยสน จ.พัทลุง	๗.๔๙๙๖๑๑	๑๐๐.๒๑๙๐๒
SK๐๘	บ้านปากพะยูน อ.ปากพะยูน จ.พัทลุง	๗.๓๕๔๒๕๐	๑๐๐.๓๒๘๐๐

ผลการประเมินคุณภาพน้ำทะเลหลวงในปี ๒๕๖๕ โดยใช้ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index, WQI) พบว่า คุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินของสถานี SK๐๗ และสถานี SK๐๘ อยู่ในเกณฑ์ดี ร้อยละ ๖๗ ส่วนสถานี SK๐๖ อยู่ในเกณฑ์พอใช้ ร้อยละ ๓๓ ดังนั้น

ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินในภาพรวมของ ทะเลหลวงอยู่ในเกณฑ์ดี (ตารางที่ ๒๐) โดยมีดัชนีชี้วัดคุณภาพน้ำที่เป็นปัญหา (ตารางที่๒) ได้แก่

๑) ค่าความสกปรกในรูปสารอินทรีย์ (BOD) โดยมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินประเภทที่ ๓ กำหนดค่า BOD ไม่เกิน ๒.๐ mg/l พบว่า สถานี SK๐๗ เดือนกุมภาพันธ์ มีค่าสูงเกินมาตรฐาน คือ ๒.๗ mg/l แสดงถึงแหล่ง น้ำมีความสกปรกในรูปสารอินทรีย์สูงจากน้ำเสียของกิจกรรมมนุษย์

แนวโน้มคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดินช่วง ๕ ปี ตั้งแต่ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ พบว่า ทะเลน้อย คุณภาพน้ำมีการเปลี่ยนแปลงไม่มาก คุณภาพน้ำส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนทะเลหลวง คุณภาพน้ำไม่มีการเปลี่ยนแปลง แนวโน้มคุณภาพน้ำอยู่ในเกณฑ์ดีตลอดระยะ ๕ปี (ตารางที่ ๕)

ตารางค่าดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index ะ WQI) ในช่วง ๕ ปี

แหล่งน้ำ	ปี					แนวโน้มคุณภาพน้ำ
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	
ทะเลน้อย	๖๘	๖๒	๗๒	๗๒	๗๖	เปลี่ยนแปลงไม่มาก
ทะเลหลวง	๗๔	๗๑	๗๑	๗๕	๗๖	ไม่เปลี่ยนแปลง

ตารางแสดงค่าดัชนีคุณภาพน้ำทั่วไป (Water Quality Index : WQI)

ย้อนหลัง 10 ปี

ปี พ.ศ.	ดัชนีคุณภาพน้ำ (WQI)			
	ทะเลน้อย	เกณฑ์คุณภาพน้ำ	ทะเลหลวง	เกณฑ์คุณภาพน้ำ
2557	62	พอใช้	72	ดี
2558	56	เสื่อมโทรม	54	เสื่อมโทรม
2559	59	เสื่อมโทรม	54	เสื่อมโทรม
2560	71	ดี	69	พอใช้
2561	68	พอใช้	74	ดี
2562	62	พอใช้	71	ดี
2563	72	ดี	71	ดี
2564	72	ดี	75	ดี
2565	76	ดี	76	ดี

ดัชนีคุณภาพน้ำแหล่งน้ำผิวดิน (Water Quality Index : WQI)

เกณฑ์คุณภาพน้ำ	คะแนนรวม	เทียบได้กับ
(สีแสดงคุณภาพน้ำ)		แหล่งน้ำผิวดินประเภทที่
ดีมาก	91-100	1
ดี	71-90	2
พอใช้	61-70	3
เสื่อมโทรม	31-60	4
เสื่อมโทรมมาก	0-30	5

2) สถานการณ์การจัดการขยะมูลฝอย

สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ ๑๔ (สุราษฎร์ธานี) ร่วมกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง ได้ดำเนินการสำรวจและประเมินสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยในจังหวัดพัทลุง ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๔ - เดือนกรกฎาคม ๒๕๖๕ แล้วเสร็จ และจัดส่งคำแนะนำเพื่อปรับปรุง/เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยให้ถูกต้องเป็นไปตามหลักวิชาการแล้ว

สรุปผลการประเมินฯ ตามเกณฑ์ของกรมควบคุมมลพิษ เปรียบเทียบกับปีที่ผ่านมา พบว่า ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ มีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย (รวมสถานีขนถ่าย) จำนวน ๑๓ แห่ง ลดลงจากปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (จำนวน ๑๔ แห่ง) เนื่องจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยของเอกชนในพื้นที่เทศบาลตำบลปรางหมู่ (เดิมกำจัดโดยวิธีผสมผสานระหว่าง RDF-เทกอง) ปิดดำเนินการตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๖๔

ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เกิดขึ้นในพื้นที่จังหวัดพัทลุง ประมาณ ๕๑๖ ตัน/วัน โดยมีปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ประมาณ ๓๗๕ ตัน/วัน หรือ ๗๒ % ซึ่งมีกิจกรรมการนำกลับมาใช้ประโยชน์ เช่น กิจกรรมรับซื้อขยะรีไซเคิล ขยะแลกของ ทำปุ๋ยหมักน้ำหมักชีวภาพ คัดแยกที่สถานที่กำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น

จังหวัด	รูปแบบสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย	จำนวนสถานที่กำจัด (แห่ง)				
		ปี ๒๕๖๔	ปี ๒๕๖๕	ถูกต้อง	ไม่ถูกต้อง	หมายเหตุ
พัทลุง	เทกอง (รัฐ)	๘	๘	-	๘	
	เทกอง (เอกชน)	๒	๒	-	๒	
	ผสมผสานระหว่าง RDF-เทกอง (เอกชน)	๑	-	-	-	ทต. ปรางหมู่ ปิด
	ฝังกลบแบบวิศวกรรม	๑	๑	-	๑	
	เตาเผา	๑	๑	-	๑	
	สถานีขนถ่าย	๑	๑	-	๑	
	รวม	๑๔	๑๓	-	๑๓	ปิด ๑ แห่ง

ข้อมูลสถิติขยะมูลฝอยย้อนหลัง

ปี พ.ศ.	ปริมาณขยะที่เกิดขึ้น ตัน/ปี	ปริมาณขยะที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ ตัน/ปี	ปริมาณขยะที่มีการเก็บขนไปกำจัด ตัน/ปี	ปริมาณขยะสะสม ตัน
2556	183536.60	53023.55	130513.05	84577.50
2557	189070.00	66065.00	123005.00	35377.26
2558	190895.00	67525.00	123370.00	48430.59
2559	191340.30	70313.60	120953.70	67052.00
2560	194180.00	70080.00	124100.00	19422.00
2561	188486.00	71923.25	116562.75	6818.31
2562	189595.60	139426.35	50169.25	3279.24
2563	192941.07	129447.25	58608.05	4670.10
2564	188256.05	137623.25	49074.25	60991.02
2565	188340.28	137619.60	51694.95	56671.02
หมายเหตุ	ที่มาข้อมูลปี 2556 - 2562 ระบบสารสนเทศด้านการจัดการขยะมูลฝอยชุมชน กรมควบคุมมลพิษ			
	ที่มาข้อมูลปี 2563 - 2565 จากสำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 14 (สุราษฎร์ธานี)			

๓) สถานการณ์ของเสียอันตรายในพื้นที่จังหวัด

ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สำนักงานสิ่งแวดล้อมและควบคุมมลพิษที่ 14 (สุราษฎร์ธานี) ได้รวบรวม ข้อมูลการบริหารจัดการของเสียอันตรายจากชุมชนของ อปท.จังหวัด พบว่า รูปแบบการจัดการคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีการรณรงค์ให้ประชาชนทุกภาคส่วนร่วมคัดแยกของเสียอันตรายจากชุมชน 3 ประเภทหลักคือ หลอดไฟ ถ่านไฟฉาย และภาชนะบรรจุสารเคมี โดยที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) เป็นเจ้าภาพหลัก ในการส่งไปกำจัดอย่างถูกต้อง

ตารางแสดงปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมและส่งกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ
ปริมาณของเสียอันตรายจากชุมชนที่รวบรวมและส่งกำจัด หน่วย ตัน (วันที่ส่งกำจัด)

	ปี๖๐	ปี๖๑	ปี๖๒	ปี๖๓	ปี๖๔	ปี๖๕
พัทลุง	๓.๔๙	๔.๐๕	๘.๘๗	๘.๔๘	๑๑ ๑๕	๑๗.๒๘

๔) สถานการณ์คุณภาพอากาศ

จังหวัดพัทลุง ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมเป็นหลัก ปัญหาการเกิดมลพิษทางอากาศมักจะมีเกิดมาจากการเผาเศษวัสดุเหลือใช้ใ้ในภาคการเกษตร แต่ก็ยังไม่ส่งผลต่อคุณภาพอากาศในภาพรวมของจังหวัด แต่จะมีปัญหาคุณภาพอากาศอยู่บ้างเป็นครั้งคราวจากปัญหาหมอกควันข้ามแดนจากประเทศอินโดนีเซีย ซึ่งจะเกิดขึ้นเป็นประจำของทุกปี ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน-สิงหาคม ทั้งนี้จังหวัดพัทลุง ไม่มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติ ของกรมควบคุมมลพิษ ติดตั้งอยู่ในพื้นที่ ในการติดตามตรวจสอบคุณภาพอากาศ เพราะคุณภาพอากาศส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่ามาตรฐานคุณภาพอากาศในบรรยากาศโดยทั่วไปค่อนข้างมาก ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ กรมควบคุมมลพิษ โดยสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔(สุราษฎร์ธานี) และสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง ได้ประชุมหารือกับจังหวัดพัทลุง เพื่อกำหนดสถานที่ในการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบอัตโนมัติ ภายใต้แผนปฏิบัติการขับเคลื่อนวาระแห่งชาติการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง ซึ่งกำหนดการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศให้ครอบคลุมทั่วประเทศภายในปี ๒๕๖๗ โดยจะได้เร่งรัดการติดตั้งเครื่องตรวจวัดคุณภาพอากาศจังหวัดพัทลุง

สถานการณ์คุณภาพอากาศของจังหวัดพัทลุงในภาพรวมรอบปี พ.ศ. ๒๕๖๕ ภาพรวมอยู่ในเกณฑ์ดีมาก (แต่เนื่องจากจังหวัดพัทลุงยังไม่มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบถาวร จึงใช้ข้อมูลของ กรมควบคุมมลพิษ ที่รวบรวมข้อมูลจากสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศในจังหวัดใกล้เคียงในภาคใต้นำมาประมวลผลเป็นข้อมูลคุณภาพอากาศของจังหวัด ทั้งนี้ กรมควบคุมมลพิษมีแผนงานที่จะดำเนินการติดตั้งสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศแบบถาวร ณ บริเวณสนามบินฝากกลางจังหวัดพัทลุง ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗)

สถิติคุณภาพอากาศ ปี ๒๕๕๘-๒๕๖๓

ปี	พื้นที่	ฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๑๐ ไมครอน (PM๑๐) (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร)	ฝุ่นละออง ขนาดไม่เกิน ๒.๕ ไมครอน (PM ๒.๕) (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร)	คุณภาพอากาศ	หมายเหตุ
๒๕๕๘	อ.เมือง จ. พัทลุง	๒๑-๔๙ (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร)		อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	สุ่มตรวจคุณภาพอากาศ (สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖) จังหวัดสงขลา
๒๕๕๙	อ.เมือง จ. พัทลุง	๒๗-๓๓ (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร)		อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	สุ่มตรวจคุณภาพอากาศ (สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖) จังหวัดสงขลา
๒๕๖๐					ไม่ได้ตรวจวัด (สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔) จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๒๕๖๑					ไม่ได้ตรวจวัด (สนง.สิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๔) จังหวัดสุราษฎร์ธานี
๒๕๖๒	อ.เมือง จ. พัทลุง		๔-๔๐ (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร)	อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ติดตั้งในกรณีหมอกควันข้ามแดน (กรมควบคุมมลพิษ)
๒๕๖๓	อ.เมือง จ. พัทลุง		๔-๒๗ (ไมโครกรัม/ลูกบาศก์เมตร)	อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	ติดตั้งในกรณีหมอกควันข้ามแดน (กรมควบคุมมลพิษ) ช่วงวันที่ ๒๗ มิ.ย.- ๓๑ ต.ค.

๕) สถานการณ์ระดับเสียง

สำหรับในพื้นที่จังหวัดพัทลุงซึ่งไม่มีสถานีตรวจวัดระดับเสียงแบบอัตโนมัติสำนักงานสิ่งแวดล้อมภาคที่ ๑๖ ได้ดำเนินการตรวจวัดระดับเสียงในพื้นที่จังหวัดพัทลุง พบมีค่าอยู่ในช่วง ๕๔.๗ - ๖๕.๓ เดซิเบลเอ (dBA) โดยระดับเสียงสูงสุดมีค่าต่ำกว่ามาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป (กำหนดค่าระดับเสียงสูงสุดไม่เกิน ๑๑๕ เดซิเบลเอ (dBA)) ส่วนค่าเฉลี่ยระดับเสียงเฉลี่ย ๒๔ ชั่วโมงมีค่าเท่ากับ ๖๘.๐, ๖๐.๓ และ ๖๔.๐ เดซิเบลเอ (dBA) ตามลำดับซึ่งมีค่าต่ำกว่ามาตรฐานระดับเสียงโดยทั่วไป (กำหนดไว้ไม่เกิน ๗๐ เดซิเบลเอ(dBA)) ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดพัทลุงเป็นชุมชนเมืองขนาดเล็กและไม่มีสถานประกอบการขนาดใหญ่ ระดับเสียงที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่เกิดจากยานพาหนะเป็นหลัก

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดพัทลุง

ข้อมูลเชิงเปรียบเทียบ

๑. การจัดที่ดินในพื้นที่จังหวัดพัทลุงสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพัทลุง (ส.ป.ก.พัทลุง)
ข้อมูลอดีตตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ถึง ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖
- ประกาศเขตปฏิรูปที่ดินท้องที่ ๑๑ อำเภอ จำนวน ๕๘ โครงการ เนื้อที่ ๒๔๕,๓๒๑ ไร่
 - ประเภทที่ดินที่ได้มา ๑) ป่าสงวนแห่งชาติ ๒) ที่จำแนกฯ ๓) ที่สาธารณประโยชน์
 - ผลการดำเนินงาน ตั้งแต่ต้นถึงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๔๓,๑๒๐ แปลง ๒๒๒,๘๔๘ ไร่
 - ประเภทเอกสารสิทธิ ๑) เกษตรกรรม ๒) ชุมชน
 - ออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.๔-๐๑ แล้วจำนวนทั้งหมด ๓๙,๙๕๕ แปลง ๒๐๖,๘๖๙ ไร่
 - ผลการออกเอกสารสิทธิ แยกเป็น
 - ในเขตปฏิรูปที่ดิน ๓๕,๓๕๐ แปลง ๑๗๖,๑๓๓.๐๙ ไร่
 - คาบเกี่ยวเขตปฏิรูปที่ดิน ๓,๔๑๖ แปลง ๒๔,๗๓๙.๙๑ ไร่
 - นอกเขตปฏิรูปที่ดิน ๑,๑๘๙ แปลง ๕,๙๗๖ ไร่
 - ออกหนังสืออนุญาต/ยินยอมให้ใช้ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ๓๗๕ แปลง ๑,๗๘๒ ไร่
 - อยู่ในขั้นตอน/กระบวนการ
 - สำรวจรังวัด ๒,๖๗๓ แปลง ๑๓,๖๖๘ ไร่
 - สอบสวนสิทธิ ๑๑๖ แปลง ๕๑๒ ไร่
 - อยู่บัญชีคัดเลือก ๑ แปลง ๐.๒๒ ไร่

ที่มา : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดพัทลุง (ส.ป.ก.พัทลุง)

ข้อมูลจำนวนสหกรณ์ และกลุ่มเกษตรกร ในจังหวัดพัทลุง

สหกรณ์

ประเภทสหกรณ์	2561	2562	2563	2564	2565
สหกรณ์ภาคการเกษตร	67	92	92	92	90
- สหกรณ์การเกษตร	67	91	91	91	89
- สหกรณ์ประมง	0	1	1	1	1
- สหกรณ์นิคม	0	0	0	0	0
สหกรณ์นอกภาคการเกษตร	18	18	18	19	19
- สหกรณ์ออมทรัพย์	5	5	5	5	6
- สหกรณ์ร้านค้า	2	2	2	2	2
- สหกรณ์บริการ	4	4	4	5	4
- สหกรณ์เครดิตยูเนียน	7	7	7	7	7
รวม	85	110	110	111	109

กลุ่มเกษตรกร

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	2561	2562	2563	2564	2565
- กลุ่มเกษตรกรทำนา	21	28	25	25	25
- กลุ่มเกษตรกรทำสวน	7	9	8	8	8
- กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	7	9	9	9	8
- กลุ่มเกษตรกรทำไร่	0	0	0	0	0
- กลุ่มเกษตรกรทำประมง	1	1	1	1	1
รวม	36	47	43	43	42

ที่มา : สำนักงานสหกรณ์จังหวัดพัทลุง

ตารางแสดงกำลังผลิต และการใช้น้ำประปาของจังหวัดพัทลุง

1.ปริมาณน้ำผลิตสุทธิ หน่วย : ลูกบาศก์เมตร (ลบ.ม.)

ปี 2565	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2559	ปี 2558	ปี 2557
8,125,948	7,997,888	7,705,245	8,272,974	8,167,640	8,067,973	6,454,440	5,768,540	4,968,553

2.ปริมาณน้ำจำหน่าย(ลบ.ม.)

ปี 2565	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2559	ปี 2558	ปี 2557
4,309,708	4,324,233	4,111,839	4,094,483	3,984,672	3,875,145	3,910,677	3,689,520	3,717,020

3.จำนวนผู้ใช้น้ำ (ราย)

ปี 2565	ปี 2564	ปี 2563	ปี 2562	ปี 2561	ปี 2560	ปี 2559	ปี 2558	ปี 2557
19,831.00	19,234.00	18,773.00	18,323.00	18,013.00	17,754.00	17,572.00	17,110.00	16,437.00

ที่มา : การประปาส่วนภูมิภาคสาขาพัทลุง

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

จากการทบทวนความเปลี่ยนแปลง และความต่อเนื่องของการพัฒนาจากที่ผ่านมา รวมทั้งการวิเคราะห์ศักยภาพและความต้องการของพื้นที่ พบว่าจังหวัดพัทลุงมีประเด็นปัญหาสำคัญ สรุปได้ดังนี้

๑. ด้านการศึกษา

จากการวิเคราะห์สถานการณ์การจัดการศึกษาจังหวัดพัทลุงที่ผ่านมา โดยการนำเครื่องมือทางการบริหาร SWOT Analysis มาวิเคราะห์ปัจจัยภายในและปัจจัยเสริม การติดตาม ประเมินผลการบริหารและการจัดการศึกษาตามแผนพัฒนาการศึกษาจังหวัดพัทลุง การสำรวจสถานการณ์ความต้องการพัฒนาการศึกษาจังหวัดพัทลุง และการรวบรวมข้อมูลคุณภาพการจัดการศึกษาจังหวัดพัทลุง สรุปผลได้ ดังนี้

สถานศึกษาทุกระดับ ทุกประเภทมีระบบการบริหารจัดการที่เข้มแข็ง ผ่านการรับรองมาตรฐานการประเมินภายนอก เครือข่ายหน่วยงานการศึกษามีความเข้มแข็งร่วมมือในการจัดการศึกษา อัตรากำลังครูและบุคลากรทางการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานมีเพียงพอและมีคุณภาพ สถานศึกษาอาชีวศึกษา และ กศน.พัทลุง จัดบริการหลักสูตรระยะสั้นที่หลากหลายสร้างอาชีพสู่ชุมชน จังหวัดพัทลุงมีแหล่งเรียนรู้ ภูมิปัญญาที่หลากหลาย ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่สมบูรณ์ ภาคเอกชน องค์กรจากภายนอกให้การสนับสนุนการศึกษา

ส่วนการดำเนินการที่ต้องพัฒนา คือ ระบบข้อมูลด้านการศึกษาทั้งในระดับประเทศ และเชิงพื้นที่ไม่มีความเป็นเอกภาพ และไม่เชื่อมโยงกับข้อมูลส่วนบุคคลอื่น ส่งผลให้การนำข้อมูลไปวิเคราะห์เพื่อการพัฒนาแต่ละด้านไม่ตรงจุด เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับโอกาสทางการศึกษาในเชิงพื้นที่ การสำรวจข้อมูลจากหลายแหล่งไม่ตรงกัน บางแหล่งอยู่ในเกณฑ์ปกติ และบางแหล่งค่อนข้างต่ำ ทำให้การสนับสนุน ช่วยเหลือผู้เรียนด้านโอกาสทางการศึกษาค่อนข้างน้อย ผู้เรียนในบางระดับการศึกษายังคงมีอัตราเสี่ยงการออกกลางคันเนื่องจากสภาพปัญหาของครอบครัว ฐานะยากจน ยาเสพติด และภัยทางสังคม แนวโน้มของโรงเรียนขนาดเล็กเพิ่มสูงขึ้น และจังหวัดพัทลุงขาดแหล่งเรียนรู้ที่ทันสมัย เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และศูนย์วิชาการ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแม้จะมีคะแนนสูงระดับประเทศแต่ต้องพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มัธยมศึกษาตอนต้น และระดับประถมศึกษาให้คะแนนมากกว่าร้อยละ ๕๐ และกลุ่มสาระที่ต้องแก้ไขเร่งด่วน ได้แก่ ภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ยังไม่ก่อให้เกิดค่านิยมที่พึงประสงค์ สร้างอุดมการณ์รักชาติ ศาสน์กษัตริย์ มีคุณธรรม จริยธรรม การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และการปฏิเสธสิ่งเสพติด ดังนั้น จังหวัดพัทลุง ควรขยายโอกาสการเข้าถึงบริการศึกษาระดับขั้นพื้นฐานให้แก่ผู้เรียนทุกพื้นที่ ครอบคลุมถึงคนพิการ ผู้ด้อยโอกาส และผู้ที่มีความสามารถพิเศษเพื่อลดอัตราเสี่ยงการออกกลางคัน พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสถานศึกษาให้เป็นที่ยอมรับของสังคมและชุมชน ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและจัดกิจกรรมเสริมทักษะพัฒนาผู้เรียนในรูปแบบที่หลากหลายสอดคล้องทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ ยกกระดับคุณภาพของผู้เรียนให้สูงขึ้นโดยเน้น การลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ STEM Education ปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์ที่มุ่งเน้นความเป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดผ่านวิถีทางศาสนา ประเพณีศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การจัดการศึกษาของจังหวัดให้สอดคล้องกับความต้องการของสถานประกอบการและจุดยืนการพัฒนาของจังหวัดที่เน้นการเกษตรยั่งยืนและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ พัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นมาตรฐานการศึกษาเพื่อนำไปสู่งานสถานศึกษาที่มีคุณภาพสูง การพัฒนาระบบข้อมูลด้านการศึกษาที่เชื่อมโยงและเป็นเอกภาพ

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๒. ปัญหาด้านการประมง

- จากการเปลี่ยนแปลงของโลกที่ไม่แน่นอน และการขยายตัวของเมืองที่รวดเร็ว ป่าไม้ลดลง มีผลต่อปริมาณน้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ บางปีน้ำน้อย บางปีน้ำท่วมฉับพลัน รวมทั้งความต้องการบริโภคอาหารที่มากขึ้น ส่งผลกระทบต่อปริมาณสัตว์น้ำในธรรมชาติ บางชนิดได้สูญหายไปจากแหล่งน้ำ บางชนิดลดจำนวนลง ด้วยความตระหนักของกรมประมงได้มีการสั่งการให้มีการสำรวจและจัดการเพาะพันธุ์เพื่อนำปล่อยสู่ธรรมชาติ แต่ด้วยสภาวะงบประมาณที่มีจำกัดของกรมประมง ทำให้ไม่สามารถที่จะดำเนินการได้เพียงพอต่อสัตว์น้ำในธรรมชาติที่มีอยู่หลายชนิด โดยเฉพาะปลาหวด (ปลาลวงหิน) เป็นปลาประจำถิ่นในบริเวณที่เป็นน้ำตก ซึ่งเป็นที่นิยมบริโภคของคนพหูลุง ทำให้มีการจับเป็นจำนวนมากในบางช่วง ปัจจุบันได้มีกลุ่มที่เห็นความสำคัญให้รวมกลุ่มการจัดกิจกรรมร่วมอนุรักษ์ปลาวหวดในอำเภอศรีนครินทร์ แต่จากสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป การขยายพันธุ์โดยธรรมชาติอาจจะไม่เพียงพอต่อการอยู่รอด จึงควรมีการเพาะขยายพันธุ์เพิ่มโดยวิธีทางวิทยาศาสตร์

- จังหวัดพหูลุงเป็นจังหวัดที่มีแหล่งน้ำจืดขนาดใหญ่มีวิถีดั้งเดิม การหาปลาในทะเลน้อยจนมีการพัฒนาการแปรรูปจนเป็นที่นิยม ปลาตุ๊กตาทะเลน้อยเป็นนวัตกรรมการแปรรูปที่ได้เป็นที่นิยมของผู้บริโภคทั่วไปของประเทศไทย ซึ่งเป็นสินค้าอัตลักษณ์ (GI) แต่สภาพปัญหาปัจจุบัน ปริมาณปลาดุกอยู่ในทะเลน้อยลดจำนวนลงอย่างมาก จึงต้องมีการจัดการอย่างเร่งด่วนในการเพิ่มปริมาณปลาดุกอยู่ในทะเลน้อย เพื่อให้ชาวประมงใช้เป็นต้นทุนในการผลิต ซึ่งด้วยปริมาณคุณภาพน้ำที่ไม่เอื้อต่อการขยายพันธุ์ในธรรมชาติของปลาดุกอยู่ จึงควรมีการจัดหาเพื่อปล่อยและจัดสร้างแหล่งขยายพันธุ์และเลี้ยงตัวอ่อนที่เหมาะสมอีกทางหนึ่งด้วย และควรมีการส่งเสริมการเลี้ยงปลาดุกและปลาดุกลูกผสม และส่งเสริมการแปรรูปให้กลุ่มเกษตรกรที่มีภูมิปัญญาการแปรรูป

- ทะเลสาบสงขลาเป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ที่มีระบบนิเวศเป็นทะเลสาบสามน้ำ จะมีบางช่วงเป็นน้ำจืด บางช่วงเป็นน้ำเค็ม บางช่วงเป็นน้ำกร่อย ซึ่งระบบนิเวศที่มีความแตกต่างกัน ทำให้สัตว์น้ำที่อาศัยอยู่ในทะเลสาบสงขลาที่มีรสชาติที่เป็นที่นิยมของผู้บริโภค ซึ่งจะเห็นได้ว่ากุ้งก้ามกรามเป็นสัตว์น้ำที่อร่อยที่สุด ที่มียอดสั่งซื้อจากผู้บริโภคเป็นจำนวนมากในภาคใต้ ภาคกลาง รวมถึงประเทศเพื่อนบ้าน มาเลเซีย และจีน จึงทำให้ชาวประมงที่อาศัยอยู่ในบริเวณทะเลสาบสงขลามีรายได้ การเป็นอยู่ที่ดีขึ้น แต่ด้วยสภาวะในปัจจุบัน การเกิดขึ้นเองและเลี้ยงตัวอ่อนของกุ้งก้ามกรามทำให้อัตราการรอดต่ำ จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้มีการตั้งกลุ่มเพื่อการอนุบาลลูกพันธุ์กุ้งก้ามกราม เพื่อให้มีความแข็งแรง และปล่อยคืนสู่แหล่งน้ำ ในรูปแบบธนาคารกุ้งก้ามกราม และยังมีจำเป็นต้องจัดหาเพิ่มเติมในการปล่อยเสริม ซึ่งการปล่อยพันธุ์กุ้งขนาดใหญ่ จะช่วยให้สัตว์น้ำมีอัตราการรอดที่มากกว่าร้อยละ ๕๐ และทำให้เพียงพอต่อการทำอาชีพของชาวประมง พร้อมกับการส่งเสริมการสร้างแหล่งอนุรักษ์ เช่น โครงการสร้างบ้านปลา เพื่อเป็นแหล่งอาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน

- ในบางช่วงฤดูกาลจะมีสัตว์น้ำในแหล่งน้ำเพิ่มปริมาณมากเป็นผลให้ราคาสัตว์น้ำมีราคาถูก เพื่อให้เกิดความสมดุลของปริมาณและราคา ให้ชาวประมงสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืน เห็นควรมีการส่งเสริมพัฒนาการแปรรูปผลผลิตจากชาวประมง เช่น การสร้าง ๑ ชุมชนประมง ๑ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ เพื่อสามารถมีผลผลิตจำหน่ายและสร้างรายได้ทั้งปี

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๓. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า เป็นแหล่งทรัพยากรที่มีค่า มีอิทธิพลต่อพื้นที่ในท้องที่จังหวัดรอบเทือกเขาบรรทัด ไม่ว่าจะเป็นจังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง จังหวัดตรัง และทอดยาวไปถึงจังหวัดชายฝั่งทะเลในพื้นที่จังหวัดสงขลา เนื่องจากระบบนิเวศที่มีความเชื่อมโยงกันจากเทือกเขาสู่ท้องทะเล ปัญหาสำคัญยิ่ง คือการใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการดำรงชีพที่มีพื้นที่ครอบคลุมค่อนข้างมาก และมีการรุกกล้าเพิ่มเติมจากพื้นที่ที่ครอบครองอยู่เดิม อีกทั้งประชาชนที่อาศัย หรือมีแหล่งทำกินอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ มีความต้องการเปลี่ยนแปลงรูปแบบพื้นที่ทำกิน กล่าวคือ จากพื้นที่ปลูกยางพารา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เกือบครึ่งของอุทยานแห่งชาติ ต้องการตัดโค่นไม้ยางพาราที่หมดอายุกรี๊ด มีการล่าสัตว์ป่า ซึ่งพบได้อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับกระบวนการขออนุญาตใช้ประโยชน์พื้นที่ยังไม่เป็นไปตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาที่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ที่ก่อให้เกิดปัญหาขยะล้น นับเป็นอีกหนึ่งปัญหาที่จะต้องวางแผนการแก้ไข ประเด็นปัญหาสำคัญคือข้อมูลเกี่ยวกับระบบนิเวศและนิเวศบริการมีไม่เพียงพอในการตัดสินใจจัดการให้มีประสิทธิภาพในการคุ้มครองดูแลรักษาเพื่อให้อยั่งยืน

๑. ภัยคุกคามต่อพื้นที่

๑.๑ การใช้ประโยชน์พื้นที่อุทยานแห่งชาติเพื่อดำรงชีพ

เพราะเราไม่สามารถนำคนออกจากป่าได้ คนต้องพึ่งพิงป่า และป่าต้องไม่ลดลง นี่คือจุดหมายปลายทางของการจัดการพื้นที่ป่าอนุรักษ์ ในอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า การใช้ประโยชน์พื้นที่เพื่อการดำรงชีพมีพื้นที่ครอบคลุมค่อนข้างมาก และมีการรุกกล้าเพิ่มเติมจากพื้นที่ที่ครอบครองอยู่เดิม อีกทั้งประชาชนที่อาศัย หรือมีแหล่งทำกินอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติ มีความต้องการเปลี่ยนแปลงรูปแบบพื้นที่ทำกิน กล่าวคือ จากพื้นที่ปลูกยางพารา ซึ่งครอบคลุมพื้นที่เกือบครึ่งของอุทยานแห่งชาติ ต้องการตัดโค่นไม้ยางพาราที่หมดอายุกรี๊ด และหาพื้นที่ทำกินเพิ่ม

อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า มีพื้นที่ครอบครอง ตามมติคณะรัฐมนตรี ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ของอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ท้องที่จังหวัดพัทลุง ครอบคลุมพื้นที่ ๔๖,๔๓๐.๒๘ ไร่ เป็นข้อมูลตามเซฟไฟล์ของสำนักฟื้นฟูและพัฒนาพื้นที่ป่าอนุรักษ์ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ซึ่งเมื่อนำมาซ้อนทับกับขอบเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า พบว่า มีพื้นที่บางส่วนอยู่นอกเขตอุทยานแห่งชาติ

มีศึกษาเพิ่มเติมเพื่อการจำแนกสิ่งปกคลุมในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า หมายขอบเขตพื้นที่ เป็น ๒ ประเภท คือพื้นที่ป่า และพื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์หรือที่ไม่มีสภาพเป็นป่า โดยถ่ายภาพดาวเทียมปี พ.ศ.๒๕๖๑ พบว่า จากพื้นที่ครอบคลุมของอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่าท้องที่จังหวัดพัทลุง ๑๖๖,๗๖๐ ไร่ มีพื้นที่ป่า ๑๐๑,๑๙๒.๕๔ ไร่ และพื้นที่ใช้ประโยชน์ ๖๕,๕๖๗.๔๖ ไร่ พื้นที่ที่มีการใช้ประโยชน์ พบในพื้นที่ที่มีสภาพพื้นราบ ความลาดชันต่ำ อยู่บริเวณติดแนวเขตของอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า

ต่อมาปี พ.ศ.๒๕๖๒ จากการดำเนินการแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรในเขตป่าอนุรักษ์ เป็นการแก้ไขปัญหาที่ดินของราษฎรที่มีอยู่ก่อนแล้วภายในเขตป่าอนุรักษ์ ให้สามารถมีการ จัดการได้อย่างเหมาะสม และรักษาความสมดุลในการคุ้มครองพื้นที่ตามการปฏิรูปและแก้ไขปัญหา พบว่ามีพื้นที่ที่ราษฎรทำกินอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ท้องที่จังหวัดพัทลุง ๕๙,๗๒๔.๑๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๓๕.๘๑ ของพื้นที่ทั้งหมดของอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ท้องที่จังหวัดพัทลุง

๑.๒ ความต้องการใช้ทรัพยากรป่าไม้ สัตว์ป่า

จากการลาดตระเวนเชิงคุณภาพ ในเขตอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ท้องที่จังหวัดพัทลุงจากข้อมูลตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๕๖ – พ.ศ.๒๕๖๕ พบว่า ปัจจัยคุกคามที่พบมากที่สุดคือ คดีแผ้วถางป่า จำนวน ๒๖๒ ครั้ง คดีไม้ จำนวน ๖๐ ครั้ง คดีสัตว์ป่า จำนวน ๑ ครั้ง และ คดีของป่า จำนวน ๑ ครั้ง ตามลำดับ แนวทางการแก้ไขและป้องกัน การปฏิบัติงานออกตรวจลาดตระเวนเชิงคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และการบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง

ตารางที่ ๓.๑ ปัจจัยคุกคาม ปี พ.ศ. ๒๕๕๖- พ.ศ.๒๕๖๕

ปีงบประมาณ	คดีแผ้วถางป่า	คดีไม้	คดีสัตว์ป่า	คดีของป่า
๒๕๕๖	๑๙	๑๘	-	-
๒๕๕๗	๑๐๖	๙	๑	-
๒๕๕๘	๕๗	๔	-	-
๒๕๕๙	๒๖	๙	-	๑
๒๕๖๐	๑๓	๔	-	๑
๒๕๖๑	๒๐	๕	๑	-
๒๕๖๒	๘	๒	-	๑
๒๕๖๓	๕	๒	-	-
๒๕๖๔	๕	๔	๑	-
๒๕๖๕	๓	๓	๑	๑
รวม	๒๖๒	๖๐	๔	๔

๒. สถานภาพของทรัพยากรและนิเวศบริการ

๒.๑ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและความมั่นคงของระบบนิเวศ

คุณค่าของอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า พบว่า มีความหลากหลายของสังคมพืชป่าดิบชื้น ค่อนข้างสูง ดัชนีความหลากหลายของชนิดพันธุ์พืช ค่า Shannon-Wiener's index เฉลี่ย = ๖.๘๕๒ เป็นแหล่งกระจายพันธุ์ของชนิดพันธุ์พืชเฉพาะถิ่น (E) ชนิดพันธุ์หายาก (Rare) ชนิดพันธุ์ใกล้สูญพันธุ์ (EN) และแนวโน้มใกล้สูญพันธุ์ (VU) สำหรับประเด็นปัญหา มีดังนี้

๑.๑) การบุกรุกพื้นที่เพื่อเป็นพื้นที่เกษตรกรรม เช่น สวนยางพารา สวนผลไม้และพืชไร่

๑.๒) การลักลอบหาของป่าและล่าสัตว์ป่า

๒.๒ สถานภาพด้านการบริการสิ่งแวดล้อม : การเป็นแหล่งนันทนาการและแหล่งเรียนรู้

พื้นที่อุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ท้องที่จังหวัดพัทลุง มีแหล่งนันทนาการรวม ๖ แห่ง โดยทรัพยากรนันทนาการที่มีความโดดเด่นมากที่สุด คือ น้ำตกและลำธารที่เหมาะสมต่อการประกอบกิจกรรมการเล่นน้ำ ในจำนวนเหล่านี้ มีทั้งพื้นที่ที่เป็นที่รู้จักในระดับประเทศ เช่น น้ำตกเขาคราม ถ้ำมัจฉา และผาผึ้ง เป็นต้น และแหล่งที่เป็นที่รู้จักของชุมชนในท้องถิ่นและชุมชนใกล้เคียงได้ใช้ประโยชน์เพื่อเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เช่น น้ำตกเหรียญทอง เป็นต้น

สำหรับการเป็นแหล่งเรียนรู้ในพื้นที่คุ้มครองในอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ได้มีการจัดค่ายเยาวชนอยู่อย่างสม่ำเสมอ แต่การให้ความรู้ความเข้าใจแก่นักท่องเที่ยวทั่วไปที่มาเยือนยังมีค่อนข้างจำกัดในศูนย์บริการและในเส้นทางเดินศึกษาธรรมชาติ โดยการให้ข้อมูลและการสื่อความหมายในศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่มีความน่าสนใจ คือ บริเวณที่ทำการอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า มีอาคารสำหรับจัดประชุมบ้านพักนักท่องเที่ยว ที่ควรซ่อมแซมปรับปรุง เนื่องจากระยะก่อสร้างยาวนาน อาคารมีสภาพชำรุด เสื่อมโทรมตามอายุการใช้งาน สำหรับเส้นทางศึกษาธรรมชาติในอุทยานแห่งชาตินั้นพบว่าส่วนใหญ่ป้ายสื่อความหมายธรรมชาติค่อนข้างชำรุดและไม่น่าสนใจเท่าที่ควร ประเด็นปัญหาสำคัญด้านนันทนาการและแหล่งศึกษาธรรมชาติที่สำรวจพบ คือ

(๑) การพัฒนาเป็นแหล่งเรียนรู้ยังค่อนข้างจำกัด โดยเฉพาะการพัฒนารูปแบบการสื่อความหมายประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมและนำไปเรียนรู้

(๒) เป็นอุทยานแห่งชาติที่ประกาศจัดตั้งมานาน สิ่งอำนวยความสะดวก อาคารต่างๆ จึงค่อนข้างเก่าและต้องการการบำรุงรักษาซ่อมแซม และควรพัฒนาให้การเข้าถึงในแหล่งนันทนาการสำคัญ เช่น น้ำตกเหียงทอง น้ำตกหนานปลิว น้ำตกเขาคราม เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยวสูงอายุ และนักท่องเที่ยวที่มีข้อจำกัดทางกายภาพ

(๓) การใช้ประโยชน์น้ำตกต่างๆ ในอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า ยังเป็นรูปแบบการเข้าไปพักผ่อน เล่นน้ำ ปิกนิก มากกว่าจะเน้นการศึกษาเรียนรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สัตว์ป่าและถิ่นที่อาศัย ซึ่งเป็นเป้าหมายของอุทยานแห่งชาติเขาปู่-เขาย่า

(๔) ควรเข้มงวดในเรื่องกฎระเบียบเพื่อให้อุทยานแห่งชาติเป็นแหล่งนันทนาการที่มีความปลอดภัย นักท่องเที่ยวพึงพอใจประทับใจ และมีผลกระทบต่อธรรมชาติน้อยที่สุด เช่น เข้มงวดกับนักท่องเที่ยวที่ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบ/ข้อห้ามในบริเวณที่ไม่อนุญาตให้เล่นน้ำ เข้มงวดต่อการดื่มแอลกอฮอล์ และผู้ที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมเนื่องจากดื่มเหล้าจนเมาขาดสติ การส่งเสียงดังในเวลาวิกาล เป็นต้น

(๕) ห้ามนำภาชนะที่ทำด้วยโฟมและบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single - use plastics) เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ ตามที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช พิจารณาแล้ว เพื่อเป็นการสงวน อนุรักษ์ คุ้มครองดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายต่อปะการังระบบนิเวศ และเป็นการควบคุมลดปริมาณขยะในอุทยานแห่งชาติ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ประกอบข้อ ๖ ของระเบียบกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ว่าด้วยการเข้าไปในอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๓ และมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ ระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ จึงออกประกาศไว้ ดังนี้ ๑. ห้ามนำภาชนะที่ทำด้วยโฟม และบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single - use plastics) ได้แก่ พลาสติกหุ้มหิ้ว ความหนาน้อยกว่า ๓๖ ไมครอน กล่องบรรจุอาหารพลาสติก แก้วพลาสติก (แบบบางใช้ครั้งเดียว) หลอดพลาสติก และซอง - ส้อมพลาสติก เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ หากผู้ใดฝ่าฝืนมีความผิดตามมาตรา ๒๐ ประกอบมาตรา ๔๗ แห่งพระราชบัญญัติ อุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท

(๗) ดำเนินการโครงการขยะคืนถิ่น และโครงการทำดีด้วยหัวใจลดภัยสิ่งแวดล้อม

โครงการ “ทำความดีด้วยหัวใจ ลดภัยสิ่งแวดล้อม” โดยนำแนวคิดในเรื่องการใช้น้อย ใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ (Reduce Reuse Recycle : ๓Rs) และจัดการรณรงค์ลดบรรจุภัณฑ์พลาสติกชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง (Single-use plastics) เข้าไปในเขตอุทยานแห่งชาติ อันได้แก่ ถุงพลาสติกหุ้มหิ้ว กล่องพลาสติกบรรจุอาหาร งานพลาสติก และนำหลักการจัดการขยะแบบเหลือศูนย์มาใช้ เพื่อให้การจัดการขยะในอุทยานแห่งชาติได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง เหมาะสม เป็นต้นแบบในการจัดการขยะได้ในสภาวะที่กระแสรองท่องเที่ยวได้รับความนิยมอย่างมากในปัจจุบัน

ที่มา : อุทยานแห่งชาติ เขาปู่-เขาย่า

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

ผลการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของจังหวัดในช่วงที่ผ่านมา

๔. ด้านเศรษฐกิจ

การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้เศรษฐกิจการค้าในจังหวัด โดยการพัฒนาเพิ่มขีดความสามารถการค้าและการสร้างโอกาสและช่องทางการค้าให้แก่ผู้ผลิตและผู้ประกอบการ อาทิ การจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการด้านการค้าออนไลน์ การจัดงานแสดงและจำหน่ายสินค้า การจัดการเจรจาธุรกิจการค้า (Business Matching) และการเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนสินค้าเกษตรระหว่างผู้ประกอบการและเกษตรกร

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดพัทลุง

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

๕. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ระบบเครือข่ายการคมนาคมขนส่งในหลายพื้นที่ การคมนาคม ระบบขนส่ง ในพื้นที่ถนนหลายสาย ขำรุคทรุดโทรม เป็นหลุมเป็นบ่อ และไม่ได้มาตรฐาน รวมถึงไม่มีทางระบายน้ำ บางส่วนยังเป็นถนนดิน, ดินลูกรัง, หินผุ และระบบไฟฟ้าสาธารณะไม่เพียงพอ บางส่วนยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากเป็นเขตป่าสงวน อีกทั้งระบบน้ำประปาไม่เพียงพอและระบบไม่ได้มาตรฐาน ลำคลองลำห้วย มีความตื้นเขินเนื่องจากดินทับถมตามธรรมชาติ การระบายน้ำไม่สะดวก อาจทำให้เกิดน้ำท่วมหรือ ขาดแคลนน้ำใช้ทางการเกษตร

๖. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำคลอง ห้วย หนอง เหมืองไส้ไก่ บางสายมีสิ่งกีดขวางทางน้ำ ส่งผลให้เกิดปัญหาน้ำท่วมและระบายน้ำไม่ทัน ทำให้เกิดน้ำท่วมขังในพื้นที่ ปัญหาขยะ โดยไม่ได้คัดแยกขยะก่อนทิ้ง และปัญหาน้ำเสียในห้วยแม่ขรี การลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทางการเกษตร เช่น การทำนา ยางพารา และผลไม้ จึงมีความต้องการในการพัฒนาและส่งเสริมการอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากรน้ำ น้ำตกลาดเตยมีความสวยงามแต่ขาดงบประมาณปรับปรุงฟื้นฟูให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมมีความต้องการ

๗. ด้านการส่งเสริมอาชีพและพัฒนาคุณภาพชีวิต

อาชีพหลักของประชาชนในพื้นที่ คือการทำเกษตร ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ผลผลิตมีราคาตกต่ำ มีหนี้สิน เกิดปัญหาการว่างงาน ไม่มีรายได้ ปัญหานี้กระทบ

๘. ด้านสาธารณสุข

ปัญหาโรคติดต่อในพื้นที่ ที่เกิดจากยุง หนู หรือสัตว์เลื้อย และอื่นๆ ทำให้เกิดโรคไข้เลือดออก ไข้มาเลเรีย และ ปัญหาโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID - ๑๙) ขาดสถานที่ออกกำลังกาย และสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ ประชาชนขาดความตระหนักในการออกกำลังกาย,ขาดความตระหนักในการเลือกบริโภค

๙. ด้านความมั่นคง

ปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ขาดการบูรณาการแก้ไขกันอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะหน่วยงานด้านปราบปราม ผู้ค้า ผู้จำหน่าย อีกทั้งด้านผู้เสพที่ใช้จ่ายเงินเกินขนาดที่มีภาวะทางจิตที่ถูกทอดทิ้งจากครอบครัว จนเป็นปัญหาด้านความมั่นคงต่อสังคม

รายละเอียดข้อมูลการสำรวจความต้องการ หรือการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในจังหวัด โดย ก.บ.จ. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.บ. กำหนด (ตามมาตรา ๒๐ ใน พรฎ.การบริหารงานเชิงพื้นที่ แบบบูรณาการ พ.ศ.๒๕๖๕)

ร่วมกำหนดอนาคตจังหวัดพัทลุงในอีก 20 ปี

ร่วมฝัน และจินตนาการภาพอีก 20 ช้างหน้า (2585) ของจังหวัดพัทลุง

SCAN ME

อีก 20 ปีข้างหน้า คุณฝัน
อยากเห็นพัทลุงเป็นอย่างไร ?

.....

.....

ต้องทำอย่างไรจังหวัดพัทลุง
ใฝ่ฝันของคุณจึงจะเกิดขึ้นจริง ?

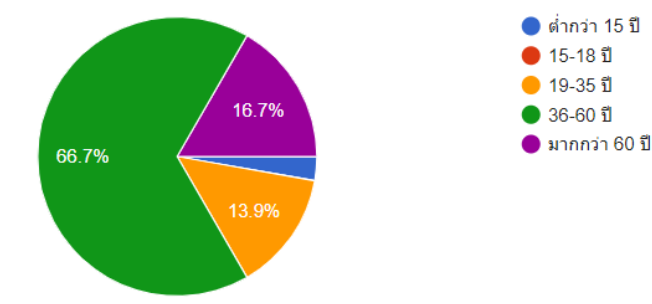
.....

.....

ร่วมกันแสดงความคิดเห็น

ท่านอายุเท่าไร?

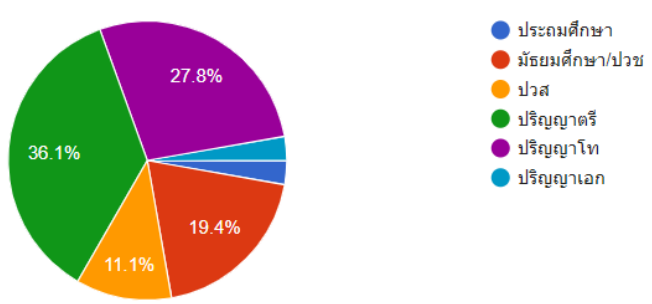
คำตอบ 36 ข้อ

- ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงวัย ๓๖ - ๖๐ ปี

ระดับการศึกษา

คำตอบ 36 ข้อ

- ระดับการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

